

หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์ หนึ่งประเทศ

การศึกษาเพื่ออาเซียน

Education for ASEAN

One Vision, One Identity, One Community

การศึกษาเพื่ออาชีวิน |

หนึ่งวิสัยทัศน์
หนึ่งอัตลักษณ์
หนึ่งประชากม

สารบัญ

การก่อตั้งอาเซียน	3
วัตถุประสงค์ของการก่อตั้งอาเซียน	4
หลักการพื้นฐานของอาเซียน	5
สัญลักษณ์อาเซียน	7
คำขวัญอาเซียน	
กฎบัตรอาเซียน	
สำนักเลขานุการอาเซียน	9
เลขานุการอาเซียน	10
ประชามติอาเซียน	12
ประชามติเมืองและความมั่นคงอาเซียน	14
ประชามติเศรษฐกิจอาเซียน	15
ประชามติสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน	17
แผนงานจัดตั้งประชามติสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน	18
แผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน	23
การเชื่อมโยงระหว่างประชาชน	
การศึกษา : กลไกขับเคลื่อนประชามติอาเซียน	27
ความร่วมมือในการพัฒนาการศึกษาในภูมิภาค	28
การประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน	
ความร่วมมืออาเซียนบางส่วน ด้านการศึกษา	30
ความร่วมมือในการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก (EAS) ด้านการศึกษา	32
แผน 5 ปีด้านการศึกษาของอาเซียน	36
การขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการศึกษาสู่อาเซียนของประเทศไทย	39
บทสรุป	40
ภาคผนวก	41

ผู้ก่อตั้งอาเซียนวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510

การก่อตั้งอาเซียน

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรืออาเซียน กำเนิดขึ้นในประเทศไทย เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 โดยประเทศไทยก่อตั้ง 5 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย พลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทยได้ร่วมลงนามในปฏิญญาอาเซียน หรือปฏิญญากรุงเทพ

ปัจจุบันอาเซียนมีสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศ โดยครุฑานาดราสซาลาม ได้เข้าเป็นสมาชิกอาเซียน ลำดับที่ 6 เมื่อวันที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2527 เวียดนามเข้าเป็นสมาชิก ลำดับที่ 7 เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 สปป. ลาว และเมียนมาเข้าเป็นสมาชิกพร้อมกัน เป็นลำดับที่ 8 และ 9 เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 และกัมพูชาเข้าเป็นสมาชิกลำดับที่ 10 เมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2542

วัตถุประสงค์ของการก่อตั้งอาเซียน

วัตถุประสงค์ของการก่อตั้งอาเซียน ตามปฏิญญากรุงเทพ มีดังนี้

1. เพื่อเร่งรัดความเจริญทางเศรษฐกิจ ความก้าวหน้าทางสังคม และการพัฒนาด้านวัฒนธรรมในภูมิภาค ด้วยการผนึกความร่วมมือบนพื้นฐานแห่งความเท่าเทียม และความเป็นหุ้นส่วนระหว่างกัน เพื่อเสริมราชฐานสำหรับประชาชนที่มีความรุ่งเรือง และสันติสุขแห่งประชาชาติในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
2. สร้างเสริมสันติภาพและเสถียรภาพในภูมิภาค โดยการเคารพหลักความยุติธรรม และหลักแห่งนิติธรรมในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ในภูมิภาค ตลอดจนยึดมั่นในหลักการแห่งกฎบัตรสหประชาชาติ
3. สร้างเสริมความร่วมมือและความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ และการบริหาร
4. จัดให้มีความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในรูปของการอำนวยความสะดวก ศดวาก การฝึกอบรม และวิจัยทางด้านการศึกษา วิชาชีพ วิชาการ และการบริหาร
5. ร่วมมืออย่างมีประสิทธิผลมากขึ้น เพื่อการใช้ประโยชน์ในการเกษตรกรรม และอุตสาหกรรม การขยายการค้า รวมทั้งการศึกษาปัญหาในเรื่องการค้าระหว่างประเทศ กีฬากับการแข่งขันส่งและการคุณภาพ และการยกเว้นดับการครองชีพของประชาชน

6. ส่งเสริมการศึกษาเกี่ยวกับเอกสารเชิงตัวบันทึกและประเมินผล
7. ชี้แจงความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างอาชีวศึกษากับองค์กรระหว่างประเทศ และระดับภูมิภาค ที่มีความมุ่งหมายและมุ่งประสงค์คล้ายคลึงกัน และที่จะแสดงให้เห็นถึงความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างกัน

หลักการพัฒนาของอาชีวศึกษา

ประเทศไทยเป็นประเทศที่ 10 ประเทศ ได้ยอมรับในการปฏิบัติตามหลักการพัฒนาในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างกัน ดังที่ปรากฏอยู่ในกฎบัตรอาชีวศึกษาซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของอาชีวศึกษา ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อคลาสเดือนธันวาคม พ.ศ. 2551 โดยให้อาชีวศึกษาและรัฐスマชิกอาชีวศึกษาปฏิบัติตามหลักการดังต่อไปนี้

1. การเคารพเอกสาร อธิปไตย ความเสมอภาค บูรณาภาพแห่งดินแดน และอัตลักษณ์แห่งชาติของรัฐスマชิกอาชีวศึกษาทั่วปวง
2. ความผูกพันและความรับผิดชอบร่วมกันในการเพิ่มพูนสันติภาพ ความมั่นคงและความมั่งคั่งของภูมิภาค
3. การไม่ใช้การรุกราน และการข่มขู่ว่าจะใช้หรือการใช้กำลัง หรือการกระทำการใดในลักษณะที่ขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศ
4. การอาศัยการระงับข้อพิพาทด้วยสันติ
5. การไม่แทรกแซงกิจกรรมภายในของรัฐスマชิกอาชีวศึกษา
6. การเคารพสิทธิของรัฐスマชิกทุกรัฐในการร่วมประชาชาติของตน โดยปราศจากการแทรกแซง การบ่อนทำลาย และการบังคับจากภายนอก
7. การปรึกษาหารือที่เพิ่มพูนขึ้นในเรื่องที่มีผลกระทบอย่างร้ายแรง ต่อผลประโยชน์ร่วมกันของอาชีวศึกษา
8. การยึดมั่นต่อหลักนิติธรรม ธรรมาภิบาล หลักการประชาธิปไตย และรัฐบาลตามรัฐธรรมนูญ
9. การเคารพเสรีภาพพื้นฐาน การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และการส่งเสริมความยุติธรรมทางสังคม
10. การยึดถือกฎบัตรสหประชาชาติและกฎหมายระหว่างประเทศ รวมถึงกฎหมายด้านมนุษยธรรมระหว่างประเทศที่รัฐスマชิกอาชีวศึกษายอมรับ

11. การละเว้นจากการมีส่วนร่วมในนโยบายหรือกิจกรรมใดๆ รวมถึงการใช้ดินแดนของตน ซึ่งดำเนินการโดยรัฐスマชิกอาเซียนหรือรัฐที่มิใช่สมาชิกอาเซียนหรือผู้กระทำที่ไม่ใช่รัฐใดๆ ซึ่งคุกคามอธิปไตย บูรณาภพแห่งดินแดนหรือเสถียรภาพทางการเมืองและเศรษฐกิจของรัฐสมาชิกอาเซียน

12. การตรวจสอบความน้อมร่วม ภาษาและศาสนาที่แตกต่างของประชาชนอาเซียน โดยเน้นคุณค่าร่วมกันของประชาชนอาเซียนด้วยจิตวิญญาณของเอกภาพในความหลากหลาย

13. ความเป็นศูนย์รวมของอาเซียนในความสัมพันธ์ภายนอกทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยคงไว้ซึ่งความมีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน ภาระของไปภายใต้การไม่ปิดกั้นและการไม่เลือกปฏิบัติ และ

14. การยึดมั่นในกฎการค้าพหุภาคีและระบบของอาเซียนซึ่งมีกฎเป็นพื้นฐานสำหรับการปฏิบัติตามข้อผูกพันทางเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพ และการลดอย่างค่อยเป็นค่อยไป เพื่อนำไปสู่การขัดดับผลกระทบทั้งปวงต่อการรวมตัวทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค ในระบบเศรษฐกิจซึ่งขับเคลื่อนโดยตลาด

พิธีเปิดการประชุมสภาพาร帅มунตระศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ครั้งที่ 46 และการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน ครั้งที่ 6 ระหว่างวันที่ 26-29 มกราคม พ.ศ. 2554 ณ ประเทศบруไนดารุสซาลาม

ສັນລັກຊະນຳອາເຊີຍ

ສັນລັກຊະນຳອາເຊີຍໄດ້ແກ່ ຕັ້ນຂ້າວສື່ເໜືອງ 10 ຕັ້ນທີ່ຄູກມັດຮວມກັນໄວ້ໜາຍດຶງປະເທດໃນກົມືມິກາຄເອົ້າຢັ້ງຕະວັນອອກເຈີ້ງໃຫ້ທັງ 10 ປະເທດຮວມກັນເພື່ອມິຕຣາພ ແລະ ຄວາມເປັນນໍາໜຶ່ງໃຈເດືອກກັນ ໂດຍສີທີ່ປ່ຽກງູນໃນສັນລັກຊະນຳອາເຊີຍ (ຂາວ ແດງ ເໜືອງ ແລະ ນໍາເຈິນ) ເປັນສີທີ່ສຳຄັບຂອງຮັງຈາຕີຂອງແຕ່ລະປະເທດສາມາຊີກອາເຊີຍ ໂດຍສື່ນໍາເຈິນ ມາຍຖື່ກິພາພແລະ ຄວາມມັນຄົງ ສີແດງ ແມ່ຍົດໆຄວາມກຳຫາຍຸແລະ ຄວາມກໍາວ່າຫຼຳ ສີຂາວ ມາຍເຖິງຄວາມບວິສຸທິ່ ແລະ ສີເໜືອງໝາຍເຖິງຄວາມເຈົ້າຢູ່ເວັ້ງ

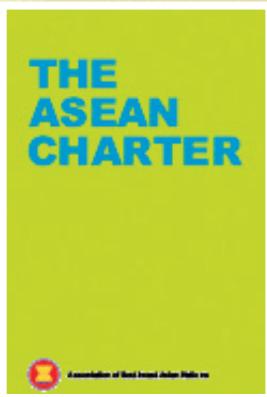
คำขวัญອາເຊີຍ

คำขวัญອາເຊີຍ ໄດ້ແກ່ “**หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์ หนึ่งประชาคม**”

ກົງບັດອາເຊີຍ

ກົງບັດອາເຊີຍເປັນເສີມຂອນຮວມນູ້ນູ້ຂອງອາເຊີຍທີ່ຈະກວບທາງກົງໝາຍແລະ ໂຄງສ້າງອອກຄົງ ເພື່ອເພີ່ມປະສິທິກິພາພຂອງອາເຊີຍໃນການດຳເນີນການຕາມວັດຖຸປະສົງລົດແລະ ເປົ້າໝາຍໃນການສ້າງປະຊາມອາເຊີຍ

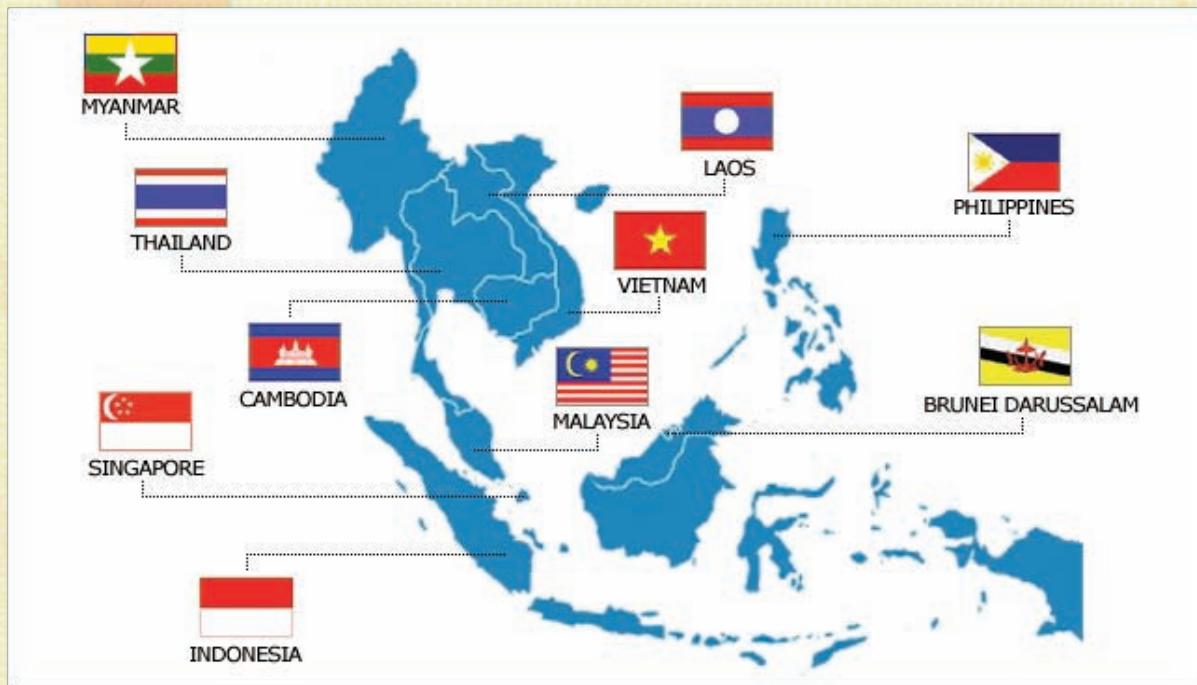
ກົງບັດອາເຊີຍມີຜົນບັນດັບໃໝ່ເມື່ອວັນທີ 15 ມັງກອນ ພ.ສ.2551 ໃນຮ່ວ່າງກາງປະຊຸມວັດທະນາ ຕີ່ຕ່າງປະເທດອາເຊີຍ ທີ່ກູ່ຈາກກາງຕາ ປະເທດອິນໂດນີເຫັນການມີຜົນບັນດັບໃໝ່ຂອງກົງບັດອາເຊີຍທີ່ກໍ່າເຊີຍມີໂຄງສ້າງແລະ ກ່ອນການດຳເນີນງານໃນການສ້າງປະຊາມອາເຊີຍ

กฎบัตรอาเซียนได้กล่าวเป็นข้อผูกพันทางกฎหมายระหว่างประเทศ สมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ และได้จดทะเบียนกับสำนักเลขานุการสหประชาชาติ ตามข้อ 102 วรรค 1 ของ กฎบัตรสหประชาชาติ

กฎบัตรฯ ประกอบด้วยข้อบอทต่างๆ 13 บท 55 ข้อ มีประเด็นใหม่ที่แสดงความก้าวหน้าของอาเซียน ได้แก่

- อาเซียนมีสถานะเป็นองค์กรทางกฎหมายครั้งแรก นับตั้งแต่การก่อตั้ง
- อาเซียนจัดการประชุมอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
- อาเซียนมีการจัดตั้งคณะกรรมการมาธิการประชาคมอาเซียน 3 คณะ ได้แก่
  - คณะกรรมการมาธิการประชาคมการเมืองความมั่นคง (พร้อมองค์ประกอบการประชุมระดับรัฐมนตรี 5 คณะ)

- คณะกรรมการอธิการประจำมหาวิทยาลัย
(พร้อมองค์ประกอบการประชุมระดับรัฐมนตรี 12 คน)
- คณะกรรมการอธิการประจำมหาวิทยาลัยและวัฒนธรรม
(พร้อมองค์ประกอบการประชุมระดับรัฐมนตรี 12 คน)
- มีการจัดตั้งคณะกรรมการอธิการประจำงานของอาเซียนหรือ ASEAN Coordinating Council (ACC) เพื่อช่วยเหลือผู้นำในการเตรียมการประชุมสุดยอดอาเซียนภายใต้การสนับสนุนของเลขาธิการอาเซียน และสำนักเลขานุการอาเซียน
  - มีการนำระบบ Single Chairmanship มาใช้ โดยประเทศที่เป็นเจ้าภาพจะต้องเป็นประธานในการประชุมทุกรอบระดับตั้งแต่ระดับผู้นำลงมาจนถึงการประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส
  - มีการจัดตั้งคณะกรรมการอธิการประจำประเทศไทยประจำอาเซียน โดยมีที่พำนักอยู่ที่กรุงจาการ์ตา
    - มีการจัดตั้งองค์กรสิทธิมนุษยชนของอาเซียน
    - มีการเพิ่มบทบาทและอำนาจหน้าที่ของเลขาธิการอาเซียนมากขึ้น เช่น ใน การประเมินผลความก้าวหน้าการดำเนินการตามข้อมติของการประชุมสุดยอดอาเซียน และข้อตกลงต่างๆ ของอาเซียน
    - มีการทำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการของอาเซียน

สำนักเลขานุการอาเซียน

สำนักเลขานุการอาเซียนจัดตั้งขึ้นเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2519 โดยมติรัฐมนตรีต่างประเทศของอาเซียน ที่ตั้งเดิมของสำนักเลขานุการอาเซียน ตั้งอยู่ที่กระทรวงการต่างประเทศ กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย ปัจจุบันสำนักเลขานุการอาเซียน ตั้งอยู่เลขที่ 70A Jalan Sisingamangaraja ณ กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย มีภารกิจหลักในการประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ของอาเซียนเพื่อให้สามารถดำเนินโครงการและกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำนักเลขานุการอาเซียนได้กำหนดวิสัยทัศน์ในการเป็นศูนย์กลางดำเนินการที่เข้มแข็งของประชาคมอาเซียน ภายใต้ 2558 โดยเป็นที่ยอมรับของทั่วโลกตามที่กำหนดในกฎบัตรอาเซียน ภารกิจของสำนักเลขานุการอาเซียนได้แก่การเป็นหน่วยงานริเริ่มดำเนินการ อำนวยความสะดวก อำนวยความสะดวก และประสานงานกับหน่วยงานและภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินงานของอาเซียนบรรลุเป้าหมายตามที่ระบุไว้ในกฎบัตรอาเซียน

เลขาริการอาเซียน

เลขาริการอาเซียนได้รับการแต่งตั้งโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน โดยมีภารกิจสำคัญคือ ดำเนินการและสนับสนุนให้ประเทศสมาชิกอาเซียนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ดังนั้น จึงต้องมีความรู้ความสามารถด้านการบริหารจัดการและการเมืองที่สูง รวมถึงความตระหนักรู้ในเรื่องทางการทั่วไป เช่น การเมือง การเศรษฐกิจ การการค้า การท่องเที่ยว และการสังคม ฯลฯ ที่จะช่วยให้ประเทศสมาชิกสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เลขาริการอาเซียนมีบทบาทต่อไปนี้

1. ปฏิบัติหน้าที่และรับผิดชอบตามบทบัญญัติของกฎบัตรอาเซียน และแนวปฏิบัติที่มีอยู่ของอาเซียนที่เกี่ยวข้อง

2. จำนวนความสะดวกและสอดส่องดูแลความคืบหน้าในการอนุรักษ์การความตกลงและข้อตัดสินใจของอาเซียน และเสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับงานของอาเซียนต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

3. เข้าร่วมในการประชุมต่างๆ ของที่ประชุมสุดยอดอาเซียน คณะกรรมการตระวันอาเซียน คณะกรรมการตระวันงานอาเซียน และองค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา และการประชุมอาเซียนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

4. เสนอข้อคิดเห็นของอาเซียนและเข้าร่วมการประชุมกับภาคีภายนอกตามแนวโน้มนโยบายที่ได้รับความเห็นชอบและตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และ

5. เสนอแนวทางแต่งตั้งและการพัฒนาที่ของรองเลขาธิการอาเซียนต่อคณะกรรมการตระวันงานอาเซียน เพื่อให้ความเห็นชอบ

ตำแหน่งเลขานุการอาเซียน ซึ่งมีภาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี และไม่สามารถต่ออายุได้ จะต้องเป็นคนสัญชาติของประเทศไทยเชิงอาเซียนและได้รับการแต่งตั้งโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน โดยการดำรงตำแหน่งเลขานุการอาเซียน เป็นการหมุนเวียนกันตามตัวอักษรภาษาอังกฤษของประเทศไทยเชิงอาเซียนทั้งสิบประเทศ หรือกล่าวว่าอีกนัยหนึ่งคือ ทุกๆ 5 ปี ประเทศไทยเชิงอาเซียนได้รับโอกาสในการเสนอชื่อคนไทยด้วยเชื้อสายไทยที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเพื่อให้ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนแต่งตั้งเป็นเลขานุการอาเซียน

นอกจากการบริหารสำนักเลขานุการอาเซียนแล้ว กฎบัตรอาเซียน ได้กำหนดให้เลขานุการอาเซียนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการ “**ติดตามความคืบหน้า**” ของประเทศไทยเชิงอาเซียนสามารถปฏิบัติตามความตกลงต่างๆ ที่เห็นชอบร่วมกันได้หรือไม่อย่างไร ทั้งนี้ เพื่อหาทางช่วยเหลือ รวมถึงแจ้งให้ประเทศไทยเชิงอาเซียนทราบเพื่อหาทางออกต่อไป

ในปี พ.ศ.2550 รัฐบาลไทยได้เสนอ ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ เป็นตัวแทนของไทยเพื่อดำรงตำแหน่งดังกล่าว โดย ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ อีกเป็นบุคคลสัญชาติไทยคนที่สองที่ได้ดำรงตำแหน่งนี้ โดยคนแรกคือ นายแพน วรรณเมธ อดีตปลัดกระทรวงการต่างประเทศของไทย ซึ่งดำรงตำแหน่งเลขานุการอาเซียนระหว่างปี พ.ศ.2527-2529 ทั้งนี้ ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ จะดำรงตำแหน่งนี้จนถึงสิ้นปี พ.ศ.2555

ประชาคมอาเซียน

เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ 2540 ผู้นำอาเซียนได้รับรองเอกสารวิสัยทัศน์อาเซียน 2020 เพื่อกำหนดเป้าหมายว่า ภายใต้ปี ค.ศ. 2020 (2563) อาเซียนจะเป็นวงสมานฉันท์แห่งเชี่ยวชาญออกเฉียงใต้ หุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาอย่างมีพลวัต มุ่งปฏิสัมพันธ์กับประเทศภายนอก และชุมชนแห่งสังคมที่เอื้ออาทร

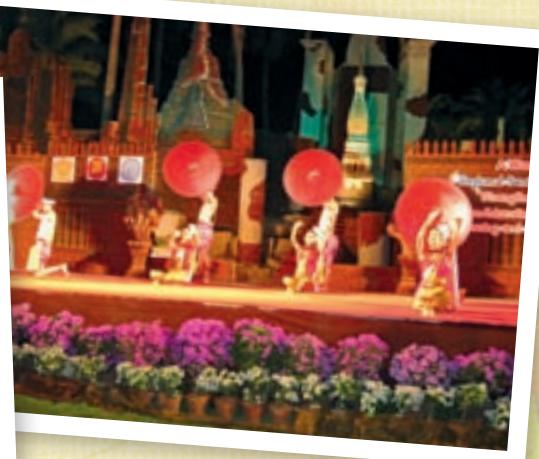
ในการประชุมผู้นำอาเซียน ครั้งที่ 9 ระหว่างวันที่ 7-8 ตุลาคม พ.ศ.2546 ที่บาหลี ผู้นำอาเซียนได้ตอบสนองต่อการบรรลุวิสัยทัศน์อาเซียนเพิ่มเติม โดยได้ลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน (Declaration of ASEAN Concord II หรือ Bali Concord II) เห็นชอบให้มีการจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ภายใต้ปี พ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020)

ในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 12 เมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2550 ผู้นำอาเซียนได้เห็นชอบที่จะเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมอาเซียนให้เร็วขึ้น เปลี่ยนแปลงจากปี พ.ศ. 2563 เป็นปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ 2015)

ประชาคมอาเซียน จะประกอบด้วย 3 เสาหลัก (pillars) ได้แก่ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political - Security Community: APSC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community: ASCC)

การประชุมสัมมนาระดับภูมิภาคว่าด้วยการ
เสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาเพื่อสร้าง
ประชาคมอาเซียนที่อี่ออาทรสະແບ່ງປັນ ครั้งที่ 1
ระหว่างวันที่ 23-25 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2552
ที่จังหวัดชลบุรี ประเทศไทย

ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

อาเซียน มุ่งที่จะเสริมสร้างความแข็งแกร่งของหลักการประชาธิปไตย พัฒนาระบบการปกครองที่ดี ยึดมั่นในหลักนิติธรรม ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพพื้นฐาน ให้การเคารพในสิทธิและอธิปไตยของประเทศสมาชิก เพื่อร่วมสร้างอาเซียนไปสู่การเป็นประชาคมที่มีภูมิภาค ผูกพัน เป็นหนึ่งเดียวด้วยค่านิยมและปั้นสตานร่วมกัน

ผู้นำอาเซียนจึงได้ตกลงร่วมกันที่จะจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยในภูมิภาคอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ในโลกที่มีความยุติธรรม เป็นประชาธิปไตยและมีสันติภาพ

ประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียน จึงเป็นความร่วมมือเพื่อสร้างสังคมประชาธิปไตย สังคมที่มีความมั่นคง ปราศจากปัญหาขัดแย้งทางการเมือง ในภูมิภาค และหากเกิดปัญหาขัดแย้ง อาเซียนได้กำหนดให้ยึดแนวทางสันติในการคลี่คลายปัญหาระหว่างกัน ในฐานะที่อาเซียนตั้งอยู่ในภูมิภาคเดียวกัน ระบบของการเมืองการปกครองของรัฐสมาชิกจึงต้องมีเป้าหมายร่วมกันในการสร้าง “สังคมประชาธิปไตย” เพื่อความมั่นคงร่วมกันในภูมิภาค องค์ประกอบอื่นๆ ทางการเมืองที่อาเซียนถือเป็นแนวทางร่วมกัน รวมถึงหลักการปกครองที่ดี การเคารพในสิทธิมนุษยชน อิสระภาพ เสรีภาพ และความเสมอภาคกันในหมู่พลเมืองอาเซียน

การประชุมอาเซียนว่าด้วยการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาค
(ASEAN Regional Forum – ARF) ครั้งที่ 16
เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ.2552

เพื่อร่วมรับการเป็นประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน อาที่ได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community Blueprint) โดยมีเป้าหมายหลัก 3 ประการ คือ

1. มีกฎติกาเป็นพื้นฐานภายใต้ค่านิยมร่วมกัน
2. มีความสงบสุข มีความรับผิดชอบร่วมกันในการรักษาความมั่นคง สำหรับประชาชนที่ครอบคลุมอย่างรอบด้าน
3. มีพลวัตรและมีปฏิสัมพันธ์กับประเทศภายนอกอาเซียน

การประชุมเวทีผู้นำเยาวชนอาเซียนประจำปี ครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 18-22 สิงหาคม พ.ศ.2551 ณ ประเทศไทย

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มุ่งหวังจะพัฒนาอาเซียนให้เป็นภูมิภาคที่เจริญมั่งคั่ง มั่นคง ขั้นด้วยความหลากหลาย และลดความไม่เท่าเทียมกันทางเศรษฐกิจ ลงผลให้อาเซียนพัฒนาอยู่ในระดับที่เทียบเคียงกัน โดยตั้งเป้าหมายว่า ภายในปี พ.ศ.2558 อาเซียนจะมีการค้าชาย การแลกเปลี่ยนบริการและการลงทุนข้ามพรมแดนกันอย่างเสรี ผู้ใช้แรงงาน รวมทั้งพลเมืองอาเซียน 10 ประเทศ สามารถเดินทางไปประกอบอาชีพในประเทศไทยอื่นได้อย่างเสรี

อาเซียนได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community Blueprint) ซึ่งเป็นแผนงานบูรณาการ การดำเนินงานในด้านเศรษฐกิจ มีเป้าหมายหลัก 4 ประการ คือ

1. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว โดยให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุนและแรงงานมีมืออย่างเสรี และการเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรีมากขึ้น รวมทั้งการส่งเสริมการรวมกลุ่มสาขาสำคัญของอาเซียนให้เป็นรูปธรรม

2. การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน ซึ่งให้ความสำคัญกับประเด็นด้านนโยบายที่จะช่วยส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ เช่น กระบวนการนโยบายการแข่งขันของอาเซียน การคุ้มครองผู้บริโภค สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา พานิชย์อิเล็กทรอนิกส์นโยบายภาษี และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (การเงิน การขนส่ง เทคโนโลยีสารสนเทศ และพลังงาน)

3. การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค โดยการพัฒนา SMEs และการเสริมสร้างขีดความสามารถผ่านโครงการต่างๆ เช่น โครงการริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียน (Initiative for ASEAN Integration: IAI) เพื่อลดช่องว่างการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

4. การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก เน้นการปรับเปลี่ยนนโยบายเศรษฐกิจของอาเซียนกับประเทศภายนอกภูมิภาค เพื่อให้อาเซียนมีท่าทีร่วมกันอย่างชัดเจน เช่น การจัดทำเขตการค้าเสรีของอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาต่างๆ เป็นต้น รวมทั้งส่งเสริมการสร้างเครือข่ายในด้านการผลิต/จำหน่ายภายใต้ภูมิภาคให้เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลก

นอกจากนี้ ความร่วมมือด้านเศรษฐกิจของอาเซียนให้ความสำคัญต่อการเสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การยอมรับคุณสมบัติ ด้านวิชาชีพร่วมกัน การส่งเสริมให้มีการหารือร่วมกันอย่างใกล้ชิดในการดำเนินนโยบายด้านเศรษฐกิจและการเงิน การส่งเสริมการเชื่อมโยงด้านโครงสร้าง และการคมนาคม การพัฒนาการติดต่อสื่อสารทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การบูรณาการด้านคุณภาพรวมข้อมูลภูมิภาคเพื่อส่งเสริมทรัพยากรของภูมิภาค และการเพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนเพื่อการสร้างประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

อาเซียนมุ่งหวังประโยชน์จากการรวมตัวเป็นประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน เพื่อการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และเสริมสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของอาเซียน โดยมีแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ซึ่งครอบคลุมความร่วมมือในหลายสาขา เช่น ความร่วมมือด้านการป่าไม้ ภาระพลังงาน ยาเสพติด การพัฒนาชนบท การขัดความยากจน สิ่งแวดล้อม การศึกษา วัฒนธรรม สถาบันสุข โรคเอดส์ และเยาวชนเป็นต้น เป็นกลไกสำคัญเพื่อการบรรลุจุดมุ่งหมายของประชาคมนี้ และรองรับการเป็นประชาคมซึ่งเน้นใน 4 ด้าน ได้แก่

- 1) การสร้างประชาคมแห่งสังคมที่เอื้ออาทร
- 2) แก้ไขผลผลกระทบต่อสังคมอันเนื่องมาจากการรวมตัวทางเศรษฐกิจ
- 3) ส่งเสริมความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมและการจัดการดูแลสิ่งแวดล้อมอย่างถูกต้อง
- 4) ส่งเสริมความเข้าใจระหว่างประชาชนในระดับนานาชาติ การเรียนรู้ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม รวมทั้งการรับรู้ข่าวสารซึ่งเป็นรากฐานที่จะนำไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

การประชุมสุดยอดเยาวชนอุดมศึกษา ในหัวข้อ "Empowerment through Education"

ระหว่างวันที่ 19-23 ตุลาคม พ.ศ.2552 ณ อำเภอหัวหิน ประเทศไทย

แผนงานจัดตั้งประชาคมสังคมและ วัฒนธรรมอาเซียน

แผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (A Blueprint for ASEAN Socio-Cultural Community) ได้กำหนดเป้าหมายในการดำเนินการเพื่อก้าวสู่ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนด้วยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับประเทศไทยในภูมิภาคในขอบข่ายด้านการศึกษาโดยเฉพาะความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างศักยภาพด้านเทคโนโลยีและทรัพยากรมนุษย์ในอาเซียน

การจัดการศึกษาในแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ประกอบด้วย

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

อาเซียนจะส่งเสริมความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน โดยประชาชนเข้าถึงโอกาสอย่างเที่ยงธรรมในการพัฒนามนุษย์ ด้วยการส่งเสริมและลงทุนในด้านการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต การฝึกอบรมและการเสริมสร้างขีดความสามารถ ส่งเสริมนวัตกรรมและการประกอบการ ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาศาสตร์เชิงประยุกต์และเทคโนโลยี ในการดำเนินกิจกรรมการพัฒนาทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ

กิจกรรมเยาวชนในการประชุมเยาวชนอาเซียนประจำวันออก ครั้งที่ 1
เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ประเทศไทย

การแสดงทางวัฒนธรรมในงานเลี้ยงต้อนรับผู้เข้าประชุมสภารัฐมนตรีศึกษาแห่งอาเซียนประจำวันออกเรียงได้ ครั้งที่ 46 และการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน ครั้งที่ 6 เมื่อวันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2554 ณ ประเทศไทย

ให้ความสำคัญการศึกษา

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์:

เน้นการบูรณาการด้านการศึกษาให้เป็นภาระการพัฒนาของอาชีวิน การสร้างสังคมความรู้ โดยส่งเสริมการเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง ส่งเสริมการเลี้ยงดูและพัฒนาเด็กปฐมวัย และการสร้างความตระหนักรับรู้เรื่องอาชีวินในกลุ่มเยาวชนผ่านทางการศึกษาและกิจกรรมต่างๆ เพื่อสร้างอัตลักษณ์อาชีวินบนพื้นฐานของมิตรภาพ และความร่วมมือซึ่งกันและกัน

มาตรการ:

ประเทศไทยอาชีวินเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานภายในปี พ.ศ. 2558 เพื่อจัดการไม้รุ้หันงสือ โดยมีเป้าหมายที่จะบรรลุร้อยละเจ็ดสิบภายในปี พ.ศ. 2554 ประกอบด้วย

1. ปรับปรุงคุณภาพและความเหมาะสมของการศึกษาร่วมทั้งการฝึกอบรมทางด้านเทคนิค วิชาชีพและทักษะในการศึกษาในภูมิภาคอาชีวิน โดยจัดทำโครงการให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการ รวมทั้งการฝึกอบรมครูผู้สอน และจัดโครงการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ด้านการศึกษาระดับสูงโดยเฉพาะในประเทศไทย ลาว เมียนมาร์ และเวียดนาม

2. ทบทวนเรื่องโครงการให้ทุนของอาชีวินเป็นระยะ เพื่อให้ทุนการศึกษามีลักษณะสมเหตุสมผล และสอดคล้องกันเพื่อผลลัพธ์ที่ดีขึ้น

3. ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศในการส่งเสริมการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเฉพาะในกลุ่มที่ถูกกล่าวถาย โดยการเปิดกว้างการศึกษาทางไกล และการศึกษาทางอินเทอร์เน็ต

4. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายทางด้านการศึกษาในทุกระดับ ระหว่างสถาบันการศึกษา และสถานศึกษา รวมทั้งจัดตั้งกลุ่มวิจัยระหว่างสถาบันการศึกษา ขั้นสูงในอาชีวิน โดยประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับองค์กรรัฐมนตรี ศึกษาแห่งอาชีวะตัวอักษรเชียงใหม่ (ชีมไอ) และเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาชีวิน (เอยูเอ็น)

5. ส่งเสริมการเข้าถึงการศึกษาอย่างเท่าเทียมสำหรับสตรีและเด็กผู้หญิง และส่งเสริมการแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีในเรื่องความละเอียดอ่อนทางเพศในหลักสูตรการศึกษา

6. เสริมสร้างการประสานงานกับองค์กรระหว่างประเทศ และองค์กรในระดับภูมิภาคทางด้านการศึกษา เพื่อเสริมสร้างคุณภาพของการศึกษาในภูมิภาค

7. บรรจุเรื่องค่านิยมร่วมและมรดกทางวัฒนธรรมในหลักสูตร รวมทั้ง พัฒนาสื่อการสอนในเรื่องตั้งกล่าว โดยเริ่มในปี พ.ศ. 2551
8. จัดทำหลักสูตรเกี่ยวกับอาชีวศึกษาทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และการศึกษาขั้นสูง
9. سانต่อโครงการพัฒนาผู้นำเยาวชนอาเซียน และโครงการใกล้เคียง ที่มีเป้าหมายเดียวกัน และส่งเสริมการสร้างเครือข่ายศิษย์เก่าโครงการเยาวชน อาเซียนเพื่อส่งเสริมความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และความเข้าใจซึ้งกัน และกัน
10. สนับสนุนการเรียนภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียน และส่งเสริม การแลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษา
11. จัดการแข่งขันกีฬาอาเซียนระดับมหาวิทยาลัย เยาวชนอาสาสมัคร อาเซียนเพื่อสันติภาพ เกมส์คอมพิวเตอร์อาเซียน การแข่งขันโอลิมปิกวิทยาศาสตร์ อาเซียน เพื่อส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์และความเข้าใจในหมู่เยาวชนของ ภูมิภาค
12. سانต่อการดำเนินโครงการรางวัลเยาวชน อาทิ รางวัลวันเยาวชน อาเซียน และโครงการสิบองค์กรเยาวชนที่ประสบความสำเร็จ (เทยอดอาเซียน) เพื่อเป็นการแสดงถึงการยกย่องบุคคลและองค์กรเยาวชนที่มีบทบาทช่วยส่งเสริม ความคิดเห็นกับอาเซียน และคุณค่ากับอาเซียนในหมู่เยาวชนทั่วภูมิภาค

พิธีเปิดการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสขององค์กรซึมิโอ ครั้งที่ 33
และการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาของอาเซียน ครั้งที่ 5
วันที่ 22-24 พฤษภาคม พ.ศ. 2553 ณ กรุงเทพมหานคร

ภาพกิจกรรมจากการประชุมผู้นำเยาวชนเอเชียตะวันออก ครั้งที่ 1
วันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ.2550 ประเทศไทย

13. ดำเนินการจัดตั้งกองทุนสำหรับเยาวชนอาเซียนเพื่อสนับสนุนโครงการและกิจกรรมต่างๆ ของเยาวชนในอาเซียน
14. จัดตั้งเวทีเพื่อเสริมสร้างเครือข่ายและแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในเรื่องยุทธศาสตร์และการพัฒนาเด็กและเยาวชนในอาเซียน
15. แลกเปลี่ยนนักแสดงทางวัฒนธรรมและนักวิชาการระหว่างประเทศ สมาชิกอาเซียนผ่านระบบการศึกษา เพื่อให้มีความเข้าใจในเรื่องความแตกต่าง ทางด้านวัฒนธรรมของประเทศไทยและสมาชิกอาเซียน
16. สงเสริมให้มีทางเลือกในการศึกษาระดับสูงในประเทศไทยสมาชิกอาเซียน ผ่านโครงการหนึ่งหลักสูตรในต่างประเทศหรือ 1 ปี ในต่างประเทศ
17. สนับสนุนให้ประชาชนในประเทศไทยสมาชิกอาเซียน มีความเชี่ยวชาญ ภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามารถติดต่อสื่อสารกันได้โดยตรง และสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมกับชุมชนนานาชาติ
18. สงเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
19. ดำเนินการจัดตั้งตัวชี้วัดการพัฒนาเยาวชนอาเซียน เพื่อประเมินผลที่ได้รับ
20. สงเสริมการพัฒนาเรื่องการดูแลเด็กโดยการแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีที่สุด ประสบการณ์และการเสริมสร้างขีดความสามารถ

แผนแม่บบท่วงด้วยความเชื่อมโยง
ระหว่างกันในอาเซียน

อาเซียนได้จัดทำแผนแม่บทขึ้นเรียกว่า “แผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน” (Master Plan on ASEAN Connectivity) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการเป็นประชาคมอาเซียนทั้ง 3 เสาหลัก ภายใต้ปี พ.ศ. 2558 ซึ่งมีเป้าหมายส่งเสริมความเชื่อมโยงภายในภูมิภาคอาเซียน เพื่อก่อให้เกิดการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ ลดช่องว่างในการพัฒนา ส่งเสริมการกระจายความเจริญให้สามารถเข้าถึงพื้นที่ห่างไกล และให้มีการพัฒนาอย่างเท่าเทียม

แผนแม่บทว่าด้วยการเชื่อมโยงของอาชีวินเป็นเอกสารทางยุทธศาสตร์ในการเชื่อมโยงอาชีวิน พร้อมทั้งกำหนดแผนปฏิบัติการเพื่อก่อให้เกิดการดำเนินการในการเชื่อมโยงอาชีวิน ระหว่างปี พ.ศ. 2554-2558 เพื่อให้อาชีวิน มีการเชื่อมโยงกันด้านกายภาพ (Physical Connectivity) เชื่อมโยงทางสถาบัน (Institutional Connectivity) และเชื่อมโยงประชาชนสู่ประชาชน (People to People Connectivity)

การเชื่อมโยงระหว่างประชาชน

นับตั้งแต่มาเขียนถือกำเนิดขึ้นโดยปฏิญญาอาศัยเมื่อปี พ.ศ. 2510 อาศัยได้ให้ความสำคัญกับการสร้างประชาคมแห่งสันติสุข และความเจริญรุ่งเรือง ด้วยการส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองทางสังคม และการพัฒนาทางวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมมาตรฐานชีวิตที่ดีของประชาชน ด้วยเหตุนี้ อาศัยเจิงได้กำหนดโครงการวิเริ่มต่างๆ มากมาย ทั้งทางด้านการศึกษา วัฒนธรรม สังคม การบริการสาธารณะ ฯลฯ ที่มุ่งเน้นการจัดการความหลากหลาย

ภายหลังจากที่ผู้นำอาเซียนได้ให้การรับรองแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนเมื่อปี พ.ศ. 2552 คณะกรรมการยุทธศาสตร์ประจำปี พ.ศ. 2557 ได้กำหนดเป้าหมายสำคัญในการดำเนินการต่างๆ เพื่อให้แผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนบรรลุเป้าหมายและมีการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ

ในการดำเนินงานด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรัฐมนตรีฯ ได้กำหนดสาขาวิชาร่วม มีอักษรสำคัญ 4 สาขา ได้แก่ การส่งเสริมการสร้างความตระหนักรเกี่ยวกับอาชีวันในหมู่ประชาชน โดยเฉพาะเยาวชน การเสริมสร้างความแข็งแกร่งเกี่ยวกับคุณลักษณะพื้นฐานด้านการดำเนินงานด้านการศึกษา

การพัฒนาทรัพยากรด้วยการดำเนินงานด้านการศึกษาในอาเซียน และการส่งเสริมการดำเนินงานของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน นอกจากรายการส่งเสริม การดำเนินงานด้านการศึกษาตามเป้าหมายปฏิญญาจะcombe-หัวหินว่าด้วยการ เสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษา เพื่อบรรลุเป้าหมายการสร้างประชาคมอาเซียนที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน ด้วยการ ส่งเสริมความร่วมมือระดับภูมิภาคด้านการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการ จัดการศึกษาระดับประถมศึกษาขั้นพื้นฐานภูมิภาคภายในปี พ.ศ. 2558 รวมทั้งการส่งเสริม การศึกษาตลอดชีวิตเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของประชาชน การให้ความสำคัญต่อ การพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาที่มีความสอดคล้องกับความต้องการของ ตลาดแรงงาน เช่น การพัฒนาการศึกษาด้านเทคนิคและอาชีวศึกษา การจัดฝึกอบรมด้านทักษะในภูมิภาค ด้วยการจัดให้มีโครงการช่วยเหลือด้าน เทคนิคในการศึกษาทุกรายดับตามความจำเป็น

ในด้านการส่งเสริมความเข้าใจด้านสังคมและวัฒนธรรม แผนแม่บท ว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน ได้กำหนดดยุทธศาสตร์การส่งเสริม ความเข้าใจด้านสังคมและวัฒนธรรมภายในอาเซียนให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น มาตรการ สำคัญ ประกอบด้วย

1) การจัดตั้งศูนย์ทรัพยากรการเรียนรู้เสมือนจริงในด้านประชาชน วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และสถานที่น่าสนใจ และเศรษฐกิจในแต่ละประเทศ สมาชิกอาเซียน

2) สนับสนุนการสร้างหลักสูตรหรือภาควิชาว่าด้วยอาเซียนภายใน ปี พ.ศ. 2555

3) สนับสนุนการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้และสื่อการสอนที่เกี่ยวกับ อาเซียนในหลักสูตรการศึกษาทุกรายดับของประเทศสมาชิกอาเซียน การสร้าง กรอบหลักสูตรร่วมเพื่อส่งเสริมการรับรู้เกี่ยวกับอาเซียนที่กว้างขวางยิ่งขึ้น และ สร้างอัตลักษณ์ของอาเซียนที่เข้มแข็งในกลุ่มเด็กและเยาวชน

4) การสนับสนุนการเรียนภาษาของประเทศไทยอาเซียนเป็นภาษาที่สาม นอกเหนือจากภาษาแม่และภาษาอังกฤษ

5) การส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาจัดทำเนื้อหาการเรียนรู้ร่วมกัน เกี่ยวกับอาเซียน เพื่อใช้อ้างอิงประกอบการฝึกอบรมครุและสอน และเป็น เวทีที่ดีในการสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียน ความเข้าใจด้านวัฒนธรรม และการรับรู้ในวัฒนธรรมของกันและกัน เพื่อสร้างความเข้าใจ และหล่อหลอม ความรู้สึกของความเป็นหนึ่งเดียวกันในกลุ่มนักศึกษาทุกช่วงอายุและทุกรายดับ การศึกษา

การประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน ไม่เป็นทางการ เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552
ที่โรงแรมดุสิตธานี หัวหิน อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

6) ส่งเสริมและพัฒนาเนื้อหาการเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียนในหลักสูตรของโรงเรียนเพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษา เช่น การพัฒนากรอบหลักสูตรร่วมกันของอาเซียน ที่ครอบคลุมทุกมิติของอาเซียน เช่น ภูมิศาสตร์ ประชากรศาสตร์ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และสังคม เพื่อเป็นองค์ประกอบสำคัญในการปลูกฝังอัตลักษณ์ของภูมิภาค และเชื่อมโยงกับความมุติธรรมทางสังคม และความหลากหลาย และการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนส่งเสริมการประสานและความร่วมมือกันในภูมิภาคอาเซียนและในระดับนานาชาติ

7) ดำเนินโครงการเสริมสร้างศักยภาพของอาเซียนร่วมกันโดยการระดมทุนร่วมกันตามสัดส่วนของประเทศไทยในปี พ.ศ. 2556

8) ส่งเสริมการรับรู้เกี่ยวกับอาเซียนโดยการดำเนินการตามแผนการสื่อสารของประเทศไทยอาเซียน

9) ส่งเสริมความเข้าใจกันดีในด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ร่วมกันของอาเซียน โดยการจัดการแสดงทางวัฒนธรรมเป็นประจำ

10) นำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของประเทศไทยอาเซียน ในบริบทการสร้างประเทศไทยและอัตลักษณ์ภายในปี พ.ศ. 2558

กิจกรรมเยาวชนเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ภายในปี พ.ศ. 2558

การศึกษา: กลไกขับเคลื่อนประชาคมอาเซียน

ความสำคัญของความร่วมมือด้านการศึกษาในอาเซียนปราศจากปูร์婆ะรวมอย่างชัดเจนในปฏิญญากรุงเทพฯ วิสัยทัศน์อาเซียน 2020 และกฎบัตรอาเซียน ซึ่งมุ่งให้อาเซียนมีวิสัยทัศน์สู่ภายนอก อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ผูกพันเป็นหุ้นส่วนแน่นแฟ้นและมีการพัฒนาอย่างเป็นพลวัตร กฎบัตรอาเซียนได้กำหนดเป้าหมายสำคัญของอาเซียน ได้แก่ “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้วยการส่งเสริมความร่วมมืออย่างใกล้ชิดด้านการศึกษา การศึกษาตลอดชีวิต และความร่วมมือในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำหรับการเสริมสร้างศักยภาพประชาชนอาเซียนและการเสริมสร้างความแข็งแกร่งของประชาคมอาเซียน”

ภาคการศึกษามีความสำคัญต่อการจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายใต้ พ.ศ. 2558 เป็นประชาคมอาเซียนที่ประกอบด้วย 3 เสาหลัก ได้แก่ ประชาคมการเมืองและความมั่นคง ประชาคมเศรษฐกิจ และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ความสำคัญของการศึกษาปราศจากในกรอบการดำเนินการของอาเซียนดังนี้

ปฏิญญาจะcombe-หัวหิน ว่าด้วยการเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาเพื่อบรรลุประชาคมอาเซียนที่เข้มแข็งและแบ่งปันได้รับการรับรองเมื่อวันที่ 24 ตุลาคม พ.ศ. 2552 ในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 15 ที่จะcombe-หัวหิน ประเทศไทย ได้กล่าวถึงความสำคัญของการศึกษาในการสร้างประชาคมอาเซียนที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นประชาคมที่ประชาชนมีอัตลักษณ์ร่วมกันและอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีสภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี และเป็นส่วนประกอบสำคัญในการสร้างประชาคมอาเซียนทั้ง 3 เสาหลัก

แถลงการณ์ของผู้นำอาเซียน ว่าด้วยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และฝ่ายแรงงานเพื่อการฟื้นฟูและความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ซึ่งผู้นำอาเซียนได้ให้การรับรองเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2553 ในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 17 ที่กรุง雅นอย ได้กล่าวถึงการส่งเสริมความร่วมมือด้านเทคนิคและการเสริมสร้างศักยภาพในอาเซียน โดยสนับสนุนความร่วมมือ กับได้ตระการค์ และความร่วมมือภาครัฐ และเอกชน การยกระดับคุณภาพและฝ่ายแรงงานในประเทศไทยอาเซียน การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

แผน 5 ปี ด้านการศึกษาของอาเซียน (ปี พ.ศ. 2554-2558) เป็นกรอบการดำเนินงานด้านการศึกษาของอาเซียนเพื่อส่งเสริมและเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาในอาเซียน กลุ่มประเทศอาเซียนบางสามและกลุ่มประเทศการประชุมสุดยอดอาเซียนตะวันออกด้านการศึกษา (EAS) ตลอดจนกลุ่มประเทศเจรจาของอาเซียน

ความร่วมมือในการพัฒนาการศึกษาในภูมิภาค

ความร่วมมือด้านการศึกษาในภูมิภาคจะสามารถช่วยให้อาเซียนเป็นภูมิภาคแห่งความเจริญรุ่งเรืองและมีศักยภาพในการแข่งขันหุ้นส่วนความร่วมมือที่สำคัญได้แก่ องค์กรซีเมโอ ซึ่งได้จัดตั้งขึ้น เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2508 ภารกิจขององค์กรซีเมโอได้แก่ การส่งเสริมความร่วมมือด้านการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมในภูมิภาคอาเซียนโดยใช้ เสริมสร้างความเข้าใจกันตื่ร่วงกันในด้านการศึกษา และมีเป้าหมายร่วมกันในการใช้เครื่อข่ายและหุ้นส่วนในการพัฒนาคุณภาพชีวิตในประเทศต่างๆ รวมทั้งการจัดเวทีวิชาการสำหรับผู้กำหนดนโยบายและผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา และการส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในภูมิภาคอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ยังมีเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน เป็นองค์กรอิสระที่จัดตั้งขึ้นภายใต้กรอบการดำเนินงานด้านการอุดมศึกษาของอาเซียน มีภารกิจในการส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านคุณศึกษาในอาเซียน และคู่เจรจาของอาเซียน

การประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน

การศึกษาเป็นหัวใจสำคัญในกระบวนการพัฒนาของอาเซียน สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันของอาเซียน เสริมสร้างความตระหนักรู้กับอาเซียน และสร้างความรู้สึกของการเป็นเจ้าของประเทศไทยอาเซียนร่วมกัน และมีความเข้าใจร่วมกันในความเจริญรุ่งเรืองทางประวัติศาสตร์ของอาเซียน รวมถึงภาษา วัฒนธรรมและค่านิยมร่วมกันของอาเซียน

ในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 15 ผู้นำอาเซียนได้กำหนดทิศทางในการดำเนินความร่วมมือด้านการศึกษาของอาเซียน และตอบรับข้อมูลที่ให้มีการจัดการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนอย่างสม่ำเสมอ ผู้นำอาเซียนยังได้มอบให้รัฐมนตรีศึกษาของอาเซียนให้ความสำคัญต่อความร่วมมือด้านการศึกษาของอาเซียนภายใต้เป้าหมายสำคัญ 4 ประการ ในด้านการศึกษา ประกอบด้วย

การประชุมอาเซียนกับคณะกรรมการร่วมมือรัฐอ่าวอาหรับด้านการศึกษา
วันที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553 ที่ประเทศไทย

- 1) การส่งเสริมความตระหนักรเกี่ยวกับอาเซียนในหมู่ประชาชนอาเซียนโดยเฉพาะเยาวชน
- 2) การเสริมสร้างอัตลักษณ์ของอาเซียน
- 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านการศึกษาในอาเซียน และ
- 4) การส่งเสริมความแข็งแกร่งของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน

ต่อมา ได้มีการจัดประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน คู่ขนานกับการประชุมสภารัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (สภาคีเมค) เป็นประจำทุกปี นับตั้งแต่การประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 23 มีนาคม พ.ศ. 2549 ที่ประเทศไทย จนถึง การประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน ครั้งที่ 6 เมื่อวันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2554 ที่ประเทศไทย ในคราวนี้ ได้มีการนำเสนอความตกลงด้านการศึกษาในกรอบอาเซียน อาทิ การส่งเสริมให้มีการสอนวิชาอาเซียนศึกษาในประเทศไทย รวมถึงการจัดทำหลักสูตรอาเซียน การส่งเสริมกิจกรรมเพื่อสร้างความตระหนักรเกี่ยวกับอาเซียน และเสริมสร้างอัตลักษณ์อาเซียน การรื้อฟื้นการจัดค่ายมัธยมศึกษาอาเซียน การเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาในอาเซียนและจีน เกาหลี และญี่ปุ่น (อาเซียนบวกสาม) ความร่วมมือด้านการศึกษาในกลุ่มประเทศ การประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก (EAS) ความร่วมมือภายใต้เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน และการจัดทำแผน 5 ปีด้านการศึกษาของอาเซียน

ความร่วมมืออาเซียนบวกสาม ด้านการศึกษา

กรอบความร่วมมือ “อาเซียนบวกสาม” เริ่มเข้ามีเมื่อปี พ.ศ. 2540 ในช่วงที่ หลายประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กับวิกฤตการณ์ทางการเงินที่เริ่มต้นขึ้น จากประเทศไทย โดยในเดือนธันวาคมของปีนั้น ผู้นำประเทศไทยอาเซียน หัวสิบประเทศได้พบกับผู้นำของจีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ ที่มาเลเซีย เพื่อหารือกัน และแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นกันอย่างกว้างๆ เกี่ยวกับการร่วมมือกันเพื่อรับมือ และบรรเทาผลผลกระทบที่เกิดขึ้นจากวิกฤตทางการเงินรวมถึงการพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศในเอเชียตะวันออก และนับแต่นั้นมา การประชุมระดับสูงนำของประเทศไทยอาเซียนกับผู้นำของจีน ญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ หรือที่เรียกว่า “การประชุมสุดยอดอาเซียนบวกสาม” ก็ถูกจัดขึ้นเป็นประจำทุกปีในช่วงเดียวกัน กับที่มีการประชุมสุดยอดอาเซียน

ในการประชุมสุดยอดอาเซียนบวกสาม ครั้งที่ 11 เมื่อเดือนพฤษจิกายน พ.ศ. 2550 ที่สิงคโปร์ ผู้นำได้ออกแถลงการณ์ความร่วมมือเอเชียตะวันออก ฉบับที่ 2 และแผนงานว่าด้วยความร่วมมืออาเซียนบวกสาม (ปี พ.ศ. 2550-2560) แถลงการณ์ฉบับนี้ ได้มุ่งสู่ความสำเร็จแห่งทศวรรษ รวมทั้งกำหนดโอกาสและสิ่งท้าทาย แห่งภูมิภาค นอกจากนี้ ยังได้กำหนดแนวทางอนาคตของความร่วมมืออาเซียน บวกสาม โดยให้ความร่วมมืออาเซียนบวกสามสนับสนุนการรวมตัวของอาเซียน เพื่อสร้างประชาคมอาเซียน และดำเนินบทบาทสำคัญในการสร้างความพยายาม ระยะยาวเพื่อสร้างประชาคมเอเชียตะวันออก โดยมีอาเซียนเป็นพลังขับเคลื่อน

ในการประชุมสุดยอดอาเซียนบวกสาม ครั้งที่ 12 เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม พ.ศ. 2552 ณ ชะอำ-หัวหิน นายกรัฐมนตรีของประเทศไทย ในฐานะผู้นำอาเซียน ได้กล่าวถ้อยแถลงของประธาน (Chairman's Statement) แสดงความพร้อม ของประเทศไทยที่จะเป็นผู้นำในการส่งเสริมความร่วมมือด้านการศึกษา ในกลุ่มประเทศไทยอาเซียนบวกสาม และกล่าวถึงการจัดทำร่างแผนปฏิบัติงาน ด้านการศึกษาของอาเซียนบวกสาม เพื่อให้การเสริมสร้างความร่วมมือด้าน การศึกษา เป็นปัจจัยสำคัญ ในการสร้างประชาคมเอเชียตะวันออก

ต่อมา ที่ประชุมรัฐมนตรีด้านการศึกษาของอาเซียน ครั้งที่ 5 เมื่อวันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2553 ณ เมืองเชียง ประเทศฟิลิปปินส์ เห็นชอบให้มีการจัดตั้ง คณะกรรมการเฉพาะกิจด้านการศึกษาในการบูรณาการอาเซียนบวกสาม เพื่อศึกษา ความเป็นไปได้ในการจัดตั้งกลไกความร่วมมือด้านการศึกษาในกลุ่มประเทศ อาเซียนบวกสาม ตามข้อเสนอจากที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาเซียนสืด้านการศึกษาของ อาเซียน ครั้งที่ 4

การประชุมคณะกรรมการเฉพาะกิจด้านการศึกษาในกรอบ อาเซียนบวกสาม

กระทรวงศึกษาธิการได้จัดการประชุมคณะกรรมการเฉพาะกิจด้านการศึกษาของอาเซียนบวกสาม (กลุ่มประเทศอาเซียน 10 ประเทศ สาธารณรัฐจีน เกาหลี และญี่ปุ่น) เมื่อวันที่ 16-18 มิถุนายน พ.ศ. 2553 ณ โรงแรมดุสิตธานี ลากูนา จังหวัดภูเก็ต โดยมี ดร. ชนินภัทร ภูมิรัตน เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประธานเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาของอาเซียน ครั้งที่ 4 เป็นประธานการประชุม

ที่ประชุมฯ ได้เห็นชอบให้มีการจัดการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาของอาเซียนบวกสาม ครั้งที่ 1 ในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2553 ที่ประเทศไทย และร่างแผนปฏิบัติการด้านการศึกษาอาเซียนบวกสาม ระหว่างปี พ.ศ. 2553 – 2560 ตลอดจนขอบข่ายกิจกรรมและประเทศที่จะรับดำเนินการตามร่างแผนปฏิบัติการฯ และให้เสนอต่อที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาอาเซียนบวกสาม เพื่อพิจารณาอนุมัติร่างแผนปฏิบัติการข้างต้น

การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาของ อาเซียนบวกสาม ครั้งที่ 1

กระทรวงศึกษาธิการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาอาเซียนบวกสาม ครั้งที่ 1 เมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2553 ที่ประเทศไทย โดยมีผู้แทนประเทศไทยในคราวนี้ จำนวน 10 คน และผู้แทนสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นประธานร่วม

ที่ประชุมฯ ได้ร่วมกับพิจารณาร่างเอกสารกรอบการดำเนินงานด้านการศึกษา ในกรอบอาเซียนบวกสาม (TOR) ซึ่งได้มีการหารือเรื่องดังกล่าวในระหว่างการประชุมคณะกรรมการเฉพาะกิจเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาของอาเซียนบวกสาม ระหว่างวันที่ 17-18 มิถุนายน พ.ศ. 2553 ที่จังหวัดภูเก็ตพร้อมทั้งร่างแผนปฏิบัติการ ASEAN Plus Three Plan of Action on Education: ค.ศ. 2010-2017 ซึ่งที่ประชุมฯ ได้มีมติให้มีการปรับแก้ร่างแผนปฏิบัติการฯ ตามข้อเสนอแนะจากที่ประชุม

ความร่วมมือในการอุปการประชุม สุดยอดเอเชียตะวันออก (EAS) ด้านการศึกษา

East Asia Summit (EAS) หรือ การประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก เป็นการรวมกลุ่มของอาเซียน กับ 6 ประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลีย จีน อินเดีย ญี่ปุ่น นิวซีแลนด์ เกาหลี โดยจะเพิ่มจำนวนสมาชิกอีก 2 ประเทศ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา และรัสเซีย ในปลายปี พ.ศ.2554 เพื่อร่วมหารือเกี่ยวกับประเด็นที่เป็นที่สนใจ ร่วมกันในด้านการเมือง และเศรษฐกิจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมสันติภาพ ความมั่นคงและความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจในเอเชียตะวันออก

ในการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออกครั้งที่ 2 เมื่อปี พ.ศ.2550 ประเทศสมาชิก 16 ประเทศ ได้แก่ กลุ่มประเทศอาเซียน และจีน เกาหลี ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และอินเดีย (EAS) ได้ตกลงร่วมกันที่จะ เสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาในภูมิภาค สำนักเลขานุการอาเซียน ได้รับมอบหมายจาก EAS ให้จัดทำโครงการเพื่อกำหนดยุทธศาสตร์สำหรับ กลุ่มประเทศ EAS ในการเสริมสร้างความร่วมมือในภูมิภาคด้านเศรษฐกิจ และความแข็งแกร่งในการสร้างประชาคมเอเชียตะวันออกที่มีการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืนโดยใช้กลไกการศึกษา โครงการดังกล่าวกำหนดขอบข่าย ความร่วมมือในภูมิภาคด้านการศึกษาพื้นฐาน (programs ศึกษาและมัธยมศึกษา) การศึกษาด้านเทคนิคและอาชีวศึกษา และการอุดมศึกษา

การประชุมคณะกรรมการ EAS ด้านการศึกษา ครั้งที่ 1 จัดขึ้นที่กรุงจาการ์ตา ประเทศไทยในเดือนมีนาคม พ.ศ.2553 เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะในการจัดตั้งกลไกและการดำเนินโครงการต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาใน EAS ผู้เข้าร่วมประชุมได้ร่วมหารือ และกำหนดขอบข่ายความร่วมมือด้านการศึกษาในภูมิภาค ประกอบด้วย 1) ภาษาต่างประเทศ คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ 2) คุณภาพของการเรียน การสอนในโรงเรียน และการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา 3) การเสริมสร้างความแข็งแกร่งของการอาชีวศึกษาและเทคนิค 4) การอุดมศึกษา

การประชุมคณะกรรมการ EAS ด้านการศึกษา ครั้งที่ 2 จัดขึ้นที่ภูเก็ต ประเทศไทย ระหว่างวันที่ 27-28 กันยายน พ.ศ.2553 การประชุม ดังกล่าวจัดขึ้นโดยสำนักเลขานุการอาเซียน โดยได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล

ขอแสดงเรเลี่ย และกระทรวงศึกษาธิการ ประเทศไทย ที่ประชุมฯ ได้ร่วมกันหารือ เกี่ยวกับข้อเสนอโครงการ 13 โครงการ โดยได้มีการจำแนกประเภทการศึกษา ได้แก่ การศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษาด้านเทคนิคและอาชีวศึกษา และ การอุดมศึกษา ประกอบด้วย

- 1) ครอบครัวคุณภาพการศึกษาด้านเทคนิคและอาชีวศึกษา ระดับภูมิภาค
- 2) การพัฒนาความร่วมมือระดับภูมิภาคเพื่อจัดทำกรอบคุณวุฒิ ระดับชาติของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออก
- 3) การจัดตั้งเครือข่ายหน่วยงานจัดการศึกษาอาชีวศึกษาและเทคนิค ในเอเชียตะวันออก
- 4) โครงการความร่วมมือในการถ่ายโอนหน่วยกิต
- 5) การจัดทำกรอบมาตรฐานการสอนในกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออก
- 6) การส่งเสริมอนุสัญญาการรับรองคุณวุฒิในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ของยูเนสโก
- 7) การศึกษา “การข้ามพรมแดนครู”
- 8) โครงการพัฒนาผู้นำเอเชียตะวันออก
- 9) โครงการสอนภาษาที่สองในกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออก
- 10) การขึ้นทะเบียนผู้จัดทำด้านอาชีวศึกษาในกลุ่มประเทศเอเชีย- ตะวันออก
- 11) การจัดทำเว็บไซต์สำหรับครูในภูมิภาคเอเชียตะวันออก
- 12) การส่งเสริมการเคลื่อนย้ายของผู้อพยมและผู้รับการอพยม
- 13) การประเมินผลการเรียนในภูมิภาคเอเชียตะวันออก

H.E. Brother Armin Luistro รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาการฟิลิปปินส์
ระหว่างเป็นประธานการประชุมสภารัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
ครั้งที่ 46 (วาระเฉพาะ) วันที่ 26 มกราคม พ.ศ.2554 ณ ประเทศไทยในดารุสชาalam

การประชุมรัฐมนตรี EAS ด้านการศึกษา อย่างไม่เป็นทางการ

เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ.2554 ที่เมืองปาหลี ประเทศอินโดนีเซีย ที่ประชุมฯ
รับทราบข้อเสนอโครงการความร่วมมือ 13 โครงการ ที่เป็นผลจากการประชุม^๑
คณะกรรมการกิจของ EAS ด้านการศึกษา ครั้งที่ 2 ที่ประเทศไทย และ^๒
แสดงความชื่นชมต่อประเทศสมาชิกที่เสนอเป็นประเทศหลักในการดำเนิน
โครงการฯ ในแต่ละข้อเสนอโครงการ รวมทั้งให้ความร่วมมือในการร่วมดำเนิน
โครงการดังกล่าว

ที่ประชุมฯ ตกลงที่จะให้มีการประชุมรัฐมนตรีศึกษา EAS ในทุกสองปี
หรือวาระเร่งด่วน โดยจัดขึ้นคู่ขนานกับการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน
รัฐมนตรีศึกษาอาเซียนนานาชาติอาเซียน โดยเริ่มต้นในปี พ.ศ.2555 พร้อมทั้งเห็นชอบให้มี
การจัดการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษา EAS ก่อนการประชุมระดับ
รัฐมนตรีศึกษา EAS

การประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน ครั้งที่ 6 วันที่ 29 มกราคม พ.ศ.2554 ที่ประเทศญี่ปุ่น ดาวรุษชาลาม

แผน 5 ปี ด้านการศึกษาของอาเซียน

การจัดทำแผน 5 ปี ด้านการศึกษาของอาเซียน (พ.ศ. 2554-2558) เป็นผลจากข้อมติของ การประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนครั้งที่ 4 ระหว่างวันที่ 5-8 เมษายน พ.ศ. 2552 ณ จังหวัดภูเก็ต ที่ประชุมได้ให้ความสำคัญต่อการจัดทำแผนการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาของอาเซียน เพื่อสร้างประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558 แผน 5 ปี ของอาเซียน เป็นกรอบการดำเนินงานเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาในอาเซียน และระหว่างประเทศอาเซียน กับประเทศบวกสาม ได้แก่ จีน เกาหลี และญี่ปุ่น และกลุ่มประเทศการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก และระหว่างอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาอื่นๆ ของอาเซียน

ที่ประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนครั้งที่ 4 ได้มอบหมายให้สำนักเลขานุการฯ จัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์ 5 ปี ด้านการศึกษา สำหรับเป็นกรอบการดำเนินการด้านการศึกษาของอาเซียน ดังนี้ สำนักเลขานุการอาเซียน จึงได้ร่วมกับองค์การเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกา (USAID) จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการศึกษา 5 ปี ของอาเซียน ระหว่างวันที่ 4 - 5 ตุลาคม พ.ศ. 2553 ณ โรงแรมอมารี วอเตอร์เกต กรุงเทพฯ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณากร่างแผนการศึกษา 5 ปี ของอาเซียน และนำผลที่ได้เสนอต่อที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษาของอาเซียน ครั้งที่ 5 เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2553 ที่ประเทศไทย

สำนักเลขานุการอาเซียน ได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งที่ 2 เมื่อเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2553 โดยมีผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการของประเทศสมาชิกอาเซียน ผู้แทนเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน และสำนักเลขานุการซึ่งมีโควิด-19 ได้ร่วมกันอภิปรายและพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของยุทธศาสตร์ จำแนกประเด็น สำคัญของแผนปฏิบัติการ 5 ปี ด้านการศึกษาของอาเซียน ได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างความตระหนักรู้กับอาเซียน

อาเซียนกำหนดเป้าหมายในการเสริมสร้างอัตลักษณ์ของอาเซียน ด้วยการเสริมสร้างความตระหนักรู้และค่านิยมร่วมการเป็นประชาชนอาเซียนในสังคมทุกระดับรวมทั้งในสาขาวิชาศึกษา ยุทธศาสตร์ในการดำเนินการดังกล่าว ประกอบด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดทำรูปแบบโครงการอาเซียน ศึกษาในภูมิภาค การจัดการเรียนการสอนเรื่องอาเซียนในหลักสูตรโรงเรียน ระดับประเทศศึกษาและมัธยมศึกษา การจัดทำโครงการฝึกอบรมครุและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาในภูมิภาค รวมทั้งการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษา และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ประกอบด้วย 2 ยุทธศาสตร์ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ 2.1 เสริมสร้างโอกาสในการได้รับการศึกษา

ในระดับประเทศและมัธยมศึกษา

ยุทธศาสตร์นี้ ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาเพื่อบรรลุเป้าหมายการจัดการศึกษาเพื่อปวงชนที่สืบเนื่องจากการประชุมโลกว่าด้วยการศึกษาเพื่อปวงชน เมื่อปี พ.ศ.2533 ซึ่งประเทศไทยได้ให้การรับรองการสร้างโอกาสการเรียนรู้และส่งเสริมให้มีการจัดการศึกษาในระดับประเทศศึกษาทั่วโลก และให้มีการลดอัตราผู้ไม่รู้หนังสือ และต่อมาประชาคมโลกได้กำหนดเป้าหมายเพื่อให้ทั่วโลกบรรลุเป้าหมายการจัดการศึกษาเพื่อปวงชนภายในปี พ.ศ.2558

นอกจากนี้ในแผลงการณ์รวมของการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 15 มีนาคม พ.ศ.2551 รัฐมนตรีได้กลงร่วมกันที่จะให้ความสำคัญต่อการบรรลุเป้าหมายการจัดการศึกษาเพื่อปวงชนภายในปี พ.ศ.2558 โดยได้มอบให้องค์กรซึ่งมีrole และสำนักเลขานุการอาเซียนจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการภายใต้หัวข้อ “การจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มด้อยโอกาส” (Reaching the unreached) เพื่อแบ่งปันประสบการณ์ที่ดีด้านการศึกษา ระหว่างกัน

ยุทธศาสตร์ที่ 2.2 การเพิ่มคุณภาพการศึกษา

ยุทธศาสตร์นี้ ให้ความสำคัญกับการจัดมาตรฐานการศึกษา การศึกษาตลอดชีวิตและการพัฒนาอาชีพ ด้วยการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ในระดับประเทศและมัธยมศึกษา ส่งเสริมการจัดการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียนอย่างมีคุณภาพ ตามมาตรฐานการศึกษา ที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน และมีผลตอบแทนครูที่มีผลงานเป็นเลิศ การส่งเสริมโอกาสให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อให้ประชาชนทุกคนสามารถศึกษาอย่างต่อเนื่อง การส่งเสริมให้มีการประกันคุณภาพและการเพิ่มคุณค่าด้วยการสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อฝึกอบรมครูและผู้นำการศึกษา รวมทั้งส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีการสื่อสาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเคลื่อนย้ายข้ามพรมแดนและการจัดการศึกษาให้มีความเป็นสากล

ยุทธศาสตร์นี้ ให้ความสำคัญกับสภาพการจัดการศึกษาในปัจจุบัน ประกอบด้วย

- 1) การจัดการศึกษาแก่ผู้เรียนเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและสภาพเศรษฐกิจของยุคโลกวิถีใหม่ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยแรงงานที่มีทักษะและความชำนาญการสูง และสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่ภูมิภาคได้

His Royal Highness Prince Haji Al - Muhtadee Billah ibni His Majesty Sultan Haji Hassanal Bolkiah Mu'izzaddin Waddaulah
มกุฎราชกุมารแห่งบруไน ดารุสซาลาม เสด็จเป็นองค์ประธาน
ในพิธีเปิดการประชุมสารัชรวมตระศึกษา
แห่งอาเซียนตะวันออกเฉียงใต้ ครั้งที่ 46
และการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน
ครั้งที่ 6 เมื่อวันที่ 27 มกราคม 2554
ที่ประเทศบราวน์ดารุสซาลาม

2) การจัดการศึกษาในระดับคุณศึกษาจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาในด้านคุณภาพ ให้บริการในสาขาวิชาต่างๆ ที่มีทางเลือกอย่างหลากหลายและ มีสาขาวิชาความเชี่ยวชาญโดยเฉพาะ

3) สังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ทำให้ประเทศต่างๆ มีความต้องการแรงงานที่มีทักษะสูงที่จำเป็นจะต้องได้รับพัฒนาความเชี่ยวชาญภายใต้การจัดโครงการทางการศึกษาเฉพาะด้าน รัฐบาลของประเทศต่างๆ ได้กำหนดเป้าหมายเพื่อให้เกิดการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลให้เกิดการพัฒนาการศึกษาที่ต้องคำนึงถึงด้านการพัฒนาคุณภาพ การเสริมสร้างเศรษฐกิจและมีความสัมพันธ์กับประเทศต่างๆ ในภูมิภาค

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรรายสาขาอื่นๆ เพื่อพัฒนาการศึกษา

บุทธศาสนาที่ให้ความสำคัญกับการทำเนินงานร่วมกันขององค์กร
รายสาขาอื่นๆ ของอาชีวินที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำเนินงานด้านการ
ศึกษา เช่น การศึกษาด้านสภาพแวดล้อม การจัดการด้านความเสี่ยงและ
ภัยพิบัติ การจัดการศึกษาเพื่อสิทธิมนุษยชน การจัดการศึกษาเพื่อการป้องกัน
HIV/AIDS ดังนั้น การประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาชีวศึกษาสนับสนุนการจัด
ทำแผนปฏิบัติการศึกษาด้านสภาพแวดล้อม และเพื่อให้เกิดความ
แนใจว่าระบบการประกันคุณภาพสำหรับการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียนมี
การนำ-pride เน้นการสอนด้านการจัดการศึกษาเพื่อสภาพแวดล้อมและการ
ศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนรวมอยู่ด้วย นอกจากนี้ ยังสนับสนุนการสร้าง
เครือข่ายขององค์กรพัฒนาเอกชนมหาวิทยาลัยและสื่อมวลชนต่างๆ เพื่อ
ส่งเสริมให้เกิดการทำเนินการด้านการศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนอย่างมี
ประสิทธิภาพ

การขับเคลื่อนการดำเนินงานด้าน¹ การศึกษาสู่การสร้างประชาคมอาเซียนของประเทศไทย

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการศึกษาของประเทศไทย 5 ปี 2558 เพื่อเตรียมพร้อมการก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนของประเทศไทย ภายใต้ พ.ศ.2558

1. การเผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และเจตคติที่ดีเกี่ยวกับอาเซียน
2. การพัฒนาศักยภาพของนักเรียน นักศึกษา และประชาชนให้มีทักษะที่เหมาะสมเพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน เช่น ความรู้ภาษาอังกฤษ ภาษาเพื่อนบ้าน เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น
3. การพัฒนามาตรฐานการศึกษาเพื่อส่งเสริมการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและครุอุปกรณ์ในอาเซียน
4. การเตรียมความพร้อมเพื่อเปิดเสริมการศึกษาในอาเซียนเพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
5. การสร้างกลไกเพื่อพัฒนาเยาวชนให้เป็นทรัพยากรสำคัญในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

บทสรุป

การศึกษามีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการรวมตัวของอาเซียน ตลอดเวลาที่ผ่านมา อาเซียนมีการดำเนินกิจกรรมในด้านการศึกษาอย่างหลากหลาย เช่น โครงการแลกเปลี่ยนนักเรียน คณาจารย์ การจัดการศึกษาดูงาน การประชุมวิชาการ การจัดค่ายเยาวชน ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ สร้างความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นระหว่างประชาชน และสร้างเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม ก่อเกิดมิตรภาพ และสนับสนุนให้เป็นดินแดนที่ประชาชนมีความรู้สึกร่วมกันในการเป็นเจ้าของภูมิภาค และมีอัตลักษณ์ร่วมกัน

การรวมตัวเป็นหนึ่งของสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการลดช่องว่าง และการพัฒนาความเป็นอยู่ที่ดีให้แก่ประเทศไทยและประเทศสมาชิกอาเซียน การประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดด้านการศึกษา ทำให้อาเซียนมีแนวทางในการจัดความหลากหลาย รักษาสภาพแวดล้อมและพัฒนาสุขอนามัย ได้อย่างบรรลุผลตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหสหประชาชาติ การจัดการศึกษาเพื่อป้องกันและการพัฒนาการศึกษาอย่างยั่งยืน ทั้งยังเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งต่อการส่งเสริมด้านสิทธิมนุษยชนของประชาชนอาเซียน

นอกจากนี้ การกำหนดให้อาชีญมีศักยภาพการแข่งขันในตลาดโลก ทำให้อาชีyanให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในภูมิภาค ด้วยการกำหนดเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระดับ การส่งเสริมการจัดการศึกษาตลอดชีวิต และการส่งเสริมการเคลื่อนย้ายนักเรียน นักศึกษา นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญในอาชียาน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของประเทศสมาชิก และสร้างความแข็งแกร่งของอาชียานในภาพรวม

ในบริบทของภูมิภาค ก្នុបតរាងខេីយននៃរដ្ឋបាល 5 ឆ្នាំ តាមការគិតថាគារការងារ
ការងារប្រជាធិបតេយ្យ និងការអភិវឌ្ឍន៍ នៅក្នុបតរាងខេីយន និងក្នុបតរាងខេីយន និង
ក្នុបតរាងខេីយន និងក្នុបតរាងខេីយន និងក្នុបតរាងខេីយន និងក្នុបតរាងខេីយន និង

ภาคผนวก

ข้อมูลประเทศสมาชิกอาเซียน

บรูไนดารุสซาลาม (BRUNEI DARUSSALAM)

พื้นที่	5,765 ตารางกิโลเมตรตั้งอยู่บนเกาะบอร์เนียว
เมืองหลวง	บันدار์ เสเว เบกาวัน
ประชากร	395,027 คน
ภาษาราชการ	มาเลย์ (Malay หรือ Bahasa Melayu)
ศาสนา	อิสลาม (67%) พุทธ (13%) คริสต์ (10%) และอื่นๆ (10%)
ระบบการปกครอง	สมบูรณานาชาติทิมิราซ์
วัฒนาศิลป์	23 กุมภาพันธ์
หน่วยเงินตรา	บรูไนดอลลาร์
ดอกไม้ประจำชาติ	ดอก Simpor (Dillenia Suffruticosa) เป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม ขนาดใหญ่สีเหลืองเมื่อปิดตัวที่กลิ่นหอมของกล้วยกับร่ม

ข้อมูลทางเศรษฐกิจ

- สินค้านำเข้าสำคัญ เครื่องจักรอุตสาหกรรมรถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า สินค้าเกษตร อาทิ ข้าวและผลไม้
- สินค้าส่งออกสำคัญ นำมันดิบ แก้วหัตถกรรมชาติ
- ตลาดส่งออกที่สำคัญ ญี่ปุ่น อาเซียน เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย
- ตลาดนำเข้าที่สำคัญ อาเซียน ญี่ปุ่น จีน สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น

การศึกษาของบรูไนดารุสซาลาม

บรูไนดารุสซาลาม ไม่มีการจัดการศึกษาภาคบังคับ แต่มีการจัดการศึกษาให้แก่เด็กทุกคน โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ระบบการจัดการศึกษาของบรูไนดารุสซาลาม มีดังนี้

- ระดับก่อนประถมศึกษา 1 ปี
  - ระดับประถมศึกษา 6 ปี
  - ระดับมัธยมศึกษา 7-8 ปี
- (แบ่งเป็นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 2-3 ปี และ ระดับเต็มฤดูมัธยมศึกษา 2 ปี)
- ระดับมหาวิทยาลัย 3-4 ปี

หน่วยงานจัดการศึกษา

ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ

ที่อยู่ติดต่อ Ministry of Education - Brunei Darussalam <http://www.moe.edu.bn>

ราชอาณาจักรกัมพูชา (KINGDOM OF CAMBODIA)

พื้นที่	181,035 ตารางกิโลเมตร
ประชากร	14.45 ล้านคน
เมืองหลวง	กรุงพนมเปญ
ระบบการปกครอง	พระราชอิสไตริย์โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
ภาษาราชการ	ภาษาเขมร
ศาสนา	พุทธศาสนา (มหายานิกาย 90% และธรรมยุตินิกาย 10%)
สกุลเงิน	เรียล
ดอกไม้ประจำชาติ	ดอก Rumbul หรือดอกจำวน เป็นดอกสีขาวเหลืองอยู่บนใบเดียว มีกลิ่นหอมในเวลาค่ำ

ข้อมูลทางเศรษฐกิจ

- สินค้าส่งออก เสื้อผ้า สิ่งทอ รองเท้า ปลา ไม้ ยางพารา น้ำมัน และข้าว
- สินค้านำเข้าสำคัญ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม วัสดุก่อสร้าง เครื่องจักร ยานพาหนะ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องดื่ม ผ้าฝ้ายและผลิตภัณฑ์ยา
- ตลาดนำเข้าจีน (18.1%) อังกฤษ (16.8%) เวียดนาม (12.3%) ไทย (12.2%) ไนจีเรีย (10.9%)
- ตลาดส่งออก สหรัฐอเมริกา (66.6%) เยอรมนี (9.6%) สหราชอาณาจักร (5.5%) แคนาดา (4%) เวียดนาม (2.7%)

ระบบการศึกษาของกัมพูชา

ระบบการจัดการศึกษาของกัมพูชาได้บรรจุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศซึ่งมีเป้าหมายเพื่อให้การศึกษาเป็นกลไกสำคัญของประเทศในการขัดความยากจน การจัดระบบการศึกษาของกัมพูชา มีดังนี้

- ระดับก่อนประถมศึกษา 3 ปี
- ระดับประถมศึกษา 6 ปี
- ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี
- ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี
- ระดับอุดมศึกษา 4-7 ปี
- การจัดการศึกษาด้านอาชีวะและเทคนิคจัดให้ตั้งแต่ 1 ปีไปจนถึง 3 – 5 ปี โดยจะเน้นการฝึกทักษะ ให้กับประชาชน

หน่วยงานจัดการศึกษา ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ เยาวชน และกีฬา

ที่อยู่ติดต่อ Ministry of Education, Youth and Sport – Cambodia <http://www.moeys.gov.kh>

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย (REPUBLIC OF INDONESIA)

พื้นที่	5,070, 606 ตารางกิโลเมตร
ประชากร	245.5 ล้านคน
เมืองหลวง	กรุงจาการ์ตา
ภาษาราชการ	บาร์บารา อินโดนีเซีย (Bahasa Indonesia)
ศาสนา	อิสลาม (88%) คริสต์ (8%) ยินดู (2%) พุทธ (1%) อื่นๆ (1%)
สกุลเงิน	รูเปียร์
ดอกไม้ประจำชาติ	ดอก Moon Orchid หรือกล้วยไม้มรัตน์ เป็นกล้วยไม้ในสายพันธุ์ Phalaenopsis Amabilis

ข้อมูลทางเศรษฐกิจ

- สินค้านำเข้าที่สำคัญ น้ำมัน เหล็ก ห่อเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็ก สิ่งทอ เคมีภัณฑ์
- สินค้าส่งออกที่สำคัญ ก้าชอร์มชาติ แร่ธาตุ ถ่านหิน ผลิตภัณฑ์จากไม้ สิ่งทอ
- ตลาดนำเข้าที่สำคัญ สิงคโปร์ ญี่ปุ่น จีน สหรัฐอเมริกา
- ตลาดส่งออกที่สำคัญ EU ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา จีน สิงคโปร์

ระบบการศึกษาของอินโดนีเซีย

- การศึกษาขั้นพื้นฐานใช้เวลา 9 ปีโดยเรียนขั้นประถมศึกษา 6 ปีและขั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี
- การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายใช้เวลาเรียน 3 ปี
- การศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับปริญญาตรีใช้เวลาเรียน 3-4 ปี ปริญญาโท 2 ปี และปริญญาเอก 3 ปี สถาบันที่ให้การศึกษาระดับญัต្តมีลักษณะเป็นสถาบันวิชาการ โพลีเทคนิคสถาบัน การศึกษาและมหาวิทยาลัย

หน่วยงานจัดการศึกษา ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการแห่งชาติ

ที่อยู่ติดต่อ Ministry of National Education – Indonesia <http://www.depdknas.go.id>

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (THE LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC)

ພື້ນທີ່	236,880 ຕາຮາງກີໂລມົດ
ເມືອງຫລວງ	ນະຄວາມລວງເວີຍງັນທົງ
ປະชาກ	ປະມານ 6 ລ້ານຄນ
ພາກສາ	ພາກສາລາວ
ຄາສານາ	ພຸຖື (75%) ອື່ນາ (16-17%)
ຮູບແບບການປົກກອງ	ຮະບອບສັງຄົມນິຍມ
ໜ່ວຍເງິນຕາ	ກີບ
ດອກໄນ້ປະຈຳປາດີ	ດອກ Champa ສໍາເລັດດອກລືລາວດີ ມີກັບນໍ້າຂອມແລະນິ້ນລາຍລື້ ເຊັ່ນສີແຕງ ສີເໝີລຶ່ອງ ສີ້ມຸພູ ແລະໂທນີ້ສີ້ອັນດັງໆ ດອກ Champa ເປັນຕົວແນ່ນຂອງຄວາມຈົງໃຈ ແລະຄວາມສຸຂື້ໃນວິວດີ

ຂໍ້ມູນທາງເສຽນຫຼຸດກິຈ

• ສິນຄ້າສ່າງອອກທີ່ສຳຄັງ ໄນຊູ້ ໄນແປປຽບ ພລິຕັກັນທີ່ໄໝ ສິນແຮ່ ເສຍໂຄດທະ ຄ່ານທີ່
ເສື້ອຜ້າສຳເລົ່າງປູປັບ

- ສິນຄ້ານຳເຂົາທີ່ສຳຄັງ ຮັດຈັກຍາຍນຍົດແລະສ່ວນປະກອບ ເຄື່ອງໃຫ້ເພົ້າ ເຄື່ອງອຸປ່ານໂກດ
ບຣິໂກດ
- ດັລາດສັງອອກທີ່ສຳຄັງ ຖະໜາຍ ເວີຍດນາມ ຝັ້ງເສລ ຄູ່ປຸນ ເບຍອມນີ້ ສໜວ້າສູມເມວິກາ ສໜາວົາອານາຈັກ
ເນັ້ນເຂົວໜັດ
- ດັລາດນຳເຂົາທີ່ສຳຄັງ ຖະໜາຍ ເວີຍດນາມ ສິນຄໂປ່ງ ຄູ່ປຸນ ອອສເຕຣເລີຍ ເບຍອມນີ້

ຮະບບການສຶກຂາຂອງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໃຫ້ຄວາມສຳຄັງຕ່າງໆ ທີ່ການຈັດການສຶກຂາເພື່ອການພັດນາ
ເສຽນຫຼຸດກິຈແລະສັງຄົມຂອງປະເທດ ຮະບບການຈັດການສຶກຂາປະກອບດ້ວຍ ການສຶກຂາໃນຮະດັບຄຸນບາລ
ແລະກ່ອນວັຍເງີນ ເປົ້າຮັບນັກເຮືອນຕັ້ງແຕ່ອາຍຸ 3-6 ປີ

ການສຶກຂາໃນຮະດັບການສຶກຂາຂັ້ນພື້ນຖານອູ້ນີ້ໃນຄວາມດູແລແລະຮັບຜິດຂອບຂອງກຽມສາມ້ນງສຶກຂາ
ກະທຽບກຳນົດກິຈການ ໃຫ້ຮະບບການສຶກຂາແບບ 11 ປີ ດີອະນຸມີ 5 : 3 : 3 ດັ່ງນີ້

• ຮະດັບປະກາດສຶກຂາ 5 ປີ ເຖິງຈະເວົ້າເຮົາເຮືອນມີອາຍຸ 6 ປີ ການສຶກຂາໃນຮະດັບນີ້ເປັນການສຶກຂາ
ການປັບປຸງຕັບ

- ຮະດັບມັຮຍມສຶກຂາຕອນຕັ້ນ 3 ປີ
- ຮະດັບມັຮຍມສຶກຂາຕອນປລາຍ 3 ປີ

ການຈຸດມີກິຈການທີ່ກິດຕັ້ງຢູ່ ຢ່າງສູງ ຮ່າມເຖິງການສຶກຂາດ້ານເທກນິກສາບັນກາຮັບຜິດກິຈການ
ທີ່ກິດຕັ້ງຢູ່ ຊຶ່ງອູ້ນີ້ໃນຄວາມດູແລແລະຮັບຜິດຂອບຂອງກຽມສາມ້ນງສຶກຂາແລະມາວິທາລີຍ ການສຶກຂາ
ສາຍເຊື້ອ ໃຫ້ເວລາສຶກຂາ 3 ປີ ໃນໄທຫາລັຍເທກນິກຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ທາງດ້ານໄຟຟ້າ ກ່ອສ່ວ້າງ ບັນຍື້ ປໍາໄໝ້
ເປັນຕົ້ນ

ໜ່ວຍງານຈັດການສຶກຂາ

ໄດ້ແກ່ ກະທຽບກຳນົດກິຈການ

ທີ່ອູ້ນີ້ດີຕ້ອນ Ministry of Education - Lao PDR <http://www.moe.gov.la>

ມາເລເຊີຍ (MALAYSIA)

ພື້ນທີ່	329,758 ຕາຮາງກີໂລມົດ
ເມືອງຫລວງ	ກຽງກັວລາລັນເປົວ
ປະชาກ	28.9 ລ້ານຄນ
ພາກສາ	ມາເລເຊີຍ
ວັນຈາຕີ	ອີສລານ (60%) ພຸຖື (19%) ດຣິສຕ່ (12%) ອື່ນາ (9%)

ສຸກລເຈີນ ດອກໄມ້ປະຈາກຕີ	ວິງກິດ ດອກ Bunga raya ທີ່ອັດດອກພູ່ຮະໝາດ ໂດຍທັງ 5 ກີ່ບົດດອກ ເປັນຕົວແທນ 5 ພັດທະນາທີ່ມີຄວາມປັບປຸງຂອງມາເລື່ອຍ່າຍ ຫຼື ເປັນປັບປຸງຢາເພື່ອ ເສີມສ້າງຄວາມປັບປຸງແຜ່ນລະຄວາມອຳດທນໃນຈາກຕີ
---	--

ข้อมูลทางเศรษฐกิจ

- สินค้านำเข้าที่สำคัญ ชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรอุตสาหกรรม สินค้าแปรรูป สินค้าอาหาร
  - สินค้าส่งออกที่สำคัญ อุปกรณ์ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ น้ำมันดิบ ก้าชธรรมชาติเหลว ปิโตรเลียม เพอร์เซอร์ ยาง น้ำมันปาล์ม
  - ตลาดส่งออกที่สำคัญ สหรัฐอเมริกา singapore ญี่ปุ่น จีน ไทย ส่องคง
  - ตลาดนำเข้าที่สำคัญ ญี่ปุ่น จีน singapole สหรัฐอเมริกา ไต้หวัน ไทย

ระบบการศึกษาของมาเลเซีย

ระบบการศึกษาของประเทศไทยมาเจริญแน่นอนในปี 5 ระดับ ดังนี้

- ระดับการเตรียมความพร้อม
  - ระดับปะรุงศึกษา
  - ระดับมัธยมศึกษา ประกอบด้วยมัธยมศึกษาตอนต้น (ปี 1-3)
และมัธยมศึกษาตอนปลาย (ปี 4-5) เป็นการศึกษาต่อเนื่องจากระดับปะรุงศึกษา
  - ระดับเตรียมอุดมศึกษา คือการศึกษาในระดับที่สูงกว่ามัธยมศึกษาแต่ยังไม่ถึงระดับปริญญาตรีโดยที่นักศึกษาที่จบระดับนี้ สามารถ投身ไปสู่ระดับปริญญาตรีได้ การศึกษาในระดับนี้ใช้เวลา 2 ปี
  - ระดับอุดมศึกษา แบ่งสถาบันออกเป็น 2 ส่วนคือ สถาบันของรัฐและสถาบันของเอกชน

หน่วยงานจัดการศึกษา ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ

ที่อยู่ติดต่อ Ministry of Education - Malaysia <http://www.moe.gov.my>

สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ (REPUBLIC OF THE UNION OF MYANMAR)

พื้นที่	657,740 ตารางกิโลเมตร
ประชากร	57.5 ล้านคน
เมืองหลวง	นครไบดอร์
สกุลเงิน	จັດ
ศาสนา	พุทธ (90%) คริสต์ (5%) อิสลาม (3.8%) ศาสนาอื่นๆ (0.05%)
ต่อ กม²	ประชากรต่อ ตร. กม²
ต่อ กม²	Paduak หรือดอกประดู่ ผลิตออกสีเหลืองทองและสีงาลี่น้ำหอม หลังจากผ่านการขูดได้อ่อนเมฆายาน

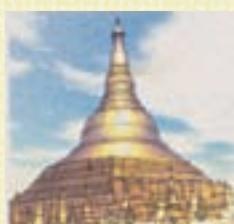
ข้อมูลเศรษฐกิจ

- สินค้านำเข้าที่สำคัญ ชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรอุตสาหกรรม สินค้าแปรรูป สินค้าอาหาร
  - สินค้าส่งออกที่สำคัญ ก้าชธรรมชาติ ลิงหอ ไม้ชูง
  - ตลาดนำเข้าที่สำคัญ จีน สิงคโปร์ ไทย
  - ตลาดส่งออกที่สำคัญ ไทย คิมเบีย จีน

ຮະນາບາງການສຶກໜາຂອງສາຄະນາຄະລິບແໜ່ງສະກພມເມືຍນມາຈີ

๕๙
รัฐเป็นผู้สนับสนุนด้านงบประมาณของทุกโรงเรียน โดยนักเรียนจะเสียค่าเล่าเรียนเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเท่านั้น ระบบการศึกษาแต่เดิมนั้น เป็นระบบบริหารชั้นรวมอำนาจไว้ที่ศูนย์กลาง ต่อมาได้มีการกระจายอำนาจจากการบริหารออกไปสู่ระดับบัญชีและหัวเมืองต่างๆ โดยมีหัวหน้าส่วนราชการเป็นผู้ควบคุมดูแลและประสานงาน ระบบการศึกษาของชา拉ณรัฐแห่งชนบทเนื่องมาเรื่อง เนื้อหาฯ ๕ : ๔ : ๒ ดังนี้

- ระดับโรงเรียนศึกษา 5 ปี (อนุบาล 1 ปี 麟洋|ระดับ 4 ปี)

- ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 4 ปี
  - ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 2 ปี
  - ระดับอาชีวศึกษา 1-3 ปี คุณศึกษา 4-6 ปี

กระบวนการเทคโนโลยี เกษตรและอาชีวศึกษาเป็นหน่วยงานที่ได้แลจัดการศึกษาด้านเกษตรกรรม พานิชยกรรม วิศวกรรมเครื่องกล การประมง คหกรรม และการฝึกหัดครู ทางด้านส่างเทคนิค หน่วยงานจัดการศึกษา ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ

ที่อยู่ติดต่อ Ministry of Education – Myanmar

<http://www.modins.net/myanmarinfo/ministry/education.htm>

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (REPUBLIC OF THE PHILIPPINES)

พื้นที่	298,170 ตารางกิโลเมตร	
เมืองหลวง	กรุงมานาดา	
ประชากร	98 ล้านคน	
ภาษาชาติ	ตากาล็อก และอังกฤษ	
ศาสนา	โรมันคาಥอลิก (83%) โปรเตสแตนท์ (9%) อิสลาม (5%) คริสต์ (3%)	
สกุลเงิน	เปโซ	
ดอกไม้ประจำชาติ	ดอก Sampaguita Jasmine มีกลิ่นหอมคล้ายมะลิ	

ข้อมูลเศรษฐกิจ

- สินค้าส่งออกที่สำคัญ ขึ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรกล เสื้อผ้าสำเร็จรูป และยานพาหนะ
  - สินค้าเข้าที่สำคัญ ขึ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ น้ำมันเชื้อเพลิง เครื่องจักรกล เหล็ก ยานพาหนะ และพลาสติก
  - ทรัพยากรสำคัญ สินแร่โลหะ ก๊าซธรรมชาติ ทองแดงและทองคำ
  - อุตสาหกรรมหลัก เสื้อผ้า ยา เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ไม้ และอาหารแปรรูป
  - ตลาดส่งออกที่สำคัญ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น จีน เมียนมาร์ สาธารณรัฐประชาชนจีน สิงคโปร์
  - ตลาดนำเข้าที่สำคัญ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น สิงคโปร์ ไต้หวัน จีน เกาหลีใต้

ระบบการศึกษาของฟิลิปปินส์

ระบบการศึกษาของประเทศไทยเป็นแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยการศึกษาแบบที่เป็นทางการนั้นมีลำดับขั้นตอนของการเรียนอยู่สามระดับนั่นคือ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา

๑
๖๙๑ โครงการศึกษาของพิลิวโนบส์ มีดังนี้

- ระบบการศึกษาปฐมวัย เป็นการเรียนรู้ก่อนบุคลากรเพื่อเตรียมตัวเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษา
  - ระดับประถมศึกษาใช้เวลาศึกษาภาคบังคับ 6 ปีที่โรงเรียนของรัฐบาลหรือ 7 ปี ในโรงเรียนของเอกชน
  - ระดับมัธยมศึกษาใช้เวลา 4 ปี
  - การศึกษาระดับหลังมัธยมศึกษายังรวมไปถึงหลักสูตรอาชีวศึกษาแบบ 1-3 ปี ที่อาจไม่มีการสอนบุริณญาณได้
  - ระดับอุดมศึกษาแบบเป็นระดับบุริณญาณ ปริญญาโทและปริญญาเอกในหลากหลายสาขาวิชา การจัดการศึกษาแบบไม่เป็นทางการ หรือองค์กรแบบโรงเรียน ได้แก่ หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ที่ไม่รู้หนังสือ นักจากานั้นประเทศฟิลิปปินส์ใช้การเรียนการสอนแบบทวิภาษา บางเชื้อชาติสอนเป็นภาษาอังกฤษ ส่วนวิชาหนึ่ง จะสอนเป็นภาษาตากาล็อก

หน่วยงานจัดการศึกษา ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ

สาธารณรัฐสิงคโปร์ (REPUBLIC OF SINGAPORE)

พื้นที่	694.4 ตารางกิโลเมตร
เมืองหลวง	สิงคโปร์
ประเทศชาติ	4.6 ล้านคน
ภาษาราชการ	อังกฤษ จีนกลาง 马拉雅และมลายู
ศาสนา	พุทธ (42.5%) อิสลาม (14.9%) คริสต์ (14.6%) ฮินดู (4%) ไม่นับเชื่อศาสนा (24%)
สกุลเงิน	ดอลลาร์สิงคโปร์
ดอกไม้ประจำชาติ	ดอก Vanda Miss Joaquim เป็นดอกกล้วยไม้ที่เป็นที่รู้จักมากที่สุดในประเทศไทย โดยตั้งชื่อตามผู้สมัพนันธุ์มีสีสวยงามและรูปลักษณะที่สวยงาม

ข้อมูลทางเศรษฐกิจ

- อุดหนุนรวมหลัก การผลิต การก่อสร้าง กรรมนาคมขันส่ง และโทรคมนาคม การเงิน และการธนาคาร และการบริการอื่นๆ
- สินค้าส่งออกที่สำคัญ เครื่องจักรกล เครื่องไฟฟ้า เครื่องดื่ม เสื้อผ้า
- สินค้านำเข้าที่สำคัญ เครื่องจักรกลชิ้นส่วนคุปกรอน ไฟฟ้าน้ำมันดิบ เครื่องดื่ม ผลิตภัณฑ์อาหาร
- ตลาดนำเข้าที่สำคัญ มาเลเซีย สหรัฐอเมริกา ยุโรป จีน ญี่ปุ่น ไต้หวัน และไทย

ระบบการศึกษาของสิงคโปร์

รัฐบาลสิงคโปร์ให้ความสำคัญกับการศึกษามากโดยถือว่าประชาชนเป็นทรัพยากรที่มีค่าที่สุดของประเทศ รัฐบาลได้ให้การอุดหนุนด้านการศึกษาจน變成กับเป็นการศึกษาแบบให้เปล่า โรงเรียนในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาล่างเป็นโรงเรียนของรัฐบาลหรือกิ่งรัฐบาล สถานศึกษาของเอกชนในสิงคโปร์ มีเฉพาะในระดับอนุบาลและโรงเรียนนานาชาติเท่านั้นระบบการศึกษาของสิงคโปร์แบ่งได้ดังนี้

การจัดการศึกษาชั้นพื้นฐานซึ่งเป็นการจัดการศึกษาภาคบังคับให้เวลา 10 ปี แบ่งได้ดังนี้

- ระดับประถมศึกษา 6 ปี
- ระดับมัธยมศึกษา 4 ปี
- เมื่อจบการศึกษาจะได้มีการทดสอบต่างๆ ได้ ผู้ที่สอบได้จะเข้าสู่มหาวิทยาลัยก็จะเข้าศึกษาต่อในระดับเต็มอุดมศึกษาอีก 2 ปี

การศึกษาระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยหลักในสิงคโปร์มี 3 แห่ง คือ :-

- National University of Singapore (NUS) จะให้การศึกษาครอบคลุมเกือบทุกสาขาวิชา ทั้งแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ นิติศาสตร์ ศิลปศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ และการบริหารธุรกิจ
- Nanyang Technological University จะเน้นการศึกษาด้านวิศวกรรมศาสตร์สาขาต่างๆ รวมทั้งวิทยาศาสตร์ประยุกต์ และสาขาวิชาธุรกิจ และการบัญชี
- Singapore Management University (SMU) เน้นเรื่องธุรกิจและการจัดการ หน่วยงานจัดการศึกษา ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ ที่อยู่ติดต่อ Ministry of Education – Singapore <http://www.moe.edu.sg>

ราชอาณาจักรไทย (KINGDOM OF THAILAND)

พื้นที่	513,115.02 ตารางกิโลเมตร
ประชากร	ประมาณ 67 ล้านคน
ศาสนา	พุทธ (94.6%) อิสลาม (4.6%) คริสต์ (0.7%) อื่นๆ (0.1 %)
เมืองหลวง	กรุงเทพมหานคร
ภาษา	ภาษาไทย
ระบบการปกครอง	ระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
สกุลเงิน	บาท
ดอกไม้ประจำชาติ	ต้น Ratchaphruek หรือราชพฤกษ์ มีชื่อดอกสีเหลือง ที่สวยงาม ชาวไทยถือว่าสีเหลืองของดอกไม้มีนิคินี้ คือ สีของพระบูชาและศาสนา และความรุ่งโรจน์ อีกทั้งยังเป็นสัญลักษณ์ของความสามัคคี progression ของคนไทย

ข้อมูลเศรษฐกิจ

- สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบยานยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบแห่งวงไฟฟ้า ยางพารา เม็ดพลาสติก อัญมณี และเครื่องประดับ น้ำมันสำเร็จรูป เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์ เครื่องรับวิทยุโทรศัพท์ และส่วนประกอบเคมีภัณฑ์
- ตลาดส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ สหราชอาณาจักร 15% ญี่ปุ่น 12.7% จีน 9.0% สิงคโปร์ 6.4% และเยอรมัน 5.5%
- สินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ น้ำมันดิบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เครื่องจักรไฟฟ้า และส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ สินแร่โลหะอื่นๆ เศษโลหะ และผลิตภัณฑ์ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานพาหนะ
- แหล่งนำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ ญี่ปุ่น 20.1% จีน 10.6% สหราชอาณาจักร 6.7% มาเลเซีย 6.6% สหราชอาณาจักร 5.6%

ระบบการศึกษาของประเทศไทย

ระบบการศึกษาไทยปัจจุบันตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) 2545 มีการจัดการศึกษาสามรูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย การศึกษาในระบบเป็นแบบ 6 : 3 : 3 โดยจัดการศึกษา เป็นสองระดับคือ

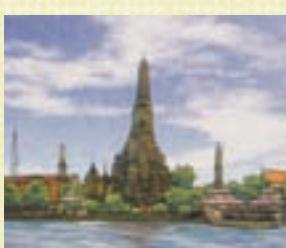
1. การศึกษาชั้นพื้นฐาน ได้แก่

- 1.1 การศึกษา ก่อนระดับประถมศึกษา เป็นการจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีอายุ 3 - 6 ปี
- 1.2 การศึกษา ระดับประถมศึกษา ใช้เวลาเรียน 6 ปี
- 1.3 การศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ใช้เวลาเรียน 3 ปี
- 1.4 การศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ใช้เวลาเรียน 3 ปี แบ่งเป็นสองประเภท ดังนี้
  - 1) ประเภทสามัญศึกษา เป็นการจัดการศึกษา เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา
  - 2) ประเภทอาชีวศึกษา เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ หรือ ศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษาสูงต่อไป

2. การศึกษา ระดับอุดมศึกษา แบ่งเป็นสองระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา

หน่วยงานจัดการศึกษา ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ

ที่อยู่ดังต่อไปนี้ Ministry of Education - Thailand <http://www.moe.go.th>

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ (SOCIALIST REPUBLIC OF VIETNAM)

ພື້ນທີ່	331,690 ຕາວາງກີໂລເມຕຣ
ເມືອງຫລວງ	ກຽງຂານອຍ
ປະชาກຮ	89.57 ລ້ານຄນ
ການຈາກການ	ເວົ້າດນາມ
ສາສນາ	ພຸຖນ (ມහາຍານ)
ສຸກລເຈີນ	ດ່ອງ
ດອກໄມ້ປະຈຳຫາຕີ	ດອກ Lotus ອ້ອຽດດອກບ້ວງ ເປັນດອກໄມ້ທ່າງເວົ້າດນາມຕື່ອງວ່າເປັນ 1 ໃນ 4 ດອກໄມ້ແລະພື້ນທີ່ມີຄວາມສົງຈານ

ຂໍ້ມູນເສດຖະກິດ

ທີ່ວິພາກສຳຄັນ ນ້ຳມັນ ກິ້າຮ່ວມຫາຕີ ດ້ານທີ່ ແຮ່ບົກໄຫຼດ

- ຖຸດສາທາລະນະລັດ ດ້ານຫາກ ສິ່ງທອ ອອງເທົ່າ ເໝັ້ນແວ ປູນເມື່ອນດີ
- ສິນຄ້າສົງອກທີ່ສຳຄັນ ນ້ຳມັນດີບ ເຊື້ອັກ ແລະສິ່ງທອ ອາຫາຮະເລ ຍາງພາວາ ຫ້າວ ກາແພ ອອງເທົ່າ
- ສິນດ້ານເຂົ້າທີ່ສຳຄັນ ວັດຖຸດີບ ວັດຖຸສິ່ງທອ ເຄົ່ອງໆຈັກ ພິລິຕິກັນຫຼືປົປ່ວເສີຍມ
- ຕະລາດສົງອກທີ່ສຳຄັນ ຄູ່ປຸນ ສຫວູນອົມເວົກາ ຈິນ ສනພາຍໃຈປະ
- ຕະລາດນໍາເຂົ້າທີ່ສຳຄັນ ສິ່ງປົກປົກ ຄູ່ປຸນ ໄດ້ຫວັນ ແກ້ເລີໄຕ ຈິນ

ຮະບບາກສຶກຂາຂອງເວົ້າດນາມ

ກາຮືກຂາສານ້າ 12 ປີ ມີວັດຖຸປະສົງຄົກທີ່ຈະໃຫ້ປະຊາຊົນໄດ້ມີຈິຕິວິຖຸນານ ໃນຄວາມເປັນສັນຄົມນິຍມ
ມີເອກລັກຊົນປະຈຳຫາຕີແລະມີຄວາມສາມາດໃນດ້ານອາຊີພ

ຮະບບາກສຶກຂາຂອງເວົ້າດນາມມີດັ່ງນີ້

1. ກາຮືກຂາຈະດັບກ່ອນປະກາດກົດກົນກົດ (Pre-School Education) ປະກອບດ້ວຍກາລື້ອງດູເຕັກ
ສໍາຫັບເດືອນເກຸຍ 6 ເດືອນດຶງ 3 ປີ ແລະອນຸມາລ ສໍາຫັບເດືອນ ອາຍຸ 3-5 ປີ

2. ກາຮືກຂາສານ້າ (5 : 4 : 3)

- ຮະດັບປະກາດກົດກົນກົດເປັນກາຮືກຂາຈະດັບກ່ອນ 5 ປີ ຊັ້ນ 1-5
- ຮະດັບນັຍມກົດກົນດັ່ນ ດືອ້ັ້ນ 6-9
- ຮະດັບນັຍມກົດກົນດັ່ນປາລຍ ດືອ້ັ້ນ 10-12

3. ກາຮືກຂາດ້ານເຕັກໂນໂລຢີ ແລະອາຊີພ ມີເຫັນເຖິງທີ່ຈະຮະດັບນັຍມກົດກົນດັ່ນແລະດັບປາລຍ

4. ກາຮືກຂາຈະດັບອຸດົມກົດກົນ (Associate degree) ແລະຮະດັບ
ນັຍມກົດກົນ

5. ກາຮືກຂາຕ່ອງເນື່ອງ ເປັນກາຮືກຂາສໍາຫັບປະຊາຊົນທີ່ພຳພັດໂຄກສາກາຮືກຂາໃນຮະບບສາຍ
ສານ້າແລະສາຍອາຊີພ

ໜ່ວຍງານຈັດກາຮືກຂາ

ໄດ້ແກ່ ກະທຽນກົດກົນກົດກົນກົດກົນ

ທີ່ອູ້ອູ້ຕິດຕໍ່Ministry of Education and Training - Vietnam <http://en.moit.gov.vn>

เพลงประจำอาเซียน

การจัดทำเพลงประจำอาเซียนเป็นการดำเนินการตามกฎบัตรอาเซียน โดยข้อบทที่ 40 ระบุให้อาเซียน มีเพลงประจำอาเซียน การมีเพลงอาเซียนเป็นการช่วยสนับสนุน การเสริมสร้างอัตลักษณ์ของอาเซียนในการ เชื่อมโยงอาเซียนเข้าไว้ด้วยกัน

เพลงจากประเทศไทยชื่อ “The ASEAN Way” ได้รับคัดเลือกให้เป็นเพลงประจำอาเซียน เพลงนี้แต่งโดย นายกิตติคุณ สมุดประเสริฐ (ทำนองและเรียบเรียง) นายสำราญ ไตรอุดม (ทำนอง) และนางพะยอม วัลยพัชรา (เนื้อร้อง)

“The ASEAN Way”

Raise our flag high, sky high

Embrace the pride in our heart

ASEAN we are bonded as one

Look'in out to the world.

For peace, our goal from the very start

And prosperity to last.

We dare to dream we care to share.

Together for ASEAN

we dare to dream

we care to share for it's the way of ASESN.

เนื้อเพลง “The ASEAN Way” ภาษาไทย

พลิ้วลุ้ลม โบกสะบัด ใต้หมู่คงปลิวไสว

สัญญาณแห่ง สัญญาทางใจ วันที่เรามาพบกัน

อาเซียน เป็นหนึ่ง ดังที่เราประทาน

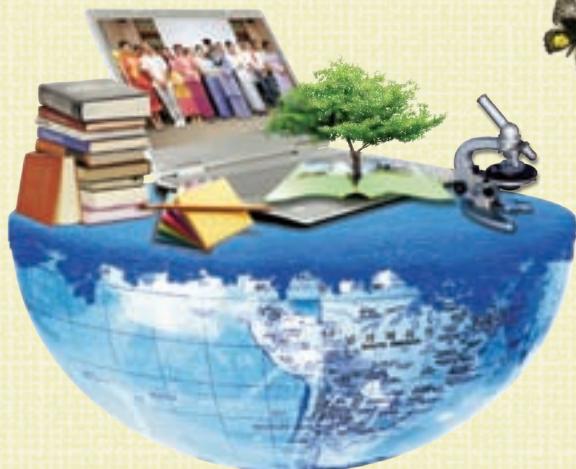
เราร่วมเดินหน้าไปต่องนั้น

หล่อหลอมจิตใจเป็นหนึ่งเดียว

อาเซียนยึดเหนี่ยวสัมพันธ์

ให้สังคมนี้มีแต่แบ่งปัน

เศรษฐกิจ มั่นคง ก้าวไกล

กฎบัตรสมาคมแห่งประชาชาติอาเซียนประจำวันออกเฉียงใต้ อาร์มภบท

เรา บรรดาประชาชน ของรัฐสมาชิกของสมาคมแห่งประชาชาติอาเซียนประจำวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) โดยมีประธานรัฐ หรือหัวหน้ารัฐบาลของปูรุ่นได้รุกษาลง ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโด尼เซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหรัฐพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคีณนิยมเวียดนาม เป็นผู้แทน

รับทราบด้วยความพึงพอใจในความสำเร็จอย่างสูงและการขยายตัวของอาเซียนนับตั้งแต่มีการก่อตั้งขึ้นที่กรุงเทพมหานครด้วยการประกาศใช้ปฏิญญาอาเซียน

จะสิกถึงการตัดสินใจจัดทำกฎบัตรอาเซียน ตามแผนปฏิบัติการเริ่มจันทน์ ปฏิญญาไว้กลางเมือง ว่าด้วยการจัดทำกฎบัตรอาเซียน และปฏิญญา เช่น ว่าด้วยแผนแม่บทของกฎบัตรอาเซียน

ตระหนักถึงการมีผลประโยชน์ร่วมกันและการพึ่งพาอาศัยกันระหว่างประชาชนและรัฐสมาชิกอาเซียนซึ่งมีความผูกพันกันทางภูมิศาสตร์ ตลอดจนมีวัตถุประสงค์เดียวกันและจะต่อไปร่วมกัน

ได้รับแรงบันดาลใจและรวมกันภายใต้รัฐทัศน์เดียวกัน อัตลักษณ์เดียวกัน และประชาคมที่มีความเอื้ออาทรเดียวกัน

รวมกันด้วยความประณานาดีเยิกันและเจตจำนงร่วมกันที่จะดำรงอยู่ในภูมิภาคแห่งสันติภาพ ความมั่นคงและเสถียรภาพที่ถาวร มีการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน มีความมั่งคั่งและความก้าวหน้าทางสังคมร่วมกัน และที่จะส่งเสริมผลประโยชน์ อุดมการณ์ และความมุ่งมาดประณานาดสำคัญของเรา

เคารพความสำคัญพื้นฐานของมิตรภาพและความร่วมมือ และหลักการแห่งอธิบดีไทย ความเสมอภาค บูรณะพแห่งดินแดน การไม่แทรกแซงกัน ฉันทามติและเอกภาพในความหลากหลาย

ยึดมั่นในหลักการแห่งประชาธิปไตย หลักนิติธรรม และธรรมาภิบาล การเคารพและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน

ตกลงใจที่จะทำให้แน่ใจถึงการพัฒนาอย่างยั่งยืนเพื่อประโยชน์ของประชาชนรุ่นปัจจุบันและอนาคต และตั้งมั่นให้ความเป็นอยู่ที่ดี การดำเนินชีวิตและสวัสดิการของประชาชนเป็นศูนย์กลางของการบริหารการสร้างประชาคมอาเซียน

เชื่อมั่นในความจำเป็นที่จะรับรู้สายสัมพันธ์ที่มีอยู่ของความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในระดับภูมิภาค เพื่อบรรลุประชาคมอาเซียนที่มีความเห็นยังไนทางการเมือง การรวมตัวทางเศรษฐกิจ และมีความรับผิดชอบทางสังคม เพื่อที่จะตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพต่อความท้าทายและโอกาสในปัจจุบันและอนาคต

ผูกพันที่จะเร่งสร้างประชาคมโดยผ่านความร่วมมือและการรวมตัวในภูมิภาคที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยการจัดตั้งประชาคมอาเซียน ซึ่งประกอบด้วยประชาคมความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนตามที่ระบุไว้ในปฏิญญาบานหลีว่าด้วยข้อตกลงอาเซียนฉบับที่ 2

ในการนี้ จึงตกลงที่จะจัดทำกรอบทางกฎหมายและทางสถาบันของอาเซียนโดยกฎบัตรนี้

และเพื่อการนี้ ประธานรัฐหรือหัวหน้ารัฐบาลของรัฐสมาชิกอาเซียน ซึ่งมาประชุมกันที่สิงคโปร์ ในวาระประวัติศาสตร์ครบรอบ 40 ปี ของการก่อตั้งอาเซียน ได้เห็นชอบกับกฎบัตรอาเซียนนี้

หมวดที่ 1 ความมุ่งประสงค์และหลักการ ข้อ 1 ความมุ่งประสงค์

ความมุ่งประสงค์ของอาเซียนคือ

- เพื่อสร้างรักษาและเพิ่มพูนสันติภาพ ความมั่นคง และเสถียรภาพ กับทั้งเสริมสร้างคุณค่าทางสันติภาพในภูมิภาคให้มากขึ้น

2. เพื่อเพิ่มความสามารถในการปรับตัวยืดหยุ่นสู่สภาวะปกติของภูมิภาคโดยการส่งเสริมความร่วมมือด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจและสังคมวัฒนธรรมให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น
3. เพื่อช่วยรักษาเอกอัคราชีวิตด้วยมาตรฐานของอาชีวศึกษาที่ได้มาตรฐานที่มีมาตรฐานภาพที่ดี ทำลายล้างสูงอื่นๆ ทุกชนิด
4. เพื่อทำให้แน่ใจว่าประชาชนและรัฐสมาชิกของอาชีวศึกษาร่วมกับประเทศโดยได้โดยสันติในสภาวะที่เป็นธรรม มีประชาธิปไตยและมีความปรองดองกัน
5. เพื่อสร้างตลาดและฐานการผลิตเดียวที่มีเสถียรภาพ มั่งคั่ง มีความสามารถในการแข่งขันสูง และมีการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจซึ่งมีการอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีของสินค้า บริการ และการลงทุน การเคลื่อนย้ายที่ได้รับความสะดวกของนักธุรกิจ ผู้ประกอบวิชาชีพ ผู้มีความสามารถพิเศษและแรงงาน และการเคลื่อนย้ายอย่างเสรียิ่งขึ้นของเงินทุน
6. เพื่อบรรเทาความยากจนและลดซึ่งกันและกันของการพัฒนาภายในอาชีวศึกษาโดยผ่านความช่วยเหลือซึ่งกันและกันและความร่วมมือ
7. เพื่อเสริมสร้างประชาธิปไตย เพิ่มพูนธรรมาภิบาล และหลักนิติธรรม ตลอดจนส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานโดยดำเนินถึงสิทธิและหน้าที่ของรัฐสมาชิกของอาชีวศึกษา
8. เพื่อตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพ ตามหลักความมั่นคงที่ครอบคลุมในทุกมิติ ต่อสิ่งท้าทายทุกรูปแบบ อาทัญญารวมข้ามชาติ และสิ่งท้าทายข้ามพรมแดนอื่นๆ
9. เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน เพื่อทำให้แน่ใจว่า ในภูมิภาคมีการคุ้มครองสภาพแวดล้อม ความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ การอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม และคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน
10. เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยผ่านความร่วมมือที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นในด้านการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อเสริมสร้างพลังประชานิยมและเสริมสร้างความเข้มแข็งแห่งประเทศชาติอาชีวศึกษา
11. เพื่อเพิ่มพูนความเป็นอยู่ที่ดี และการดำรงชีวิตของประชาชนอาชีวศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ต้องการ ทั้งในด้านสุขภาพ ความปลอดภัย ความมั่นคง และความสงบเรียบร้อย
12. เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย มั่นคง และปราศจากยาเสพติด สำหรับประชาชนของอาชีวศึกษา
13. เพื่อส่งเสริมอาชีวศึกษาที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งทุกภาคส่วนของสังคมได้รับการส่งเสริมให้มีส่วนร่วมและได้รับผลประโยชน์จากการรวมตัวและการสร้างประชานิยมของอาชีวศึกษา
14. เพื่อส่งเสริมอัตลักษณ์ของอาชีวศึกษาโดยผ่านการส่งเสริมความสำนึกรึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมรดกของภูมิภาคยิ่งขึ้น และ
15. เพื่อช่วยให้ชีวิตความเป็นศูนย์รวมและบทบาทเชิงรุกของอาชีวศึกษาในฐานะพลังขับเคลื่อนหลักในความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างอาชีวศึกษากับหน่วยงานอุตสาหกรรม ในภาพแบบของภูมิภาคที่เปิดกว้าง โปร่งใส และไม่ปิดกั้น

ข้อ 2 หลักการ

1. ในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุความมุ่งประสงค์ตามข้อ 1 อาชีวศึกษาและรัฐสมาชิกอาชีวศึกษานี้ยังคงและยึดมั่นในหลักการพื้นฐานที่ปรากฏในปฏิญญา ความตกลง อนุสัญญา ข้อตกลง สนธิสัญญา และ ตราสารอื่นๆ ของอาชีวศึกษา
2. ให้อาชีวศึกษาและรัฐสมาชิกอาชีวศึกษาปฏิบัติตามหลักการดังต่อไปนี้
  - (ก) การเคารพเอกสาร อธิบดีไทย ความเสมอภาค บูรณะภาพแห่งดินแดน และอัตลักษณ์แห่งชาติของรัฐสมาชิกอาชีวศึกษาทั้งปวง
  - (ข) ความผูกพันและความรับผิดชอบร่วมกันในการเพิ่มพูนสันติภาพ ความมั่นคงและความมั่งคั่งของภูมิภาค
  - (ค) การไม่ใช้การรุกราน และการข่มขู่จากใช้กำลังหรือการกระทำอื่นใดในลักษณะที่ขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศ
  - (ง) การอาศัยการระงับข้อพิพาทโดยสันติ
  - (จ) การไม่แทรกแซงกิจกิจการภายในของรัฐสมาชิกอาชีวศึกษา

(๙) การเดราพสิทธิของรัฐสมาชิกทุกรัฐในการดำรงประชาชาติของตนโดยปราศจากการแทรกแซงการบ่อนทำลาย และการบังคับจากภายนอก

(๑๐) การปรึกษาหารือที่เพิ่มพูนขึ้นในเรื่องที่มีผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อผลประโยชน์รวมกันของอาเซียน

(๑๑) การยึดมั่นต่อหลักนิติธรรม ธรรมาภิบาล หลักการประชาธิปไตยและรัฐบาลตามรัฐธรรมนูญ

(๑๒) การเดราพเสรีภาพพื้นฐาน การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและการส่งเสริมความมุติธรรมทางสังคม

(๑๓) การยึดถือกฎบัตรสหประชาชาติและกฎหมายระหว่างประเทศ รวมถึงกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ ที่รัฐสมาชิกอาเซียนยอมรับ

(๑๔) การละเว้นจากการมีส่วนร่วมในนโยบายหรือกิจกรรมใดๆ รวมถึงการใช้ดินแดนของตน ซึ่งดำเนินการโดยรัฐสมาชิกอาเซียนหรือรัฐที่ไม่สมาชิกอาเซียนหรือผู้กระทำที่ไม่ใช้รัฐใดๆ ซึ่งคุกคามอธิปไตย บุรุณภาพแห่งดินแดนหรือเสถียรภาพทางการเมืองและเศรษฐกิจของรัฐสมาชิกอาเซียน

(๑๕) การเดราพในวัฒนธรรม ภาษาและศาสนาที่แตกต่างของประชาชนอาเซียน โดยเน้น คุณค่าร่วมกันของประชาชนอาเซียนด้วยจิตวิญญาณของเอกภาพในความหลากหลาย

(๑๖) ความเป็นศูนย์รวมของอาเซียนในความสัมพันธ์ภายนอกทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยคงไว้ซึ่งความมีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน การมองไปภายนอก การไม่ปิดกั้นและการไม่เลือกปฏิบัติ และ

(๑๗) การยึดมั่นในภารกิจด้านเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพ และการลดด้อยค่อยเป็นค่อยไป เพื่อไปสู่การจัดคุปสรุคทั้งปวงต่อการรวมตัวทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค ในระบบเศรษฐกิจซึ่งขับเคลื่อนโดยตลาด

หมวดที่ 2

สภาพบุคคลตามกฎหมาย

ข้อ 3 สภาพบุคคลตามกฎหมายของอาเซียน

อาเซียน ในฐานะองค์กรระหว่างประเทศในระดับรัฐบาล ได้รับสภาพบุคคลตามกฎหมายโดยกฎบัตรนี้

หมวดที่ 3

สมาชิกภาพ

ข้อ 4 รัฐสมาชิก

รัฐสมาชิกอาเซียน ได้แก่ บรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐพลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังฆมณิคเวียดนาม

ข้อ 5 สิทธิและพันธกรณี

- ให้รัฐสมาชิกมีสิทธิและพันธกรณีที่เท่าเทียมกันภายใต้กฎบัตรนี้
- ให้รัฐสมาชิกมีมาตรการที่จำเป็นทุกประการอันรวมถึงการออกกฎหมายภายในที่เหมาะสม เพื่อ อนุรักษ์บทบัญญัติของกฎบัตรนี้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อปฏิบัติตามพันธกรณีทั้งหมดของรัฐสมาชิก
- ในกรณีการละเมิดกฎบัตรอย่างร้ายแรง หรือการไม่ปฏิบัติตาม ให้การดำเนินการตามข้อ 20

ข้อ 6 การรับสมาชิกใหม่

- กระบวนการในการสมัครและการรับสมาชิกของอาเซียนให้กำหนดโดยคณะกรรมการตีประسانงานอาเซียน
- การรับสมาชิกให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้
  - ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ต้องเป็นที่อยู่ร่วบรวมว่าอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
  - การยอมรับโดยรัฐสมาชิกอาเซียนทั้งปวง

- (ค) การตอกย้ำที่จะผูกพันและคาดการณ์บัดրนี้ และ

(ง) ความสามารถและความเต็มใจที่จะปฏิบัติตามพันธกิจที่ของสมาชิกภาพ

3. การรับสมาชิกให้ตัดสินโดยขันทามติโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการต่อไปนี้

4. รัฐผู้สมควรจะได้รับเข้าเป็นสมาชิกอาเซียนเมื่อได้ลงนามภาคภูมิวัตสาหกรรมบัดรนี้

หมวดที่ 4

องค์กร

ข้อ 7 ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

- ให้ที่ประชุมสุดยอดอาชีวินประกอบด้วยประมุขของรัฐ หรือหัวหน้ารัฐบาลของรัฐสมาชิก
  - ให้ที่ประชุมสุดยอดอาชีวิน:
    - เป็นองค์กรสูงสุดในการกำหนดนโยบายของอาชีวิน
    - พิจารณาหารือ ให้แนวโน้มนโยบาย และตัดสินใจในประเด็นหลักที่เกี่ยวข้องกับการบรรลุวัตถุประสงค์ของอาชีวิน ในเรื่องสำคัญที่เป็นผลประโยชน์ของรัฐสมาชิก และในทุกประเด็นที่ได้มีการนำเสนอต่อที่ประชุมสุดยอดอาชีวิน โดยคณะกรรมการศรีประสาทงานอาชีวิน คณะกรรมการประชาคมอาชีวิน และองค์กรระดับรัฐมนตรีเฉพาะสาขา

(ค) สังการให้รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องในแต่ละคณะกรรมการศรีที่เกี่ยวข้องให้ดักการประชุมเฉพาะกิจระหว่างรัฐมนตรีและหารือในประเด็นสำคัญที่เกี่ยวกับอาชีวิน ซึ่งควบคุมโดยจะห่วงคณะกรรมการศรีประชาคมอาชีวินต่างๆ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการศรีประสาทงานอาชีวินรับภารกิจการดำเนินการประชุมดังกล่าว

  - สนองตอบสถานการณ์ฉุกเฉินที่กระทบต่ออาชีวินโดยดำเนินมาตรการที่เหมาะสม
  - ตัดสินใจในเรื่องที่มีการนำเสนอต่อที่ประชุมสุดยอดอาชีวินภายใต้หมวดที่ 7 และ 8
  - อนุมัติการจัดตั้งและการยุบคงคกรระดับรัฐมนตรีเฉพาะสาขาและสถาบันอื่นๆ ของอาชีวิน และ
  - แต่งตั้งเลขานุการอาชีวิน ที่มีชื่อและสถานะเทียบเท่ารัฐมนตรีซึ่งจะปฏิบัติหน้าที่โดยได้รับความไว้วางใจและตามความพอใจของประมุขของรัฐหรือหัวหน้ารัฐบาล ตามข้อเสนอแนะของที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาชีวิน

ข้อ 8 คณานุต្រีประسانงานอาเซียน

- ให้คณะกรรมการตีประسانงานอาชีวินประกอบด้วยรัฐมนตรีต่างประเทศอาชีวิน และประชุมกันอย่างน้อยสองครั้งต่อปี
  - ให้คณะกรรมการตีประسانงานอาชีวิน
    - เติร์ยมการประชุมของที่ประชุมสุดยอดอาชีวิน
    - ประсанการอนุวัติความตกลงและข้อตัดสินใจของที่ประชุมสุดยอดอาชีวิน
    - ประсанงานกับคณะกรรมการตีประชาคมอาชีวินต่างๆ เพื่อเพิ่มความสอดคล้องกันของนโยบายประสิทธิภาพ และความร่วมมือระหว่างกัน
      - ประсанการเสนอรายงานของคณะกรรมการตีประชาคมอาชีวิน ต่อที่ประชุมสุดยอดอาชีวิน
      - พิจารณารายงานประจำปีของเลขานุการอาชีวินเกี่ยวกับงานของอาชีวิน
      - พิจารณารายงานของเลขานุการอาชีวินเกี่ยวกับหน้าที่และการดำเนินงานของสำนักงานเลขานุการอาชีวินและองค์กรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
        - เห็นชอบการแต่งตั้งและการพัฒนาหน้าที่ของรองเลขานุการอาชีวิน ตามข้อเสนอแนะของเลขานุการ

(๗) ปฏิบัติภารกิจอื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎบัตรนี้ หรือหน้าที่อื่นที่อาจได้รับมอบหมายจากที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

3. ให้คณะมนตรีประธานาธิบดีเขียนได้รับการสนับสนุนโดยเจ้าหน้าที่อาวุโสที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 9 คณะมนตรีประธานาธิบดีอาเซียน

1. ให้คณะมนตรีประธานาธิบดีอาเซียน ประกอบด้วยคณะมนตรีประธานาธิบดีและความมั่นคงอาเซียน คณะมนตรีประธานาธิบดีและเศรษฐกิจอาเซียน และคณะมนตรีประธานาธิบดีและสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

2. ให้คณะมนตรีประธานาธิบดีอาเซียนแต่ละคนมีองค์กรระดับรัฐมนตรีเฉพาะสาขาที่เกี่ยวข้องในขอบข่ายการดำเนินงานของตน

3. ให้รัฐスマารชิกแต่ละรัฐแต่งตั้งผู้แทนของรัฐดูแลหัวข้อการประชุมคณะมนตรีประธานาธิบดีอาเซียนแต่ละคน

4. เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแต่ละสาขาลักษณะเฉพาะของสาหัสกรทั้งสามของประธานาธิบดีอาเซียน ให้คณะมนตรีประธานาธิบดีอาเซียนแต่ละคน

(ก) ทำให้แนใจว่ามีการอนุรักษ์ตัวการข้อตัดสินใจของที่ประชุมสุดยอดอาเซียนที่เกี่ยวข้อง

(ข) ประธานาธิบดีติดตามของสาขาต่างๆ ที่อยู่ในขอบข่ายการดำเนินงานของตน และในประเด็นซึ่งคาดเดากันว่าจะมีผลกระทบต่อประเทศอาเซียน แล้วดำเนินการแก้ไข

(ค) เสนอรายงานและข้อเสนอแนะต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียนเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในขอบข่ายการดำเนินงานของตน

5. ให้คณะมนตรีประธานาธิบดีอาเซียนแต่ละคนประชุมกันอย่างน้อยสองครั้งต่อปีและมีประธานาธิบดีเป็นรัฐมนตรีที่แนะนำสมจากรัฐบาลซึ่งเป็นประธานาธิบดีอาเซียน

6. ให้คณะมนตรีประธานาธิบดีอาเซียนแต่ละคนได้รับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่อาวุโสที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 10 องค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา

1. ให้องค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา

(ก) ดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของแต่ละองค์กรที่มีอยู่

(ข) อนุรักษ์ตัวการความตกลงและข้อตัดสินใจของที่ประชุมสุดยอดอาเซียนที่อยู่ในขอบข่ายการดำเนินงานของแต่ละองค์กร

(ค) เสิร์ฟสร้างความร่วมมือในสาขาของแต่ละองค์กรให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อสนับสนุนการรวมตัวของอาเซียน และการสร้างประชาคมอาเซียน และ

(ง) เสนอรายงานและข้อเสนอแนะต่อคณะมนตรีประธานาธิบดีอาเซียนของแต่ละองค์กร

2. องค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขาแต่ละองค์กรอาจมีเจ้าหน้าที่อาวุโสที่เกี่ยวข้องแต่ละคนในขอบข่ายการดำเนินงานของตนตามที่ระบุในภาคผนวก 1 เพื่อดำเนินหน้าที่ของตนภาคผนวกดังกล่าวอาจได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัย โดยเลขาธิการอาเซียนตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการของผู้แทนภาครัฐ โดยไม่ต้องใช้บทบัญญัติว่าด้วยการแก้ไขภายใต้กฎบัตรนี้

ข้อ 11 เลขาธิการอาเซียนและสำนักงานเลขานุการอาเซียน

1. ให้เลขาธิการอาเซียนได้รับการแต่งตั้งโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน โดยมีวาระการดำเนินการประจำปีที่ไม่สามารถต่ออายุได้ และให้ได้รับการเลือกจากคนชาติของรัฐบาลซึ่งเป็นประธานาธิบดีอาเซียน บันทึกที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ตามลำดับตัวอักษร โดยคำนึงถึงความสามารถเชื่อสัตย์สุจริต ความสามารถ รวมถึงประสบการณ์ทางวิชาชีพ และความเท่าเทียมกันทางเพศ

2. ให้เลขาธิการอาเซียน

(ก) ปฏิบัติหน้าที่และความรับผิดชอบของตำแหน่งระดับสูงนี้โดยเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎบัตรฉบับนี้ และตราสาร พิธีสาร และแนวปฏิบัติที่มีอยู่ของอาเซียนที่เกี่ยวข้อง

(ข) อำนวยความสะดวกและสอดส่องดูแลความคืบหน้าในการอนุรักษ์ตัวการความตกลงและข้อตัดสินใจของอาเซียน และเสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับงานของอาเซียนต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

(ค) เข้าร่วมในการประชุมต่างๆ ของที่ประชุมสุดยอดอาเซียน คณะมนตรีประธานาธิบดีอาเซียน คณะมนตรี

ประสานงานอาชีวิน และองค์กรระดับรัฐมนตรีอาชีวินเฉพาะสาขา และการประชุมอาชีวินอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(ง) เสนอข้อคิดเห็นของอาชีวินและเข้าร่วมการประชุมกับภาคีภายนอกตามแนวโน้มนโยบายที่ได้รับความเห็นชอบและตามอำนาจหน้าที่ ที่เลขานุการอาชีวินได้รับมอบหมายและ

(จ) เสนอแนวทางแต่งตั้งและการพัฒนาทักษะของรองเลขานุการอาชีวศึกษาต่อคณานุนตรีประจำงานอาชีวศึกษาเพื่อให้ความเห็นชอบ

3. ให้เจ้าของความคืบหน้าที่ฝ่ายบริหารขององค์กรดำเนินด้วย

4. ให้เลขานุการอาชีวินได้รับการสนับสนุนจากการของเลขานุการอาชีวินสี่คน ซึ่งมีทั้งและสถานะของรัฐมนตรีที่่วย
ว่าการ โดยให้รองเลขานุการอาชีวินรับผิดชอบต่อเลขานุการอาชีวินในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

5. รองเลขานุการอาชีวียนทั้งสี่คนด้วยมีสัญชาติที่แตกต่างจากเลขานุการอาชีวียนและมาจากการรัฐスマชิกที่แตกต่างกันสี่รัฐスマชิกอาชีวียน

- #### 6. ให้รองเลขานุการความเสี่ยง ประกอบด้วย

(ก) รองเลขาธิการอาชีวศึกษา เรียนส่องคน ซึ่งมีภาระการดำเนินงานเป็นไปไม่สามารถต่ออายุได้ ซึ่งได้รับเลือกจากคนชาติของรัฐสมานักเรียน บันพันธุ์ฐานของภาระหมุนเวียนตามลำดับตัวอักษร โดยคำนึงถึงความซื่อสัตย์สุจริต คุณสมบัติ ความสามารถ ประสบการณ์ และความท่า夷มกันทางเพศ และ

(ข) รองเลขานุการอาชีวินส่องคน ซึ่งมีภาระการดำเนินงานร่วมกับสำนักงานเขตฯ ให้รองเลขานุการอาชีวินส่องคนได้รับการคัดเลือกโดยเปิดกว้างบนพื้นฐานของความรู้ความสามารถ

7. ให้สำนักเลขานุการความตี่ยนิรภัยคุณด้วยเลขานุการความตี่ยนิรภัยและพนักงานตามที่จำเป็น

8 ໃໝ່ລາວສີກວາຂອງເຕືອນແລະພັກງວມ

(ก) ยึดมั่นในมาตราฐานสูงสุดของความซื่อสัตย์สุจริต ความมีประสิทธิภาพ และความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ฯ ของตน

- (๑) ไม่ใช่คนหรือรัฐ คำสั่งจากรัฐบาลหรือกฎหมายของชาติเป็นไปได้ ฉะนั้น

(ค) ละเว้นจากการดำเนินการใด ซึ่งอาจมีผลลัพธ์ท่อนถึงตำแหน่งหน้าที่ของตนในส่วนที่เป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขานุการภาครัฐฯ ซึ่งรับผิดชอบต่อค่าใช้จ่ายเท่านั้น

ข้อ 12 คณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำอาเซียน

1. ให้รัฐสมາชิกอาเซียนแต่ละรัฐแต่งตั้งผู้แทนถาวรประจำอาเซียนหนึ่งคน ในชื่อเอกอัครราชทูตที่มีภารกิจพำนักณ กรุงจาการ์ตา

2. ผู้แทนภาคราช lokale ความกัน เป็นคนจะรวมการผู้แทนภาคราช ทั้งหมด

(ก) สนับสนุนการทำงานของคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและองค์กรระหว่างด้านธุรกิจและเชิงนโยบาย

(๑) ติดต่อไปรษณีย์แล้วขอมาเชิญและสำนักเลขานุการมาเชิญไปทบทวนเรื่องที่เกี่ยวกับเงินตราลงตัว

(๑) คำว่าความตระหนักรู้ความเบ่งบี๊กอุคุชียะกัง แห่งส่วนภูมิภาค ได้

(๑) วิธีบัญชีที่มีอยู่แล้ว ที่ครอบคลุมให้ได้โดยรอบมากที่สุด หรือที่นิยมใช้กันทั่วไป

ຫຼັກ 13 ສໍາວັດລະຂວາງຄວາມສິ່ນແພື່ອຊາຍຕີ

ໃຫ້ຮັກສາເວລືອງແກ່ຕ່າງປະເທດອັນດີ່ງກ່າວຂອງພວກເຮົາໃຈວ່າມີຢູ່ທີ່ໄດ້ກຳນົດກຳນົດ

- (๒) สำนักงานเขตพื้นที่ฯ จังหวัดฯ ตรวจสอบและจัดทำแบบฟอร์ม

(ii) នៃនាមពេលដែលបានស្វែងរក និងបានសម្រេច នៅក្នុងពាណិជ្ជកម្ម

(๔) บ้านห้องนอนในระดับชั้นต่ำ จะต้องมีช่องลมระบายอากาศและหน้างรังน้ำทุกหลัง

(ค) ประสานงานระหว่างบุคลากรภายในห้องเรียนและบุคลากรในห้องเรียน

- (ก) ส่งเสริมอัตลักษณ์และความสำนึกระเกียบอาเซียนในระดับชาติ และ
(ข) มีส่วนร่วมสร้างประชาคมอาเซียน

ข้อ 14 องค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียน

- โดยสอดคล้องกับความมุ่งประสงค์และหลักการของกฎบัตรอาเซียนเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ให้อาเซียนจัดตั้งองค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียนขึ้น
- องค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียนนี้ต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งจะกำหนดโดยที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน

ข้อ 15 มุลนิธิอาเซียน

- ให้มูลนิธิอาเซียนสนับสนุนเลขาธิการอาเซียนและดำเนินการร่วมกับองค์กรของอาเซียนที่เกี่ยวข้องในการสนับสนุนการสร้างประชาคมอาเซียน โดยการส่งเสริมความสำนึกที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของอาเซียน การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างประชาชน และการดำเนินการร่วมกันที่ใกล้ชิดระหว่างภาครัฐกับภาคประชาสังคม นักวิชาการ และผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ ในอาเซียน
- ให้มูลนิธิอาเซียนรับผิดชอบต่อเลขาธิการอาเซียน ผู้ซึ่งต้องเสนอรายงานของมูลนิธิฯ ต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียนผ่านคณะกรรมการประสานงานอาเซียน

หมวดที่ 5 องค์กรที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน

ข้อ 16 องค์กรที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน

- อาเซียนอาจมีความสัมพันธ์กับองค์กรที่ซึ่งสนับสนุนกฎบัตรอาเซียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งความมุ่งประสงค์และหลักการของอาเซียน องค์กรที่มีความสัมพันธ์เหล่านี้ระบุอยู่ในภาคผนวก 2
- ให้คณะกรรมการผู้แทนถาวรสัญญาติกฎการดำเนินงานและหลักเกณฑ์สำหรับการมีความสัมพันธ์ตามข้อเสนอแนะของเลขาธิการอาเซียน
- ภาคผนวก 2 อาจได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัยโดยเลขาธิการอาเซียนตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้แทนถาวร โดยไม่ต้องใช้บทบัญญัติว่าด้วยการแก้ไขภายใต้กฎบัตรนี้

หมวดที่ 6 ความคุ้มกันและเอกสารสิทธิ์

ข้อ 17 ความคุ้มกันและเอกสารสิทธิ์ของอาเซียน

- ให้อาเซียนได้รับความคุ้มกันและเอกสารสิทธิ์ในดินแดนของรัฐสมาชิกที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุความมุ่งประสงค์ของอาเซียน
- ความคุ้มกันและเอกสารสิทธิ์จะถูกกำหนดไว้ในความตกลงต่างหากระหว่างอาเซียนและรัฐสมาชิกเจ้าภาพ

ข้อ 18 ความคุ้มกันและเอกสารสิทธิ์ของเลขาธิการอาเซียนและหนังสือของสำนักเลขานุการอาเซียน

- ให้เลขาธิการอาเซียนและพนักงานของสำนักเลขานุการอาเซียนที่เข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ อันเป็นทางการของอาเซียนหรือทำการแทนอาเซียนในรัฐสมาชิก ได้รับความคุ้มกันและเอกสารสิทธิ์ที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่อย่างอิสระของตน
- ความคุ้มกันและเอกสารสิทธิ์ภายใต้ข้อนี้จะถูกกำหนดไว้ในความตกลงต่างหากของอาเซียน

ข้อ 19 ความคุ้มกันและเอกสารสิทธิ์ของผู้แทนถาวรและเจ้าหน้าที่ที่อยู่ระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ของอาเซียน

- ให้ผู้แทนถาวรของรัฐสมาชิกประจำอาเซียนและเจ้าหน้าที่ของรัฐสมาชิกที่เข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ อันเป็นทางการของอาเซินหรือทำการแทนอาเซียนในรัฐสมาชิก ได้รับความคุ้มกันและเอกสารสิทธิ์ที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

2. ให้ความคุ้มกันและเอกสารธุรการของผู้แทนถาวรสแลเจ้าหน้าที่ที่อยู่ระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ของอาชีวอนุญาตได้บังคับของอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยความสัมพันธ์ทางทูต ค.ศ. 1961 หรือเป็นไปตามกฎหมายภายในของรัฐสมาชิกอาชีวอนุญาตที่เกี่ยวข้อง

หมวด 7 การตัดสินใจ

ข้อ 20 การปรึกษาหารือและฉันทามติ

- โดยหลักการพื้นฐาน ให้การตัดสินใจของอาชีวอนุญาตพื้นฐานของการปรึกษาหารือและฉันทามติ
- หากไม่สามารถหาฉันทามติได้ ที่ประชุมสุดยอดอาชีวอนุญาตตัดสินว่า จะทำการตัดสินใจเฉพาะเรื่องนั้นอย่างไร
- ไม่มีความได้นิรគ 1 และ 2 ของข้อนี้จะทำให้การตัดสินใจที่ระบุอยู่ในตราสารทางกฎหมายของอาชีวอนุญาตที่เกี่ยวข้อง
- ในกรณีที่มีการละเมิดกฎหมายโดยร้ายแรง หรือการไม่ปฏิบัติตาม เนื้อเสนอเรื่องดังกล่าวไปยังที่ประชุมสุดยอดอาชีวอนุญาตเพื่อการตัดสินใจ

ข้อ 21 การอนุวัติการและขั้นตอนการดำเนินงาน

- ให้คณะกรรมการอาชีวอนุญาตและคณะกรรมการดำเนินงานของตนเอง
- ในการอนุวัติการตามข้อผูกพันด้านเศรษฐกิจ อาจนำรูปแบบการเข้าร่วมแบบบีเดนท์รูปแบบอาชีวอนุญาตที่ไม่รวมสมาชิกบางรัฐมาใช้ หากมีฉันทามติ

หมวด 8 การระงับข้อพิพาท

ข้อ 22 หลักการทั่วไป

- รัฐสมาชิกต้องพยายามที่จะระงับข้อพิพาททั้งปวงอย่างสันติให้ทันท่วงที่โดยผ่านการสนทนากับปรึกษาหารือและการเจรจา
- ให้อาชีวันจัดตั้งและสำรองไว้ซึ่งกลไกการระงับข้อพิพาทในทุกสาขาวิชาความร่วมมือของอาชีวอนุญาต

ข้อ 23 คนกลางที่น่าเชื่อถือ การประนีประนอม และการไกล่เกลี่ย

- รัฐสมาชิกที่เป็นคู่กรณีในข้อพิพาทอาชีวันจะตกลงกันเมื่อได้แก่ที่จะใช้คนกลางที่น่าเชื่อถือ การประนีประนอมหรือการไกล่เกลี่ย เพื่อระงับข้อพิพาทภายใต้ระยะเวลาที่ตกลงกัน
- คู่กรณีในข้อพิพาทอาชีวันขอให้ประธานอาชีวอนุญาตหรือเลขานุการอาชีวันทำหน้าที่โดยตำแหน่งเป็นคนกลางที่น่าเชื่อถือ ประนีประนอม หรือไกล่เกลี่ย

ข้อ 24 กลไกระงับข้อพิพาทด้านตราสารเฉพาะ

- ให้ระงับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับตราสารเฉพาะของอาชีวอนุญาตโดยกลไกและขั้นตอนการดำเนินการที่กำหนดไว้ในตราสารนั้นๆ
- ให้ระงับข้อพิพาทที่ไม่เกี่ยวข้องกับการตีความหรือการใช้ตราสารอาชีวอนุญาตฯ โดยสันติความสงบสุขไม่ได้รับความร่วมมือแห่งอาชีวอนุญาตและตราสารของตน
- ในกรณีที่มิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นเป็นการเฉพาะ ให้ระงับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับการตีความหรือการใช้ความตกลงทางเศรษฐกิจของอาชีวอนุญาตตามพิธีสารว่าด้วยกลไกระงับข้อพิพาทดังกล่าว

ข้อ 25 การจัดตั้งกลไกระงับข้อพิพาท

ในกรณีที่มิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นเป็นการเฉพาะ ให้มีการจัดตั้งกลไกระงับข้อพิพาทที่เหมาะสม รวมถึงการอนุญาตด้วยตราสาร สำหรับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับการตีความหรือการใช้กฎหมายนี้ และตราสารอาชีวอนุญาตฯ

ข้อ 26 ข้อพิพาทที่มิอาจระงับได้

ในกรณีที่ยังคงจะรับข้อพิพาทด้วยการให้บัญญัติก่อนหน้านี้ในหมวดนี้แล้ว ให้เสนอข้อพิพาทนั้นไปยังที่ประชุมสุดยอดอาเซียน เพื่อตัดสิน

ข้อ 27 การปฏิบัติตาม

1. เอกा�ธิการอาเซียนโดยการซ่อมแซมจากสำนักเลขานุการอาเซียน หรือองค์กรอาเซียนอื่นๆ ที่ได้รับแต่งตั้งต้องสอดส่องดูแลการปฏิบัติตามผลการวินิจฉัย ข้อเสนอแนะ หรือข้อตัดสินใจ ซึ่งเป็นผลจากการไกระงับข้อพิพาทของอาเซียน และเสนอรายงานไปยังที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

2. รัฐสมาชิกที่ได้รับผลกระทบจากการไม่ปฏิบัติตามผลการวินิจฉัยข้อเสนอแนะ หรือข้อตัดสินใจ ซึ่งเป็นผลจากกลไกระงับข้อพิพาทของอาเซียน อาจส่งเรื่องให้ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนเพื่อตัดสิน

ข้อ 28 บทบัญญัติของกฎบัตรสหประชาชาติ และกระบวนการระหว่างประเทศอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

หากมิได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่นในกฎบัตรนี้ รัฐสมาชิกยังคงไว้ซึ่งสิทธิที่จะใช้วิธีการระงับข้อพิพา托อย่างสันติที่ระบุไว้ในข้อ 33(1) ของกฎบัตรสหประชาชาติ หรือตราสารกฎหมายระหว่างประเทศอื่นๆ ที่รัฐสมาชิกคู่พิพาทเป็นภาคี

หมวด 9

งบประมาณและการเงิน

ข้อ 29 หลักการทั่วไป

- อาเซียนต้องกำหนดกฎและขั้นตอนการดำเนินงานทางการเงินให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล
- อาเซียนต้องปฏิบัติตามนโยบายและแนวปฏิบัติในการบริหารจัดการทางการเงินที่ดีและระเบียบกิจการด้านงบประมาณ
- บัญชีการเงินต้องได้รับการตรวจสอบภายในและภายนอก

ข้อ 30 งบประมาณสำหรับการดำเนินงานและการเงินของสำนักเลขานุการอาเซียน

- สำนักเลขานุการอาเซียนต้องได้รับเงินที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างมีประสิทธิภาพ
- งบประมาณสำหรับการดำเนินงานของสำนักเลขานุการอาเซียนต้องมากจากรัฐสมาชิกอาเซียนโดยคำปรึกษาประจำปีรัฐละเท่าๆ กัน ซึ่งจะต้องส่งให้ทันตามกำหนด
- เลขานุการต้องเตรียมงบประมาณสำหรับการดำเนินงานประจำปีของสำนักเลขานุการอาเซียนเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการตัวแทนอาเซียนโดยคำแนะนำของคณะกรรมการผู้แทนถาวรสหภาพ
- สำนักเลขานุการอาเซียนต้องปฏิบัติตามกฎและขั้นตอนการดำเนินงานทางการเงินที่กำหนดโดยคณะกรรมการตัวแทนอาเซียน โดยคำแนะนำของคณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำตัวแทนของ

หมวด 10

การบริหารและขั้นตอนการดำเนินงาน

ข้อ 31 ประธานอาเซียน

- ให้หมุนเวียนตำแหน่งประธานอาเซียนทุกปี บนพื้นฐานของลำดับอักษรของชื่อภาษาอังกฤษของรัฐสมาชิก
- ในหนึ่งปีปฏิทิน อาเซียนจะมีตำแหน่งประธานเดียว โดยรัฐสมาชิกที่รับตำแหน่งประธานนั้นจะทำหน้าที่เป็นประธานของ
  - การประชุมสุดยอดอาเซียน และการประชุมสุดยอดที่เกี่ยวข้อง
  - คณะกรรมการตัวแทนอาเซียน
  - คณะกรรมการตัวแทนถาวรประจำตัวแทนของ
  - องค์กรระหว่างดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขาและเจ้าหน้าที่ระดับสูงที่เกี่ยวข้อง ตามที่เหมาะสม และ
  - คณะกรรมการผู้แทนถาวร

ข้อ 32 บทบาทของประธานอาชีวศึกษา

รัฐสมາชิกที่ดำเนินการตามที่ได้ระบุไว้ในมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติ

- (ก) สงเสริมและเพิ่มพูนผลประโยชน์ และความเป็นอยู่ที่ดีของอาชีวศึกษานักเรียน ในการสร้างประชาคมอาชีวศึกษา โดยการริเริ่มทางนิยมฯ การประสานงาน ฉันทามติ และความร่วมมือ
- (ข) ทำให้แนวโน้มความเป็นศูนย์รวมของอาชีวศึกษา
- (ค) ทำให้แนวโน้มการตอบสนองต่อปะเด็นเร่งด่วนหรือสถานการณ์วิกฤติที่มีผลกระทบต่ออาชีวศึกษานักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและทันท่วงที รวมถึงเป็นคนกลางที่นำเข้าถือและจัดให้มีการจัดการอื่นเช่นว่า เพื่อสนองตอบข้อกังวลเหล่านี้โดยทันที
- (ง) เป็นผู้แทนของอาชีวศึกษาในการเตรียมสร้างและส่งเสริมความสัมพันธ์กับหุ้นส่วนภายนอกภูมิภาคให้ใกล้ชิดขึ้น และ
- (จ) ปฏิบัติภารกิจและหน้าที่อื่นที่อาจได้รับมอบหมาย

ข้อ 33

พิธีการและแนวปฏิบัติทางการทูต

อาชีวศึกษาและรัฐสมาชิกต้องยึดมั่นในพิธีการและแนวปฏิบัติทางการทูตที่มีอยู่ในการดำเนินกิจกรรม ทั้งปวง ที่เกี่ยวข้องกับอาชีวศึกษา การเปลี่ยนแปลงใดๆ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการต่อไป สำหรับการจัดการอาชีวศึกษา ให้คำแนะนำ ของคณะกรรมการการผู้แทนภารกิจ

ข้อ 34 ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาชีวศึกษา

ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาชีวศึกษา คือ ภาษาอังกฤษ

หมวด 11

อัตลักษณ์และสัญลักษณ์

ข้อ 35 อัตลักษณ์ของอาชีวศึกษา

อาชีวศึกษาต้องส่งเสริมอัตลักษณ์ร่วมกันของตนและความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งในหมู่ประชาชนของตน เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย คุณค่าร่วมกันของอาชีวศึกษา

ข้อ 36 คำวัญของอาชีวศึกษา

คำวัญของอาชีวศึกษา คือ “หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์ หนึ่งประชาคม”

ข้อ 37 ธงอาชีวศึกษา

ให้ธงอาชีวศึกษาเป็นไปตามที่แสดงไว้ในภาคผนวก

ข้อ 38 ดวงตราอาชีวศึกษา

ให้ดวงตราอาชีวศึกษาเป็นไปตามที่แสดงไว้ในภาคผนวก

ข้อ 39 วันอาชีวศึกษา

ให้วันที่ 8 สิงหาคม เป็นวันอาชีวศึกษา

ข้อ 40 เพลงประจำอาชีวศึกษา

ให้อาชีวศึกษามีเพลงประจำอาชีวศึกษา

หมวด 12

ความสัมพันธ์ภายนอก

ข้อ 41 การดำเนินความสัมพันธ์ภายนอก

- อาชีวศึกษาต้องพัฒนาความสัมพันธ์ฉันท์มิตร และซื่อสัตย์ ความร่วมมือและความเป็นหุ้นส่วนเพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน กับนานาประเทศ องค์กรและสถาบันระดับอนุภูมิภาค ระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ

- ความสัมพันธ์ภายนอกของอาชีวินต้องยึดมั่นในความมุ่งประสงค์และหลักการที่วางไว้ในกฎบัตรนี้
- อาชีวินจะเป็นพลังขับเคลื่อนหลักในการจัดการภูมิภาคที่อาชีวินได้ร่วมขึ้น และทำให้ชีวิตความเป็นคุณยิ่งรวมของอาชีวินในความร่วมมือระดับภูมิภาคและการสร้างประชาคม
- ในการดำเนินความสัมพันธ์ภายนอกของอาชีวิน รัฐสามารถต้องประสานงานและพยายามพัฒนาท่าที่ร่วมและดำเนินการร่วมกัน บนพื้นฐานของสภาพและความสามัคคี
- ให้ที่ประชุมสุดยอดอาชีวินกำหนดแนวโน้มนโยบายยุทธศาสตร์ของความสัมพันธ์ภายนอกของอาชีวินโดยการเสนอแนะของที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาชีวิน
- ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาชีวินต้องตั้งทำให้แน่ใจว่าความสัมพันธ์ภายนอกของอาชีวินดำเนินไปอย่างเสมอต้นเสมอปลายและเป็นไปในทางที่สอดคล้องกัน
- อาชีวินอาจสามารถทำความตกลงกับนานาประเทศ หรือองค์กรและสถาบันระดับอนุภูมิภาค ระดับภูมิภาค และระหว่างประเทศ กระบวนการทำความตกลงดังกล่าวให้กำหนดโดยคณะกรรมการต่อประสานงานอาชีวินโดยการทำที่ประชุมต่อไปตามมาอาชีวิน

ข้อ 42 ผู้ประสานงานกับคู่เจรจา

- ในฐานะผู้ประสานงานประเทศไทยรัฐสามารถตัดกันรับผิดชอบในการพัฒนาสำหรับการประสานงานและส่งเสริมผลประโยชน์ของอาชีวินในความสัมพันธ์ระหว่างอาชีวินกับประเทศไทย องค์กรและสถาบันระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง
- ในความสัมพันธ์กับหุ้นส่วนภายนอก นอกเหนือหน้าที่อื่นแล้ว ให้ผู้ประสานงานประเทศไทย
  - เป็นผู้แทนอาชีวิน และเพิ่มพูนความสัมพันธ์ บนพื้นฐานของความเคารพซึ่งกันและกันและความเสมอภาค โดยสอดคล้องกับหลักการของอาชีวิน
  - (ข) เป็นประธานร่วมในการประชุมที่เกี่ยวข้องระหว่างอาชีวินและหุ้นส่วนภายนอก และ
  - (ค) รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการอาชีวินในประเทศไทยที่สามและองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 43 คณะกรรมการอาชีวินในประเทศไทยที่สามและองค์กรระหว่างประเทศ

- คณะกรรมการอาชีวินในประเทศไทยที่สามอาจจัดตั้งขึ้นในประเทศไทยที่มิใช่สมาชิกอาชีวิน ประกอบด้วยหัวหน้าคณะกรรมการแทนทางทุกด้านของรัฐสามารถอาชีวิน คณะกรรมการในลักษณะเดียวกันอาจจัดตั้งขึ้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์กร ระหว่างประเทศต่างๆ คณะกรรมการ เช่นว่าต้องส่งเสริมผลประโยชน์และอัตลักษณ์ของอาชีวินในประเทศไทยเจ้าภาพและองค์กรระหว่างประเทศ
- ให้ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาชีวินกำหนดกฎภารตดำเนินงานของคณะกรรมการเช่นว่า

ข้อ 44 สถานภาพของภาคีภายนอก

- ในการดำเนินความสัมพันธ์ภายนอกของอาชีวิน ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาชีวินอาจมอบสถานภาพอย่างเป็นทางการให้แก่ภาคีภายนอกในฐานะประเทศไทย ประเทศไทยคู่เจรจาเฉพาะสาขา หุ้นส่วนเพื่อการพัฒนา ผู้สังเกตการณ์พิเศษ ผู้ได้รับเชิญ หรือสถานภาพอื่นที่อาจจัดตั้งขึ้นต่อไป

- ภาคีภายนอกอาจได้รับการเชิญให้เข้าร่วมการประชุมหรือกิจกรรมความร่วมมือโดยมิต้องกำหนดให้สถานภาพอย่างเป็นทางการใดๆ ตามกฎภารตดำเนินงาน

ข้อ 45 ความสัมพันธ์กับระบบสหประชาชาติและองค์กรและสถาบันระหว่างประเทศอื่น

- อาชีวินอาจขอสถานภาพที่เหมาะสมกับระบบสหประชาชาติ รวมทั้งกับองค์กรและสถาบันระดับอนุภูมิภาค ระดับภูมิภาค และระหว่างประเทศอื่น
- ให้คณะกรรมการต่อประชุมงานอาชีวินเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของอาชีวินในองค์กรและสถาบันระดับอนุภูมิภาค ระดับภูมิภาค และระหว่างประเทศอื่น

ข้อ 46 การรับผู้แทนของรัฐที่มิใช่สมาชิกอาชีวินประจำอาชีวิน

รัฐที่มิใช่สมาชิกอาชีวินและองค์กรระหว่างประเทศในระดับรัฐบาลที่เกี่ยวข้องอาจแต่งตั้งและส่งเอกสารราชทูต เป็นผู้แทนประจำอาชีวิน ให้ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาชีวินเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการรับผู้แทนเช่นว่า

ໜາວດ 13

บทบัญญัติทั่วไปและบทบัญญัติสุดท้าย

ข้อ 47 การลงนาม การให้สัตยा�บัน การเก็บรักษา และการมีผลใช้บังคับ

1. กกฎบัตรนี้ต้องได้รับการลงนามโดยรัฐสมាជิกอาเซียนทั้งหมด
  2. กกฎบัตรนี้ต้องได้รับการสัตยาบันจากรัฐสมាជิกอาเซียนทั้งหมดตามกระบวนการภายในของแต่ละรัฐ
  3. ให้เก็บรักษาสัตยาบันสารไว้กับเลขานุการอาเซียน ซึ่งจะแจ้งให้รัฐสมាជิกอาเซียนทั้งหมดทราบถึงการมอบแต่ละฉบับโดยพลัน
  4. กกฎบัตรนี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบต่อจากวันที่มีการส่งมอบสัตยาบันสารฉบับที่สิบให้แก่เลขานุการอาเซียน

ข้อ 48 การแก้ไข

1. รัฐスマชิกได้ฯ อาจเสนอข้อแก้ไขกฎหมาย
  2. ข้อเสนอแก้ไขกฎหมายต้องยื่นโดยคณะกรรมการตีประسانงานอาชีวินโดยฉันตามติดต่อที่ประชุมสุดยอดอาชีวินเพื่อตัดสินใจ
  3. ข้อแก้ไขกฎหมายที่ได้ตกลงกันโดยฉันตามติดต่อที่ประชุมสุดยอดอาชีวินต้องได้รับการสัตยาบันจากรัฐスマชิกทั้งหมด ตามข้อ 47
  4. ข้อแก้ไขได้ฯ จะมีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบต่อจากวันที่ประกาศลงในราชบัญญัติท้ายต่อเลขากฎหมายอาชีวิน

ข้อ 49 อำนาจและหน้าที่และการดำเนินงาน

นอกจากจะกำหนดให้เป็นอย่างอื่นในกฎบัตรนี้ ให้คุณมนต์ศิริประสาณงานอาชีวินกำหนดอำนาจหน้าที่และกฎการดำเนินงานและต้องทำให้แน่ใจว่าอำนาจหน้าที่และกฎกว่าด้วยขั้นตอนการดำเนินงานมีความสอดคล้องกัน

ข้อ 50 การทบทวน

กฎบัตรนี้อาจได้รับการทบทวนห้าปีหลังจากที่มีผลใช้บังคับหรือตามที่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

ข้อ 51 การตีความกฎหมาย

- เมื่อรู้สึกว่า ร้องขอ ให้สำนักงานเลขานุการฯ เที่ยงตีความกฎบัตรตามกฎหมายที่กำหนดโดยคณะกรรมการคุณธรรมร่วมกับคณะกรรมการคุณธรรมฯ
  - ให้รับข้อพิพากษาฯ ที่เกิดจากการตีความกฎบัตรเป็นไปตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในหมวด 8
  - หัวข้อและเชือกที่ใช้ในกฎบัตรมีไว้เพื่อวัตถุประสงค์สำหรับการอ้างอิงเท่านั้น

ข้อ 52 ความต่อเนื่องทางกฎหมาย

1. สนับสนุนความต้องการของบุคคลที่ต้องการเรียนรู้ภาษาไทย ให้มีผลใช้ได้จริง
  2. ในการเรียนรู้ภาษาไทย ให้สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ด้วยภาษาไทย ไม่ใช้ภาษาอังกฤษ

ข้อ 53 ตั้นฉบับ

ให้เก็บรักษาต้นฉบับภาษาอังกฤษของกฎบัตรนี้ที่ลงนามแล้วแก่เลขานุการอาชีwyn ซึ่งจะจัดทำสำเนาที่ได้รับการรับรองให้แก่รัฐบาลซึ่งแต่ละรัฐ

ข้อ 54 การจดทะเบียนกฎบัตรอาเซียน

ให้เลขานิการอาชีวินจัดทະเบียนกງบตроваอาชีวินนີ້ກັບສຳນັກເລຂາທີກາຮັກສຫປະຈາຕິດາມຂໍອ 102 ວຽກ 1 ຂອງ
ກງບตроваສຫປະຈາຕິ

ข้อ 55 สินทรัพย์ของอาเซียน

ให้ปริมาตรสินทรัพย์และกองทุนต่างๆ ขององค์กรระหว่างประเทศไว้ในนามของอาชีวะ
ทำ ณ สิงคโปร์ วันที่ 20 พฤษภาคม ค.ศ. 2007 เป็นภาษาจีนกฤษณบัปติเดียว

Education for ASEAN |

**One Vision, One Identity,
One Community**

Founding Fathers of ASEAN on 8 August 1967 in Bangkok

About ASEAN

The Association of Southeast Asian Nations, or ASEAN, was established on 8 August 1967 in Bangkok, Thailand, with the signing of the ASEAN Declaration (Bangkok Declaration) by the Founding Fathers of ASEAN, namely Indonesia, Malaysia, Philippines, Singapore and Thailand.

Brunei Darussalam then joined on 7 January 1984, Vietnam on 28 July 1995, Lao PDR and Myanmar on 23 July 1997, and Cambodia on 30 April 1999, making up what is today the ten Member States of ASEAN.

Aims and Purposes

As set out in the ASEAN Declaration, the aims and purposes of ASEAN are:

- a) To accelerate the economic growth, social progress and cultural development in the region through joint endeavours in the spirit of equality and partnership in order to strengthen the foundation for a prosperous and peaceful community of Southeast Asian Nations;
- b) To promote regional peace and stability through abiding respect for justice and the rule of law in the relationship among countries of the region and adherence to the principles of the United Nations Charter;

- c) To promote active collaboration and mutual assistance on matters of common interest in the economic, social, cultural, technical, scientific and administrative fields;
- d) To provide assistance to each other in the form of training and research facilities in the educational, professional, technical and administrative spheres;
- e) To collaborate more effectively for the greater utilisation of their agriculture and industries, the expansion of their trade, including the study of the problems of international commodity trade, the improvement of their transportation and communications facilities and the raising of the living standards of their peoples;
- f) To promote Southeast Asian studies; and
- g) To maintain close and beneficial cooperation with existing international and regional organisations with similar aims and purposes, and explore all avenues for even closer cooperation among themselves.

Fundamental Principles

ASEAN and its Member States shall act in accordance with the following Principles:

- a) respect for the independence, sovereignty, equality, territorial integrity and national identity of all ASEAN Member States;
- b) shared commitment and collective responsibility in enhancing regional peace, security and prosperity;
- c) renunciation of aggression and of the threat or use of force or other actions in any manner inconsistent with international law;
- d) reliance on peaceful settlement of disputes;
- e) non-interference in the internal affairs of ASEAN Member States;
- f) respect for the right of every Member State to lead its national existence free from external interference, subversion and coercion;
- g) enhanced consultations on matters seriously affecting the common interest of ASEAN;
- h) adherence to the rule of law, good governance, the principles of democracy and constitutional government;

- i) respect for fundamental freedoms, the promotion and protection of human rights, and the promotion of social justice;
- j) upholding the United Nations Charter and international law, including international humanitarian law, subscribed to by ASEAN Member States;
- k) abstention from participation in any policy or activity, including the use of its territory, pursued by any ASEAN Member State or non-ASEAN State or any non-State actor, which threatens the sovereignty, territorial integrity or political and economic stability of ASEAN Member States;
- l) respect for the different cultures, languages and religions of the peoples of ASEAN, while emphasising their common values in the spirit of unity in diversity;
- m) the centrality of ASEAN in external political, economic, social and cultural relations while remaining actively engaged, outward-looking, inclusive and non-discriminatory; and
- n) adherence to multilateral trade rules and ASEAN's rules-based regimes for effective implementation of economic commitments and progressive reduction towards elimination of all barriers to regional economic integration, in a market-driven economy

The East Asia Youth Leadership Forum, 25 November -1 December 2007, Bangkok, Thailand

The ASEAN Emblem

The ASEAN Emblem represents a stable, peaceful, united and dynamic ASEAN. The colours of the Emblem -- blue, red, white and yellow -- represent the main colours of the state crests of all the ASEAN Member States.

The blue represents peace and stability. Red depicts courage and dynamism, white shows purity and yellow symbolises prosperity.

The stalks of padi in the centre of the Emblem represent the dream of ASEAN's Founding Fathers for an ASEAN comprising all the countries in Southeast Asia, bound together in friendship and solidarity.

The circle represents the unity of ASEAN.

ASEAN Motto

"One Vision, One Identity, One Community"

ASEAN Charter

The ASEAN Charter serves as a firm foundation in achieving the ASEAN Community by providing legal status and institutional framework for ASEAN. It also codifies ASEAN norms, rules and values; sets clear targets for ASEAN; and presents accountability and compliance.

The ASEAN Charter entered into force on 15 December 2008. A gathering of the ASEAN Foreign Ministers was held at the ASEAN Secretariat in Jakarta to mark this very historic occasion for ASEAN. With the entry into force of the ASEAN Charter, ASEAN will henceforth operate under a new legal framework and establish a number of new organs to boost its community-building process.

In effect, the ASEAN Charter has become a legally binding agreement among the 10 ASEAN Member States. It will also be registered with the Secretariat of the United Nations, pursuant to Article 102, Paragraph 1 of the Charter of the United Nations.

There are 13 Chapters, 55 Articles, and 4 annex in the ASEAN Charter. The ASEAN Charter introduces the following institutional changes to ASEAN:

- ASEAN has conferred with a **legal personality** of an Inter-Governmental Organization.
- ASEAN Leaders meet (at least) twice a year
- Three ASEAN Community Councils were established
  - ASEAN Political Security Community (APSC) Council [with 5 Sectoral Ministerial Bodies]
  - ASEAN Economic Community (AEC) Council [12]
  - ASEAN Socio-Cultural Community (ASCC) Council [12]
- The **ASEAN Coordinating Council (ACC)** has been established to assist ASEAN Leaders in preparing for Summits, with support from Secretary General and ASEAN Secretariat
  - **Single ASEAN Chairmanship.** Chair of the ASEAN Summit will be the same Chair of other key ASEAN bodies, including the three Community Councils, the ACC, the ASEAN Foreign Ministers Meeting and the ASEAN Defence Ministers Meeting, as well as their respective Senior Officials Meetings, and also the Committee of Permanent Representatives to ASEAN.
  - Each Member State will appoint a **Permanent Representative to ASEAN** (ASEAN PR), who will reside in Jakarta.
  - **ASEAN human rights body** was established.
  - **Enhanced mandate and role of the Secretary-General of ASEAN** in monitoring progress of implementation of Summit decisions and ASEAN agreements

The ASEAN Secretariat

The ASEAN Secretariat was set up in February 1976 by the Foreign Ministers of ASEAN. It was then housed at the Department of Foreign Affairs of Indonesia in Jakarta. The existing ASEAN Secretariat at 70A Jalan Sisingamangaraja, Jakarta was established and officiated in 1981 by the then President of Indonesia, H.E. Soeharto.

The ASEAN Secretariat's basic function is to provide for greater efficiency in the coordination of ASEAN organs and for more effective implementation of ASEAN projects and activities.

The ASEAN Secretariat's vision is that by 2015, it will be the nerve centre of a strong and confident ASEAN Community that is globally respected for acting in full compliance with its Charter and in the best interest of its people.

The ASEAN Secretariat's mission is to initiate, facilitate and coordinate ASEAN stakeholder collaboration in realising the purposes and principles of ASEAN as reflected in the ASEAN Charter.

Secretary-General of ASEAN

The Secretary-General of ASEAN shall be appointed by the ASEAN Summit for a non-renewable term of office of five years, selected from among nationals of the ASEAN Member States based on alphabetical rotation, with due consideration to integrity, capability and professional experience, and gender equality.

The Secretary-General shall:

- a) carry out the duties and responsibilities of this high office in accordance with the provisions of the ASEAN Charter and relevant ASEAN instruments, protocols and established practices;
- b) facilitate and monitor progress in the implementation of ASEAN agreements and decisions, and submit an annual report on the work of ASEAN to the ASEAN Summit;

- c) participate in meetings of the ASEAN Summit, the ASEAN Community Councils, the ASEAN 15 Coordinating Council, and ASEAN Sectoral Ministerial Bodies and other relevant ASEAN meetings;
- d) present the views of ASEAN and participate in meetings with external parties in accordance with approved policy guidelines and mandate given to the Secretary-General; and
- e) recommend the appointment and termination of the Deputy Secretaries-General to the ASEAN Coordinating Council for approval.

The Secretary-General of ASEAN is appointed by the ASEAN Summit for a non-renewable term of office of five years, selected from among nationals of the ASEAN Member States based on alphabetical rotation. The Secretary-General of ASEAN during 2008-2012, is Dr Surin Pitsuwan from Thailand.

ASEAN Community

The ASEAN Vision 2020, adopted by the ASEAN Leaders on the 30th Anniversary of ASEAN, agreed on a shared vision of ASEAN as a concert of Southeast Asian nations, outward looking, living in peace, stability and prosperity, bonded together in partnership in dynamic development and in a community of caring societies.

At the 9th ASEAN Summit in 2003, the ASEAN Leaders resolved that an ASEAN Community shall be established. At the 12th ASEAN Summit in January 2007, the Leaders affirmed their strong commitment to accelerate the establishment of an ASEAN Community by 2015 and signed the Cebu Declaration on the Acceleration of the Establishment of an ASEAN Community by 2015.

The ASEAN Community is comprised of three pillars, namely the ASEAN Political-Security Community, ASEAN Economic Community and ASEAN Socio-Cultural Community. Each pillar has its own Blueprint, and, together with the Initiative for ASEAN Integration (IAI) Strategic Framework and IAI Work Plan Phase II (2009-2015), they form the Roadmap for an ASEAN Community 2009-2015.

ASEAN Political-Security Community

ASEAN's cooperation in political development aims to strengthen democracy, enhance good governance and the rule of law, and to promote and protect human rights and fundamental freedoms, with regard to the rights and responsibilities of the Member States of ASEAN, so as to ultimately create a Rules-based Community of shared values and norms. To build on what has been constructed over the years in the field of political and security cooperation, the ASEAN Leaders have agreed to establish the ASEAN Political-Security Community (APSC). The APSC shall aim to ensure that countries in the region live at peace with one another and with the world in a just, democratic and harmonious environment.

ASEAN Political-Security Community aims to establish a democratic community of nations, stable and secured, without regional conflict. ASEAN does not require its members to adopt a formal democratic political infrastructure. But an emphasis is on the aspiration to build a democratic society within existing political system. It should be a community where good governance is practiced, human rights are respected, and principles of freedom, liberty and equality are upheld.

The APSC Blueprint provides a roadmap and timetable to establish the APSC by 2015. According to the Blueprint, the ASEAN Political-Security Community envisages the following three key characteristics:

- a) A Rules-based Community of shared values and norms;
- b) A Cohesive, Peaceful, Stable and Resilient Region with shared responsibility for comprehensive security; and
- c) A Dynamic and Outward-looking Region in an increasingly integrated and interdependent world.

The 46th SEAMEO Council Conference and the 6th ASED Meeting,
during 26-29 January 2011, at Brunei Darussalam

ASEAN Economic Community

The ASEAN Economic Community (AEC) is the realisation of the end goal of economic integration as espoused in the Vision 2020, which is based on a convergence of interests of ASEAN Member Countries to deepen and broaden economic integration through existing and new initiatives with clear timelines.

The AEC shall be the goal of regional economic integration by 2015. AEC envisages the following key characteristics:

1. A single market and production base.

An ASEAN single market and production base shall comprise five core elements: (i) free flow of goods; (ii) free flow of services; (iii) free flow of investment; (iv) free flow of capital; and (v) free flow of skilled labour. In addition, the single market and production base also include two important components, namely, the priority integration sectors, and food, agriculture and forestry.

2. A highly competitive economic region,

The main objective of the competition policy is to foster a culture of fair competition. The main actions include (i) consumer protection (ii) intellectual property rights (iii) infrastructure development (iv) taxation (v) e-commerce (vi) SME development a region of equitable economic development. Actions include (i) SME development and (ii) Initiative for ASEAN Integration (IAI), a region fully integrated into the global economy.

ASEAN shall work towards maintaining "**ASEAN Centrality**" in its external economic relations, including its negotiations for free trade (FTAs) and comprehensive economic partnership agreements. ASEAN

shall also enhance participation in global supply networks by continuing the adoption of international best practices and standards in production and distribution, where possible; and developing a comprehensive package of technical assistance for the less developed ASEAN Member Countries to upgrade their industrial capability and productivity to enhance their participation in regional and global integration initiatives.

The AEC areas of cooperation include human resources development and capacity building; recognition of professional qualifications; closer consultation on macroeconomic and financial policies; trade financing measures; enhanced infrastructure and communications connectivity; development of electronic transactions through e-ASEAN; integrating industries across the region to promote regional sourcing; and enhancing private sector involvement for the building of the AEC. In short, the AEC will transform ASEAN into a region with free movement of goods, services, investment, skilled labour, and freer flow of capital.

ASEAN Socio-Cultural Community Blueprint

The primary goal of the ASCC is to contribute to realising an ASEAN Community that is people-centred and socially responsible with a view to achieving enduring solidarity and unity among the nations and peoples of ASEAN by forging a common identity and building a caring and sharing society which is inclusive and harmonious where the well-being, livelihood, and welfare of the peoples are enhanced.

Based on the above, ASEAN will enhance the well-being and livelihood of the peoples of ASEAN by providing them with equitable access to human development opportunities by promoting and investing in education and lifelong learning, human resource training and capacity building, encourage innovation and entrepreneurship, promote the use of English language, ICT and applied science and technology in socio-economic development activities.

The 46th SEAMEO Council Conference and the 6th ASEAN Sectoral Education Meeting,
during 26-29 January 2011, at Brunei Darussalam

Advancing and prioritising education

Strategic Objective: Ensuring the integration of education priorities into ASEAN's development agenda and creating a knowledge based society; achieving universal access to primary education; promoting early child care and development; and enhancing awareness of ASEAN to youths through education and activities to build an ASEAN identity based on friendship and cooperation.

Actions:

Achieve universal access to primary education across ASEAN by 2015 with priorities to eradicate illiteracy with 70 percent target benchmark achieved by the end of 2011;

- 1) Improve the quality and adaptability of education, including technical/vocational/skills training education in the ASEAN region by developing a technical assistance programme including training for teaching staff and staff exchange programme at higher education level for this purpose by 2009, in particular CLMV;
- 2) Undertake periodic reviews of the various ASEAN scholarship programmes for the purpose of rationalizing and consolidating them in order to increase their impact;
- 3) Use ICT to promote education and life-long learning particularly in underserved communities through open, distance education and e-learning;

- 4) Promote education networking in various levels of educational institutions and continue university networking and enhance and support student and staff exchanges and professional interactions including creating research clusters among ASEAN institutions of higher learning, in close collaboration with the Southeast Asia Ministers of Education Organization (SEAMEO) and the ASEAN University Network (AUN);
- 5) Promote equal access to education for women and girls and enhance the exchange of best practices on gender-sensitive school curriculum;
- 6) Strengthen collaboration with other regional and international educational organisations to enhance the quality of education in the region;
- 7) Include the teaching of common values and cultural heritage in school curricula and develop teaching materials and capability for this purpose starting in 2008;
- 8) Develop and offer courses on ASEAN studies, both in the primary, secondary and higher education levels;
- 9) Continue the ASEAN Youth Leadership Development Programme and similar programmes with the same objectives and encourage networking among ASEAN Youth Programme alumni to promote solidarity and mutual understanding;
- 10) Support learning of ASEAN languages and promote exchanges of linguists;
- 11) Establish ASEAN university games, ASEAN youth peace corps, ASEAN computer games and ASEAN Science Olympiad to promote greater interaction and understanding among the youths in the region;
- 12) Continue implementing youth awards programme such as the ASEAN Youth Day Award and Ten Accomplished Youth Organisations in ASEAN (TAYO ASEAN) to recognise outstanding individuals and youth organisations significantly contributing to the promotion of ASEAN ideas and values among the youth across the region;

- 13) Work towards the establishment of an ASEAN Youth Programme Fund to fund the various youth projects and activities in ASEAN;
- 14) Establish platforms for networking and sharing of best practises on ASEAN children and youth development strategies and tools;
- 15) Exchange of cultural performers and scholars among Member States through education system to give greater access and understanding of the different cultures of ASEAN Member States;
- 16) Promote the options of university placements in an institution of higher learning in a second ASEAN Member State through “**a semester abroad**” or “**a year abroad**” programme;
- 17) Support the citizens of Member States to become proficient in the English language, so that the citizens of the ASEAN region are able to communicate directly with one another and participate in the broader international community;
- 18) Promote life-long learning;
- 19) Work towards the establishment of an ASEAN Youth Development Index to evaluate the outcomes and effectiveness of youth programmes in the region
- 20) Promote early child care development through sharing of best practices, experiences and capacity building.

Master Plan of ASEAN Connectivity

The vision of ASEAN Leaders to build an ASEAN Community by 2015 calls for a well-connected ASEAN that will contribute towards a more competitive and resilient ASEAN, as it will bring peoples, goods, services and capital closer together. An enhanced ASEAN Connectivity is essential to achieve the ASEAN Community, namely the ASEAN Political-Security Community, ASEAN Economic Community and ASEAN Socio-Cultural Community.

The Master Plan is both a strategic document for achieving overall ASEAN Connectivity and a plan of action for immediate implementation for the period 2011-2015 to connect ASEAN through enhanced physical infrastructure development (physical connectivity), effective institutions, mechanisms and processes (institutional connectivity) and empowered people (people-to-people connectivity). The three pronged strategy will be supported by the required financial resources and coordinated institutional mechanisms. The Master Plan also ensures the synchronisation of ongoing sectoral strategies and plans within the frameworks of ASEAN and its sub-regions. Through an enhanced ASEAN Connectivity, the production and distribution networks in the ASEAN region will be deepened, widened, and become more entrenched in the East Asia and global economy.

People-to-People Connectivity

Since its inception in 1967, ASEAN has been guided by the Bangkok Declaration, which calls for a prosperous and peaceful community through a collective effort to accelerate economic growth, enhance social progress and intensify cultural development to increase the living standards of its people. To this end, ASEAN has embarked on a number of initiatives including education, culture, social welfare, youth, women, rural development and poverty eradication to name a few.

Following the adoption of the ASEAN Socio-Cultural Community (ASCC) Blueprint in 2009, the ASCC Council has been the main body entrusted with the responsibility to ensure that all the aspirations and objectives under the ASCC Blueprint are effectively and expeditiously implemented.

In the area of education and human resource development, four areas of cooperation have been prioritised. These include promoting ASEAN awareness among its citizens, particularly the youth; strengthening the ASEAN identity through education; building ASEAN human resources in the field of education; and strengthening the ASEAN University Network (AUN). In this connection, educational cooperation in line with the Cha-am Hua Hin Declaration on Strengthening Cooperation on Education to Achieve an ASEAN Caring and Sharing Community, should be promoted to encourage regional cooperation on basic education and achieve universal access to primary education across the region by 2015, including the promotion of life-long learning to enhance capacity building of the people. The quality and compatibility of education, including technical and vocational, and skills training in the region should also be improved by developing technical assistance programmes at all educational levels, where appropriate.

Key Strategies to Enhance People-to-People Connectivity: Promote deeper intra-ASEAN social and cultural understanding

1. Establish coordinated but distributed Virtual Learning Resource Centres on the People, Culture, History, Places of interest, and Economy of each ASEAN Member State by 2012.
2. Encourage the establishment of curricular offerings or education modules on ASEAN and on the ASEAN countries by 2012, where appropriate.

3. Encourage the development of ASEAN-related content in school curricula at all educational levels and instructional materials of ASEAN Member States. The concerted approach to develop a common curriculum framework should also be supported to promote greater awareness of ASEAN and strengthen the ASEAN regional identity among children and youth in the region.
4. Encourage the study of languages of ASEAN countries as the third language, after the native language and English.
5. Education institutions would be supported to develop common content on ASEAN for schools as a reference for teacher training and teaching; and be a good platform to create ASEAN awareness, cultural understanding and greater awareness of each other's culture in order to create deeper mutual understanding and forge a sense of commonality for students of all ages and levels.
6. Encourage the development of ASEAN-related content in school curricular to enhance learning opportunities. In this light, educational cooperation in developing a common curriculum framework of ASEAN, containing the wide-area aspects of ASEAN such as geography, demographics, history, culture and society should be promoted as a crucial element for cultivating regional identity, related to social justice and equity, diversity, and sustainable development and to enhance collaboration and cooperation across the ASEAN region and internationally.
7. This effort can be further supplemented through regular features in local media such as radio, television and newspapers for the benefit of the rural communities which have limited access to the Internet.
8. Establish a major concerted ASEAN Community Building Programme, to be jointly but proportionately funded principally by ASEAN Member States by 2013.
9. Promote awareness of ASEAN through active implementation of the Communication Plans of all three ASEAN Communities.
10. Promote understanding of common cultures and history of ASEAN through regular cultural events.

The Role of Education in Realization of an ASEAN Community by 2015

The mandate for education cooperation in ASEAN came from the ASEAN Declaration, the ASEAN Vision 2020 and the ASEAN Charter which call for an onward looking region, living in prosperity, peace and stability, bonded together in partnership and dynamic development. The ASEAN Charter further stipulates that one of the purposes of ASEAN is “**to develop human resources through closer cooperation in education and life-long learning, and in science and technology, for the empowerment of the peoples of ASEAN and for the strengthening of the ASEAN Community**”.

The education sector is therefore central to the ASEAN’s commitment to build the ASEAN Community by 2015 as envisioned by ASEAN Leaders. The ASEAN Community comprises three pillars, namely the ASEAN Political-Security Community (APSC), ASEAN Economic Community (AEC) and the ASEAN Socio-Cultural Community (ASCC).

The Cha-Am Hua Hin Declaration on Strengthening Cooperation on Education to Achieve An ASEAN Caring and Sharing Community

Adopted in October 24th, 2009 at the 15th ASEAN Summit in Cha-am Hua Hin, the education sector is expected to contribute to the establishment of a socially responsible ASEAN Community, one in which citizens share a common identity and dwell in a society that enhances the well-being, livelihood, and welfare of all people. Education is also expected to enhance the competitiveness of individual Member States and ASEAN as a whole by developing human resources, an attribute of all three pillars of the ASEAN Community.

The ASEAN Leaders' Statement on Human Resources and Skills Development for Economic Recovery and Sustainable Growth

Adopted in October 28th, 2010 at the 17th ASEAN Summit in Ha Noi, the Leaders further reinforced their commitment to foster technical cooperation and capacity-building activities in ASEAN; promote tripartite and public-sector cooperation; enhance the quality of skills of workers in all ASEAN Member States; and promote Lifelong Learning.

The development of the ASEAN 5-Year Work Plan of Education (2011-2015) would serve as the framework to strengthen, deepen and widen educational cooperation within ASEAN and with the Plus Three Countries, the East Asia Summit (EAS) Countries and other ASEAN Dialogue Partners.

ASEAN Education Ministers Meeting (ASED)

Education underpins ASEAN community building. Education lies at the core of ASEAN's development process, creating a knowledge-based society and contributing to the enhancement of ASEAN competitiveness. ASEAN also views education as the vehicle to raise ASEAN awareness, inspire the “**we feeling**”, and create a sense of belonging to the ASEAN Community and understanding of the richness of ASEAN's history, languages, culture and common values.

At the 11th Summit in December 2005, ASEAN Leaders set new directions for regional education collaboration when they welcomed the decision of the ASEAN Education Ministers to convene the ASEAN Education Ministers' Meetings (ASED) on a regular basis. The Leaders also called for ASEAN Education Ministers to focus on enhancing regional cooperation in education.

As the collective entity to enhance regional cooperation in education, the ASEAN Education Ministers identified four priorities that ASEAN cooperation on education would address, namely: (i) Promoting ASEAN Awareness among ASEAN citizens, particularly youth; (ii) Strengthening ASEAN identity through education; (iii) Building ASEAN human resources in the field of education; and (iv) Strengthening ASEAN University Networking. To this end, various projects and activities have been organised to fulfill the directives.

The 1st ASEAN Education Ministers Meeting

The 1st ASEAN Education Ministers Meeting (ASED) was organized on 23 March 2006 in Singapore. The Ministers emphasized the critical role that education has to play in fostering greater inter-cultural, inter-religious and inter-racial understanding within and between societies in the region. To realise the vision of a cohesive and outward-looking ASEAN Community, the ASEAN Education Ministers agreed on the following initiatives:

- Strengthen educational resources available to each member country in the area of ASEAN studies
- Strengthen activities that bring ASEAN students and teachers together through more ASEAN studies to engender the ASEAN consciousness; and through more people-to-people interactions to strengthen the bonds and foster the ASEAN identity.
- Initiate and support a parallel collaborative process among researchers and academics of ASEAN Member Countries on the role of education in addressing the challenges and opportunities of multi-ethnic societies and the diverse ASEAN community.

The 2nd ASEAN Education Ministers Meeting

The 2nd ASEAN Education Ministers Meeting was held on 16 March 2007 in Bali, Indonesia. The Ministers affirmed the role of education in realising the vision of the ASEAN Charter. In particular, the Ministers affirmed the critical role of education in promoting an ASEAN identity, a competitive ASEAN Economic Community, and the spirit of diversity and multi-culturalism among the peoples of ASEAN. The Ministers agreed to an action plan to raise awareness of the ASEAN identity, enhance people-to-people interactions, and enable the young people of ASEAN with a culture of science and technology to bring their countries forward through training and skills development. To this end, issues such as broadening access to and improving equity and quality in education should be addressed.

Moreover, the Ministers agreed to re-start the ASEAN Student Exchange Programme in 2008. Malaysia, Singapore, Thailand, Philippines, Indonesia and Brunei Darussalam agreed to host the programme in turn, with other ASEAN Countries, hosting in subsequent years. The Ministers acknowledged the expertise, experience and extensive network of SEAMEO in the region and are pleased to develop the partnership between ASEAN and SEAMEO, including collaborative work between ASEAN and SEAMEO centres.

The 3rd ASEAN Education Ministers Meeting

The 3rd ASEAN Education Ministers Meeting was convened on 15 March 2008 in Malaysia. The Ministers noted the signing of the ASEAN Charter during the 13th ASEAN Summit in Singapore on 20 November 2007. The Ministers considered that tremendous progress has been achieved in the development of education in ASEAN. The education sector should not be viewed solely under the socio-cultural pillar of the ASEAN Community as education permeates all three pillars of the ASEAN Community in enhancing the competitiveness of individual Member Countries as well as ASEAN as a region.

The Ministers also affirmed its relevance in promoting ASEAN awareness and an ASEAN identity, and in fostering greater inter-cultural understanding among the peoples of Southeast Asia. The Ministers were pleased to note the progress of the study on "[Harnessing educational cooperation in the EAS for regional competitiveness and community building](#)" which would explore collaboration with participating countries in four areas pertaining to education: (i) Upgrading the standard of teaching; (ii) English language training; (iii) ICT in education; (iv) Vocational and technical training.

The Ministers were pleased to note the proposal to develop a framework for the provision of source materials of a common content on ASEAN for use in primary and secondary schools as a means of promoting ASEAN awareness and raising sense of “**ASEANness**” in the region and tasked the Ministries of Education in Member States to develop materials for this project by 2009.

The 4th ASEAN Education Ministers Meeting

The 4th ASEAN Education Ministers Meeting was convened on 5 April 2009. The Ministers agreed that a 5-year work plan should be developed to guide the ASEAN Senior Officials on Education (SOM-ED) in strengthening, deepening and widening educational cooperation within ASEAN and with the Plus Three Countries, the East Asia Summit (EAS) Countries and other ASEAN Dialogue Partners. The Ministers tasked the ASEAN Secretariat, in close collaboration with the AUN and SEAMEO Secretariats, to formulate the work plan that would align the achievements and efforts of ASEAN Member States in education under the ASEAN and SEAMEO frameworks.

The Ministers took note of the recommendations of the First Regional Seminar on “**Strengthening Cooperation on Education to Achieve ASEAN Caring and Sharing Community**” on 23-25 February 2009 in Bangkok, Thailand, on concrete and doable actions to strengthen the role of educational sector in political, economic and socio-cultural pillars of the ASEAN Community. The Ministers supported the decision of the ASEAN Senior Officials on Education to explore with other EAS Countries, namely Australia, China, India, Japan, Republic of Korea and New Zealand, how to harness educational cooperation among the EAS Countries for regional competitiveness and community building. Towards this end, a regional study had been commenced to identify the existing educational resources and cooperation, bilaterally and regionally, and their complementarities in the EAS region.

Given the significance of educational cooperation as one of the priorities of the ASEAN Plus Three cooperation under the Second Joint Statement on East Asia Cooperation and ASEAN Plus Three Cooperation

The Ministerial Round Table Meeting at the 46th SEAMEO Council Conference
on 28th January 2011, at Brunei Darussalam

Work Plan (2007-2017), the Ministers supported the decision of the ASEAN Senior Officials on Education to establish an ad-hoc working group to look into the feasibility and modalities of a formal mechanism of educational cooperation with the Plus Three Countries. The Ministers supported the ASEAN Plus Three educational priorities to support the acceleration of learning opportunities for out-of-school children and youth; upgrading the quality of educational institutions and teachers; promotion of networking, credit transfers between universities, research activities and exchanges of scholars; and to cultivate an East Asian identity through promotion of ASEAN Studies and East Asian Studies.

The 5th ASEAN Education Ministers Meeting

The Fifth ASEAN Education Ministers Meeting (5th ASED) was convened on 28 January 2010 in Cebu, Philippines, the Ministers welcomed the adoption of the Cha-Am Hua Hin Declaration on Strengthening Cooperation on Education to Achieve an ASEAN Caring and Sharing Community by the ASEAN leaders during the 15th ASEAN Summit on 24 October 2009. They tasked their Senior Officials to follow up on the implementation of the Declaration to strengthen the education

sector's role in contributing to the establishment of an ASEAN Community that is people-centred and socially responsible.

The Ministers also noted the progress in developing the five-year work plan. The Ministers welcomed Thailand's proposal to host an ASEAN+3 Senior Officials Ad Hoc Working Group Meeting on Education on 18-19 March 2010 in Bangkok to discuss the possibility of establishing an ASEAN+3 Senior Officials Meeting on Education (SOMED+3), as well as the draft ASEAN+3 Plan of Action on Education.

The Ministers were pleased with the progress in education cooperation with the East Asia Summit (EAS) participating countries. The Ministers welcomed Australia's offer to work with the ASEAN Secretariat on the convening of the two workshops in Jakarta and another ASEAN capital in 2010.

The 6th ASEAN Education Ministers Meeting

The Sixth ASEAN Education Ministers Meeting (6th ASED) was held on 29 January 2011 in Brunei Darussalam.

The Ministers requested SOM-ED to further consult among ASEAN Member States to come up with recommendations to ASED on the arrangements and mechanisms for the ASEAN Plus Three Education Ministers' Meeting and the EAS Education Ministers' Meeting, including possible dates and substantive agenda and strategy/approach for the convening of the ASEAN Plus Three Education Ministers' Meeting and the EAS Education Ministers' Meeting. In this connection, it was agreed that the ASEAN Secretariat will convene a Special Meeting of the SOM-ED in March 2011 in Jakarta, at the ASEAN Secretariat. Noting the issue of possible duplication of projects and activities, and the need to optimize available resources, whilst the Special SOM-ED Meeting will mainly address the issue of mechanisms, SOM-ED and the ASEAN Secretariat were requested to ensure complementarity of activities (including activities which could leverage on the established infrastructure of SEAMEO Centres), and to avoid duplication in the implementation of the ASEAN Work Program and the respective action plans involving ASEAN Dialogue Partners.

ASEAN Plus Three Cooperation on Education

Since the process began in 1997, the ASEAN Plus Three (APT) cooperation has broadened and deepened. At the 9th APT Summit in December 2005 in Kuala Lumpur, the Leaders of APT countries signed the Kuala Lumpur Declaration on the APT Summit and agreed to continue holding the APT Summit annually in conjunction with the ASEAN Summit. The 9th in 2005 Summit and 10th APT Summit in 2006 reaffirmed that the APT process will continue to be the main vehicle in achieving the goal of East Asia community, with ASEAN as the driving force, and with the active participation of the Plus Three countries, in order to promote shared ownership.

The 11th APT Summit in November 2007 in Singapore adopted the Second Joint Statement on East Asia Cooperation and the ASEAN Plus Three Cooperation Work Plan (2007-2017). The Second Joint Statement reviewed a decade of accomplishments, identified opportunities and challenges, and provided strategic guidance for the future direction of APT cooperation. The APT countries reiterated that APT cooperation would continue to support ASEAN integration with the objective to realise the ASEAN Community, and play a key role in regional community building efforts for the long-term goal of realising an East Asia community with ASEAN as the driving force.

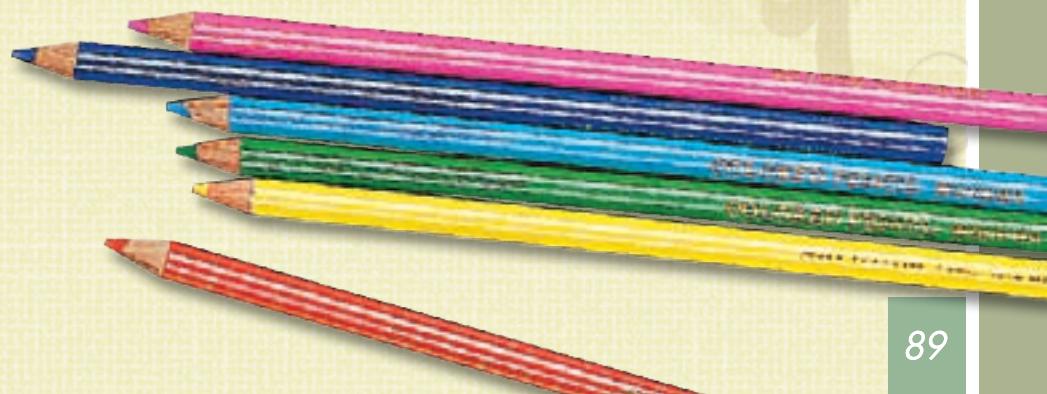

The 12th ASEAN Plus Three Summit chaired by H.E. Mr. Abhisit Vejjajiva, Prime Minister of the Kingdom of Thailand, was convened on 24 October 2009 in Cha-am Hua Hin, Thailand. **The leaders welcomed Thailand's initiative to be a lead shepherd on education. They tasked their relevant Ministers and officials to consider the Plan of Action for Education prepared by Thailand and welcomed Thailand's offer to hold an ASEAN Plus Three Senior Officials Meeting on Education in November 2009 in Bangkok.**

The Fifth ASEAN Education Ministers Meeting (5th ASED) was convened on 28 January 2010 in Cebu, Philippines, the Ministers welcomed Thailand's proposal to host an ASEAN Plus Three Senior Officials Ad Hoc Working Group Meeting on Education on 18-19 March 2010 in Bangkok to discuss the possibility of establishing an ASEAN Plus Three Senior Officials Meeting on Education (SOMED Plus Three), as well as the draft ASEAN Plus Three Plan of Action on Education.

ASEAN Plus Three Senior Officials Ad-hoc Working Group on Education

The Ministry of Education, in cooperation with the Ministry of Foreign Affairs, Thailand, organized the ASEAN Plus Three Senior Officials Ad - hoc Working Group on Education in June, 2010, Phuket, Thailand. The purpose of the said meeting was to look into feasibility and modalities of a formal mechanism of education cooperation with the Plus three countries. In addition, the meeting discussed a possibility of establishing an ASEAN Plus Three Senior Officials Meeting on Education (SOM - ED Plus Three) including a draft Terms of Reference of the SOM - ED Plus Three and considered the draft ASEAN Plus Three Plan of Action on Education.

The 1st ASEAN Plus Three Senior Officials Meeting on Education

The First ASEAN Plus Three Senior Officials Meeting was held on 25 November 2010, Bangkok, Thailand. The Meeting was chaired by Mr. Haji Suhaila bin Haji Abd Karim, Acting Permanent Secretary, Ministry of Education of Brunei Darussalam, and co-chaired by Mr. Qiu Ning, First Secretary for Education, Embassy of China in Bangkok.

The Meeting discussed and adopted the TOR of SOM-ED Plus Three and the ASEAN Plus Three Plan of Action on Education: 2010-2017, which has been discussed at the ASEAN Plus Three Senior Officials Ad Hoc Working Group Meeting on Education on 17-18 June 2010 in Phuket, Thailand. The said draft Plan of Action was developed along six areas of educational cooperation as derived from the ASEAN Plus Three Cooperation Work Plan (2007-2012).

The 1st ASEAN Plus Three Senior Officials Meeting on Education on 25 November 2011, Bangkok, Thailand

The Informal East Asia Summit Education Ministers Meeting, 17-19 July 2011, Bali, Indonesia

Educational Cooperation in the EAS

EAS is a regional grouping of countries that comprise the ten ASEAN countries (Brunei Darussalam, Cambodia, Indonesia, Laos, Malaysia, Myanmar, Philippines, Singapore, Thailand, Vietnam), Australia, China, India, Japan, New Zealand, Republic of Korea, with two new countries Russia and United States to join in 2011. EAS is a forum for dialogue on broad strategic, political and economic issues of common interest and concern with the aim of promoting peace, stability and economic prosperity in East Asia.

At the 2nd East Asia Summit (EAS) meeting held in 2007, the sixteen Country Leaders agreed to strengthen regional educational cooperation. Acting on behalf of the EAS, the ASEAN Secretariat has commissioned this project to develop strategies for EAS participants to enhance regional economic competitiveness and strengthen community building in a balanced and sustainable manner through cooperation in education. The project's scope encompasses

regional cooperation in basic education (primary and secondary), technical and vocational education and training, and higher education.

The 1st Taskforce workshop was held in Jakarta on 10-12 May 2010. The workshop provided a broad range of suggestions for mechanisms and projects to strengthen educational cooperation in the EAS region. Possible priority areas were outlined in the presentations made by participating countries, the presentations by donor and regional agencies, the ACER background paper, and the group discussions.

The 2nd Taskforce workshop was held in Phuket, Thailand on 27-28 September 2010. The workshop was organised by the ASEAN Secretariat with support from the Australian Government and hosted by the Thai Ministry of Education.

A total of 13 proposals were discussed at the Phuket workshop, with proposals grouped in terms of their main sectoral focus: Basic education, TVET and Higher Education . The proposals include

1. Regional TVET QA Framework - Feasibility Study
2. Regional Interoperability of National Qualification Frameworks
3. Network of TVET Providers
4. Regional Credit Transfer System Harmonisation
5. Teaching Standards Framework
6. Promotion of the UNESCO Convention on Qualifications Recognition in Asia and the Pacific
7. “Teacher Passport” Study
8. Regional Leadership Fellow Program
9. Second Language Teaching Study
10. Register of TVET Providers - Feasibility Study
11. Teaching Resources Website
12. Facilitating Trainer and Trainee Mobility
13. Regional Assessments of Literacy and Numeracy

ASEAN 5-year Work Plan on Education

The ASEAN 5-year Work Plan on Education (WPE) (2011-2015) clarifies ASEAN's role as a regional partner in the education sector. The WPE (2011-2015) will support ASEAN programmes that raise awareness of regional identity; promote access to and improve the quality of primary, secondary and tertiary education; support regional mobility programmes for students, teachers, and faculty and strategies for internationalisation of education; and support for other ASEAN sectoral bodies with an interest in education

PRIORITY 1—Promoting ASEAN Awareness

ASEAN aims to build the ASEAN identity by promoting awareness and common values at all levels of society and in the education sector. Promoting ASEAN awareness among citizens, particularly youth, through education and culture, is ongoing.

The strategy for achieving this priority is to encourage and support development of model ASEAN graduate study programmes throughout the region and to build ASEAN studies into the primary and secondary school curriculum as described below. This includes developing model teacher training programmes and instructional materials for the region. Finally, the encouragement of student faculty and cultural exchanges is essential.

PRIORITY 2A—Increasing Access to Quality Primary and Secondary Education

The Education for All (EFA) movement is a global commitment to provide quality basic education for children, youth, and adults. ASEAN Member States have endorsed an “[expanded vision of learning](#)” and pledged to universalise primary education and greatly reduce illiteracy by the end of the decade. Ten years later, with many countries far from this goal, the international community met again in Dakar, Senegal, to affirm their commitment to achieving Education for All by 2015 and set six goals for doing so.

H.E. Pehin Abu Bakar Apong, the Minister of Education of Brunei Darussalam as the SEAMEC President, during the 46th SEAMEO Council Conference, 26-29 January 2011, at Brunei Darussalam

PRIORITY 2B—Increasing the Quality of Education–Performance Standards, Lifelong Learning and Professional Development

Improving the quality and relevance of primary and secondary education is central to reform initiatives in all Member States. This entails supporting both formal and non-formal education equally, articulating clear academic standards and defining and rewarding excellent teachers. Creating opportunities for lifelong learning to enable all peoples to succeed through education, is a central element of this priority. The recommended strategy includes supporting ongoing quality assurance initiatives and adding value to new and innovative approaches to training teachers and educational leaders and providing them with lifelong opportunities for professional development. Finally, the use of information and communication technologies would be encouraged and supported. The ASEAN Master Plan for Connectivity lays out some areas of synergistic work where internet connectivity and use of ICTS for education could add value to improving the access and quality of education in the region.

PRIORITY 3—Cross-Border Mobility and Internationalisation of Education

There are many drivers or motivators for growth of cross-border education. These are related not only to technological opportunities, but also to consumer preference and needs. First, students are responding to the globalisation of economies and labor markets. They aspire to the opportunities of becoming part of an international labor market of highly skilled and mobile persons. Second, there is an increasing demand for higher education of higher quality, one that adds variety, choice and specialisation to domestic systems. And lastly, the emergence of knowledge economies has created a demand for more highly skilled labour and by extension higher quality and more specialised education programmes. With high levels of foreign direct investment driving many economies of the region, the demand for skilled labour is high and unmet, primarily because from the poor quality and relevance of existing secondary and tertiary education in many countries. Governments are setting targets for cross-border education because of the contribution it makes to domestic education quality, to the economy's productivity, and to relations with countries in the region.

PRIORITY 4—Support for Other Sectoral Bodies

Other sectoral bodies in ASEAN have action items for education (e.g., environmental education, disaster management and risk reduction, human rights education, and HIV/AIDS). As one example under this priority, ASEAN could support implementation of the ASEAN Environmental Education Action Plan (AEEAP) and ensure that quality assurance (QA) systems for formal education (national standards) require the inclusion of Environmental Education/Education for Sustainable Development (EE/ESD) theory and practice. Other initiatives could focus on joint support that promotes the “green” schools concept and practice throughout ASEAN. Finally, the ASEAN Secretariat could strengthen the ability of networks of NGOs, universities, and media to be effective practitioners, promoters, communicators, and agents of change for EE/ESD.

The ASEAN Plus Three Plan of Action on Education: 2010 – 2017

The ASEAN Plus Three Plan of Action for Education prepared by Thailand has focused on educational cooperation as follows:

- 1) Encourage investments in education and training to accelerate learning opportunities for out - of - school children and youth and to upgrade the quality of educational institutions, including human resources development for teachers, lecturers and administrative personnel.
- 2) Promote collaboration, networking, and research and development among institutions and authorities involved in education.
- 3) Promote higher education cooperation, increase linkages between universities through the ASEAN University Network (AUN) and encourage credit transfers between universities in APT countries.
- 4) Support research activities and exchange of APT scholars and intellectuals interested in the APT relationship.
- 5) Continue to make efforts to expedite visa application procedures for students and intellectuals of ASEAN Member Countries who travel to the Plus Three countries for academic purposes, in accordance with existing national regulations.
- 6) Cultivate an East Asian identity through promotion of ASEAN Studies and East Asian Studies in the region.

The general objective of this Action Plan is to encourage the ASEAN Plus Three Member Countries to expand their efforts in implementing the Plan at the national and bilateral levels to the regional level. The specific objectives of the Action Plan are to urge the ASEAN Plus Three Member Countries to:

- I. Develop a more cohesive, regional strategy aimed at promoting comprehensive education programmes among the Member Countries for the seven year (2010-2017) ;
- II. Enhance awareness of the community building to youth through education and activities to foster an East Asian identity based on friendship and cooperation;

III. Enhance coordination among ASEAN plus three bodies dealing with education; and

IV. Ensure the integration of education priorities into ASEAN plus three's development agenda.

In order to achieve the general and specific objectives, ASEAN Plus Three Member Countries are encouraged to :

Strategy 1: Investing in education and training to accelerate learning opportunities for all and to upgrade the quality of educational institutions, including human resources development for teachers, lecturers and administrative personnel.

Strategy 2 : Promoting collaboration, networking, and research and development among institutions and authorities involved in education.

Strategy 3 : Promoting higher education cooperation, increase linkages between universities through the ASEAN University Network (AUN) and encourage credit transfers between universities in ASEAN Plus Three countries.

Strategy 4 : Supporting research activities and exchange of ASEAN plus three scholars and intellectuals interested in the ASEAN plus three relationship.

Strategy 5 : Continuing to make efforts to expedite visa application procedures for students and intellectuals of ASEAN Member Countries who travel to the Plus Three countries for academic purposes, in accordance with existing national regulations.

Strategy 6 : Cultivating an East Asian identity through promotion of ASEAN Studies and East Asian Studies in the region.

Thailand's five strategic goals toward the realization of an ASEAN Community through education

The Ministry of Education, Thailand has formulated five strategic goals toward the realization of an ASEAN Community through education in Thailand as followed:

Goal I

To disseminate information and build knowledge about ASEAN among teachers, administrators, students and the general public and create positive attitudes among Thai people towards ASEAN.

Goal II

To strengthen capacity and skills among students and the Thai public to better meet the needs of the manufacturing sector and open up employment opportunities in the ASEAN region. In addition to improving ability in the use of English and the ASEAN languages, emphasis will be given to ICT.

Goal III

To lift education standards and establish mechanisms to facilitate the mobility of Thai students and teachers in ASEAN. This will include the development of a qualifications framework to support the mutual recognition of degrees and qualifications, the promotion of institutional networks, the organization of youth exchanges, as well as efforts to encourage cooperation among vocational education and training institutions in ASEAN in order to build workforce skills and develop lifelong learning opportunities.

Goal IV

To raise standards and enhance the competitiveness of Thai institutions in readiness for the full implementation of the ASEAN Free Trade Agreement by 2015, when the provision of educational services will be open to ASEAN investors.

Goal V

To build the capacity of ASEAN youth to become a key vehicle to the realization of an ASEAN Community.

Conclusion

There is little doubt that education has a central role to play in regional integration. Educational activities in the form of exchanges, study visits, forums and camps are a means to bring people together and promote inter-cultural dialogue and understanding. This in turn cultivates friendships that will help carry the peoples of ASEAN into the future, building a sense of regional identity and consciousness.

That the ten member countries act as one cohesive ASEAN community is essential if the region is to succeed in narrowing the development gaps both in and among member countries. Close and coordinated cooperation on education underpins our joint efforts to tackle poverty, environmental and health concerns in line with the targets set by the Millennium Development Goals, Education for All (EFA) and Education for Sustainable Development (ESD). Education is also recognized as the single most important means of enhancing human rights.

As ASEAN seeks to position itself in the global market place, attention must be given to development of the region's human resources. Improving the quality of education at all levels, finding ways to support lifelong learning and facilitating mobility among students, academics and the workforce have already been identified as priority areas. This will help to enhance competitiveness and realize the full potential of individual member countries as well as of the ASEAN region as a whole.

At the regional level, the ASEAN Charter and the ASEAN Five Year Work Plan on Education ensure long term, unity of purpose and focus. At the national level, Thailand's five strategic goals on educational cooperation in ASEAN are guiding national efforts to build ASEAN awareness, forge partnerships and mobilize educational resources for the prosperity of the region and the establishment of a Caring and Sharing ASEAN Community by 2015.

ที่ปรึกษา	Adviser
รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ฝ่ายต่างประเทศ (จุไรรัตน์ แสงบุญยาน)	Deputy Permanent Secretary (Churairat Sangboonnum)
ผู้อำนวยการสำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สป. (ไพบูล วิศวารุณ) นักวิเทศสัมพันธ์ เชี่ยวชาญ (ดุรียา ออมตวีรัตน์)	Director, Bureau of International Cooperation (Paisal Wisalaporn)
ที่ปรึกษา สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สป. (อลิซาเบธ โซล)	Expert, Bureau of International Cooperation (Duriya Amatavivat)
	Adviser, Bureau of International Cooperation (Elizabeth Saul)

คณะกรรมการ

ขันชัญ ห้านิรัตศัย
พิมพ์ภารัชญ์ เมืองนิล
โภนุที ยมลันนท์
วรомн เนาวใจจัน
เบญจพร มวยยาทก่อน
กนกวรรณ แก้วนันทีกุ

Editorial Team

Kanitha Hanirattisai
Phimwarat Muangnil
Komutee Yamolanan
Woramon Navaroj
Benjaporn Munyatton
Kanokwan Kwantinpu

แหล่งข้อมูลและภาพ

สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
กลุ่มประชาสัมพันธ์ สำนักงานรัฐมนตรี
กระทรวงศึกษาธิการ
กรมอาชีวศึกษา กระทรวงการต่างประเทศ
กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์
สำนักเลขานุการอาชีวศึกษา
สำนักเลขานุการซีเมโอ

Information and Photo credits

Bureau of International Cooperation,
Office of the Permanent Secretary,
Public Relations Group, Office of the Minister,
Ministry of Education, Thailand
ASEAN Department, Ministry of Foreign Affairs, Thailand.
Department of Trade Negotiations, Ministry of Commerce, Thailand
ASEAN Secretariat
SEAMEO Secretariat

ข้อมูลการจัดพิมพ์

การศึกษาเพื่ออาชีวศึกษา :

หนังสือทัศน์ที่ หนังสือถัดลักษณะ หนึ่งประชาคม
จัดทำและเผยแพร่โดย

สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

พิมพ์ครั้งที่ 1 กันยายน 2554

จำนวนพิมพ์ 5,000 เล่ม

พิมพ์ที่ บริษัท ออมรินทร์พรินติงแอนด์พับลิชิ่ง จำกัด (มหาชน)

ออกแบบโดย นิวัตร สาเกทอง

หนังสือเล่มนี้เป็นลิขสิทธิ์ของ

สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

Publication Information

Education for ASEAN :

One Vision, One Identity, One Community

Produced by Office of the Permanent Secretary

Ministry of Education, Rachadamnoen Nok Road

Bangkok 10300, Thailand

1st Publication September, 2011

Number of Copy 5,000

Publishing Company

Amarin Printing & Publishing Public Company Limited

Designed by Niwat Sakeythong

Copyright Bureau of International Cooperation

Ministry of Education, Thailand

สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

www.bic.moe.go.th / www.asean.moe.go.th